Cele mai frumoase Japoneze

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La un recent concurs de frumuseţe din Tokio, grupul acesta de gheişe a fost premiat în unanimitate.

Procese costisitoare

Când s'a judecat, nu de mult, la Londra, procesul unor îndrăsneţi falşificatori cari au pus în circulaţie bancnote de mai multe milioane de lire sterline, s'a alocat o îndemnizaţie de peste 400.000 de lei delegatului unei bănci portugheze citat ca martor; suma aceasta reprezenta drumul dus şi întors, o lună la hotel şi cheltuelile mărunte pricinuite de deplasare. Depoziţia martorului a fost de 149 cuvinte.

In cursul unui alt proces, fu chemat la Londra un bogat industriaş din Java; nota sa de cheltueli s'a ridicat la 650.000 lei.

O mare societate metalurgică din Lincoln intentând unui asociat un proces pentru anulare de contract, reclama o indemnizaţie de 15.000 lire sterline; în a opta zi a procesului, părţile adverse constatară că spezele necesitate de avocaţi, martori şi altele, se grămădeau, reprezintând cam 25 000 lei pe minut; atunci aranjară diferendul pe cale amicală.

Recordul l'a bătut însă procesul dintre National Telephone Company şi administraţia britanică a poştelor. Desbaterile au durat 71 de zile; trei tone de documente şi dosare fură transportate la tribunal. Inginerul companiei a venit la bară unsprezece zile în şir, şi se afirmă că i s'au pus cel puţin 25.000 de întrebări. Totalul cheltuelilor s'a ridicat la 359.000 lire sterline (aproape 300 de milioane lei)!

O echipă foarte sportivă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Tradiţionalul „Wall-game" (jocul la zid), care se practică mult în Anglia, a fost susţinut şi acum de curând de către o foarte sportivă echipă, a cărei sosire pe teren a fost cel puţin originală, mai ales graţie costumelor.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

BLIOTECA
VERSITĂŢII
IAŞI

Fericirea

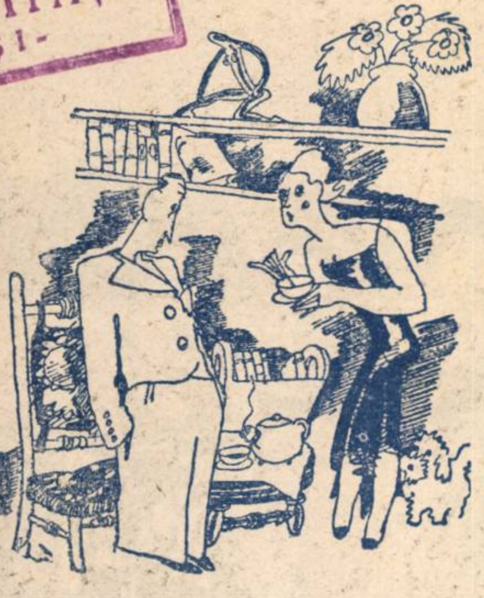

— Crede-mă, dragă, bărbaţii nu ştiu ce e fericirea până nu se insoară.

— Da... dar atunci... e prea târziu!

PRECAUŢIUNE

La plecare, stăpânul casei lasă să ardă lumina electrică.

— Dece laşi să ardă lumina? îl întreabă prietenul care venise să-l ia de acasă.

— Cu intenţie, răspunde cellalt. Soţia mea e la băi, şi când se va întoarce şi va vedea nota de plată pentru lumină, va crede că am stat în fiecare seară acasă.

CENZURA

Vedeta de cinema Semi Ramis îşi trimisese subreta la reprezentaţia unui film în care juca ea, şi ascultă acum aprecierile entuziaste ale servitoarei.

— Imi pare bine, Eleno, că ţi-a plăcut, zice vedeta; dar în curând se va proiecta filmul vieţii mele, care va fi şi mai frumos.

— Ah, domnişoară, superb! Dar credeţi că nu se va opune cenzura?

UN ŞMECHER MARE

— Am enorm de mult de lucru; muncesc şi ziua şi noaptea.

— Noaptea ce faci?

— Noaptea fac, caşi înainte, spargeri.

— Şi ce faci ziua?

— Ziua sunt reprezentantul unei societăţi de asigurare contra furturilor. Şi mă duc mereu a doua zi acolo unde am comis spargerea şi conving oamenii să se asigure prin mine!

AUTOEDUCAŢIE

— Să mai beau o halbă? Stomacul meu spune da, capul meu spune nu. Capul meu e mai cuminte decât stomacul şi cel mai cuminte trebue să cedeze. Deci, mai beau una!

FARMEC CARNAVALESC

Doi domni beţi fac la orele trei din noapte un scandal imens pe stradă, cântând şi ţipând.

Se apropie de ei un sergent de stradă:

— Vă rog să vă astâmpăraţi! Nu ştiţi că trebue să vă purtaţi cuviincios când vă duceţi acasă?

— Ştim, răspunse unul. Dar de unde ştii d-ta că vrem să ne ducem acasă?

Idilă modernă

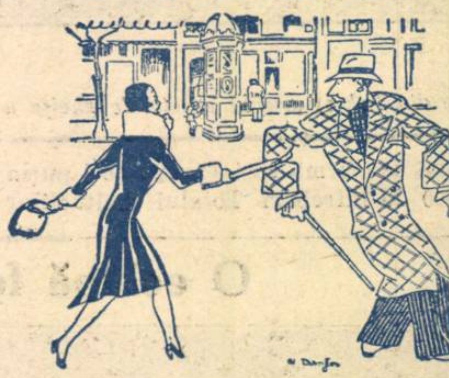

— Ce e asta, puiule? Nu mai auzi?... De cinci minute îţi tot fluer!

Calcul machiavelic

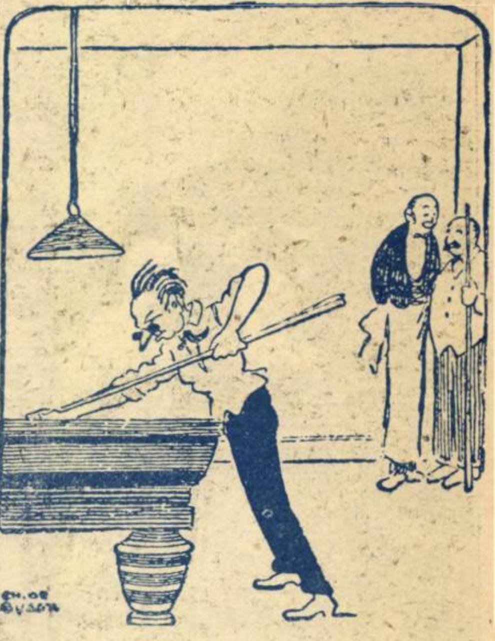

— Dar omul acesta joacă ca o cizmă! Dece îl mai invită mereu patronul vostru ca să joace?

— In speranţa că va rupe vechiul postav şi va plăti apoi unul nou!

NU SE PRINDE!

Un ziarist luă un taxi, cu care se duse la Palatul Justiţiei, unde avea să-şi exercite profesiunea.

La sosire, ziaristul zise şoferului:

— Aşteaptă-mă puţin, mă întorc imediat, apoi continuăm cursa.

— Nu se prinde! răspunse şoferul. Mi-a mai spus aşa, odată, un client în faţa Palatului de Justiţie, şi n'a mai plecat decât cu duba dela Văcăreşti.

IN SERIE

— Noul logodnic al bucătăresei mele se numeşte Stan. E al patrulea!

— Al patrulea logodnic?

— Nu, al patrulea Stan, care e al douăzeci şi şeaptelea logodnic!

Descoperirea inutilă a naufragiaţilor, la Pol

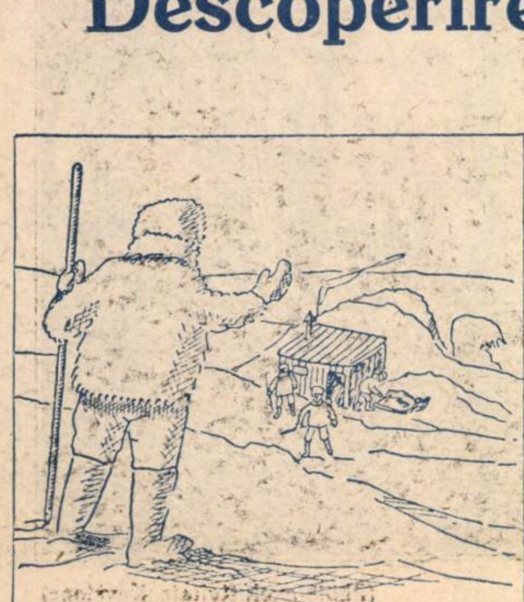

— Amici, amici, veniţi repede! Am găsit-o ladă mare pe jumătate înfundată în zăpadă...

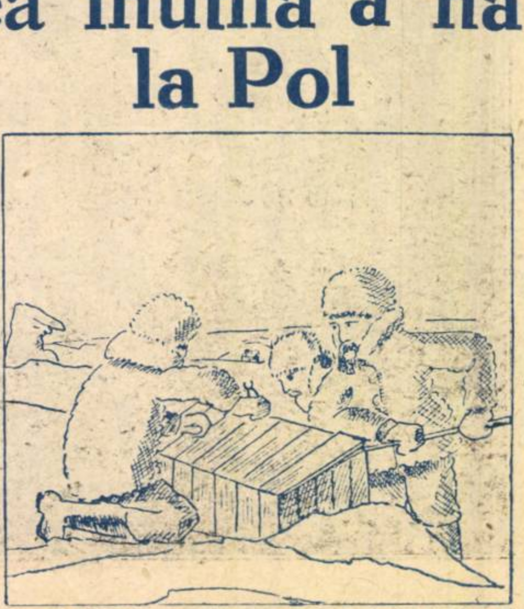

— De sigur vestigiul vre-unei expediţii polare precedente. Vom da de provizii care ne vor permite să aşteptăm ajutoare...

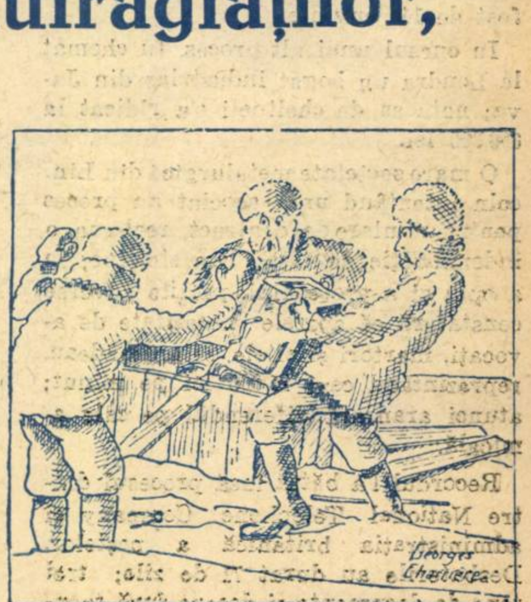

..Drace! E o maşină de îngheţată!

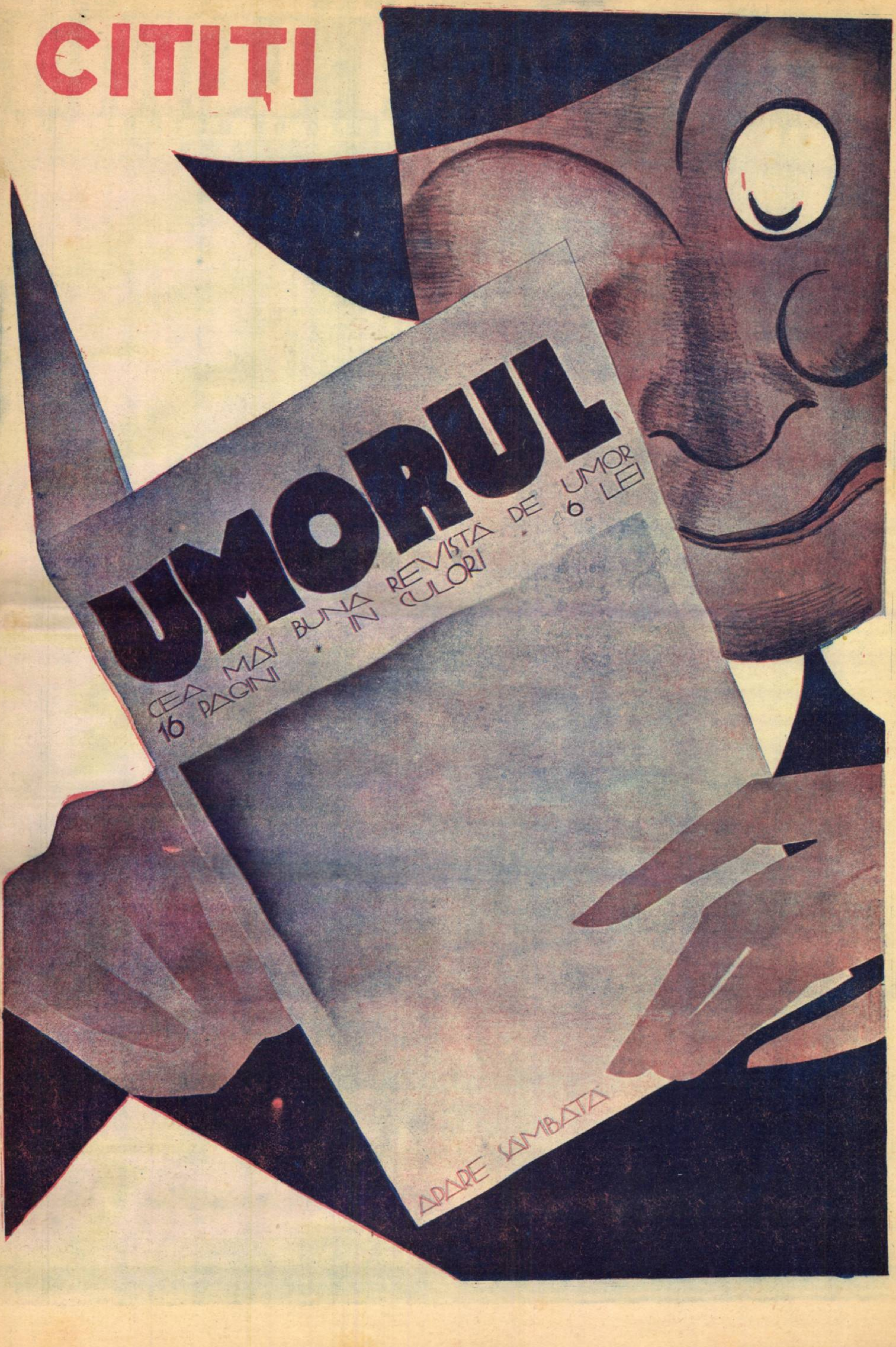
CITIȚI
UMORUL
CEA MAI BUNA REVISTA DE UMOR
16 PAGINI • IN CULORI • 6 LEI
APARE SAMBATA

5 Februarie 1931 28 Pagini -- 10 Lei Anul X.

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITĂ

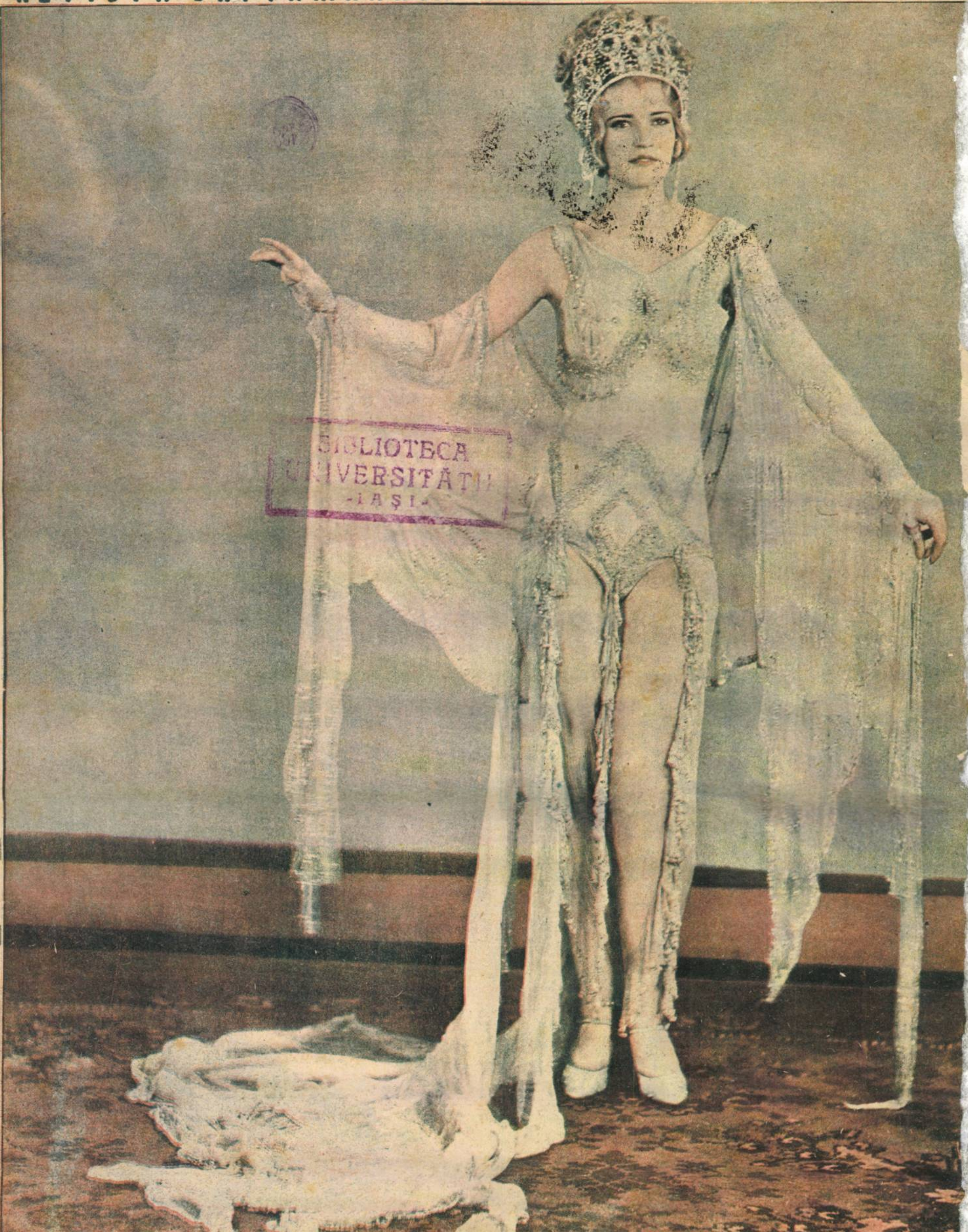

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

O vedetă de cinema nu trebue să se îmbrace ca să fie desbrăcată... sau nu trebue să se desbrace ca să fie îmbrăcată: aceasta ne dem
balerina de mai sus, care apare astfel într'un film de mare montare.

arie 1931

28 Pagi ni -- 10 Lei

Anul X. No. 7

OGLINDA LUMII

STĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

merican: Nancy Carroll şi Charles „Buddy" Rogers într'o scenă de dragoste dintr'un film

amoroasă între doui actori ai c

Intrat înainte de anul 1933
Universităţii Iaşi
22 JAN. 1936

dece nu mai îmbătrânesc femeile?

Cu toate că e îndeajuns stabilit că femeile din toate ţările şi din toate straturile sociale rămân azi mai mult timp tinere decât cele de odinioară, a mai rămas totuşi deschisă problema aceasta, care merită să fie examinată sub raportul motivului. Care femee nu se interesează azi de chestia feminină cea mai arzătoare: conservarea înfăţişării ei juvenile şi prelungirea plăcerilor vieţii?

Inainte vreme, femeia se supunea fără murmur, când loviturile soartei îi vătămau frumuseţea, când naşterile de copii, necazurile şi grijile de tot felul nu-i îngăduiau să-şi dea seama că, în ciuda tuturor acestor stadii intermediare, ar mai putea să placă bărbatului.

Progresul culturii generale a făcut ca aceasta să se schimbe simţitor în zilele noastre. Căci independenţa femeii nu este azi un efect al unei voinţe capricioase, ci pur şi simplu o necesitate. Nevoia a făcut ca mentalitatea şi sensibilitatea femeilor să devie mai încordate şi mai energice, şi a influenţat şi trupul şi exteriorul ei.

Orice femee are bine înţeles datoria de a atrage şi de a-şi pune în valoare farmecul personal. oricare ar fi desvoltarea ei intelectuală. Ar fi o greşeală să se creadă că femeea modernă ar fi renunţat de a place din cauza situaţiei ei egale cu a bărbatului. Dinpotrivă. Ea nu doreşte numai în măsură mai mare, ci are şi voinţa fermă de a-şi conserva plăcerile vieţii până la adânci bătrâneţi, şi voinţa aceasta absolută e cea care dă femeilor din zilele noastre acea admirabilă elasticitate, care le permite să rămâe tinere în toate.

*

Nu e o utopie când se susţine că azi nu mai există femei bătrâne: există numai femei tinere, femei mai tinere şi femei şi mai tinere. A dispărut cu încetul, aproape invizibil, nu numai deosebirea dintre mamă şi fiică, ci până şi între nepoată şi bunică. Dar e drept că şi fetele noastre tinere şi-au însuşit drepturi şi libertăţi, de cari nici nu au visat măcar bunicele noastre, dar şi-au şi impus în schimb îndatoriri, care le asigură o deplină neatârnare.

Neatârnare! Ce cuvânt superb!

Din neatârnarea aceasta ţâşneşte izvorul tinereţii din zilele noastre, şi nu e de mirare că vrem să bem cu toţii din sursa aceasta de însănătoşire.

Neatârnarea femeii a făcut ca ea să aibă azi posibilităţi nelimitate de a-şi antrena corpul, fără a întâmpina piedeci exterioare. Ea poate face gimnastică şi ski, poate înota şi urca munţi, poate face scrimă şi acrobaţii. Niciun om nu-i ia în nume de rău dacă îşi măreşte plăcerile vieţii şi le menţine după pofta inimei şi după cât îi permite talentul.

Aci e deosebirea fundamentală dintre femeea de azi şi cea de odinioară: femeile voiau să rămâe şi atunci tinere, dar nu o puteau mărturisi atât de sincer ca azi, când pot face orice, spre a suporta anii cât mai fără de urme.

*

De aceia nu există în zilele noastre limite de vârstă; acestea n'au fost numai şterse, ci pur şi simplu desfiinţate, şi poarta spre raiul tinereţii veşnice stă deschisă oricui.

Dar drumurile într'acolo nu sunt egal de uşoare tuturor, şi trebue să învingi multe porniri şi talente spre a ajunge acolo. Câtă cazna, câtă putere de convingere şi câtă perseverenţă au fost necesare, până s'a putut introduce în straturi mai largi noua teorie a nutriţiunei! Până au recunoscut oamenii că se prăpădesc cu hrana pe care o îngurgitează şi că pierd din cauza ei atât putinţa de a avea plăcere de viaţă, cât şi durata vieţii lor.

Un om nemişcat, suprahrănit şi diform face un efect inestetic, iar împedecarea putinţei de a se mişca e sinonimă cu micşorarea plăcerei de viaţă. Rămâne tânăr cine nu trebue să suporte un balast de prisos al trupului, cine respectă până la adânci bătrâneţi regulile enite a înlesni participarea la plăcerile tinereţii.

Femeile de a au învăţat să-şi conserve figura juv ilă prin autocontrol şi putere de voinţ i mai pot imita la şeasezeci de ani m de îmbrăcăminte a celor de optspr e. Şi fiindcă la şeasezeci de ani mai că golf şi tennis şi pot dansa neîmp ţate la sunetele jazzului, se po pe că mai au dorinţa şi ambiţia orişice, spre a arăta la şeaptezec ca la cincizeci.

Şi nu toate femeile care tinere, nu sunt ridicole. Dinpo fie teriorul lor e în concordanţă a cu elasticitatea şi mentalitatea lo nerească, ţinând pasul cu toate c ririle moderne.

Spiritualitatea femeii moderne cut să-i fie accesibile toate tărâm tehnice şi ştiinţifice, şi mobilitat gândirei ei e tot atât de antrenată, c cea a corpului ei.

Conştiinţa aceasta binefăcătoar găseşte expresia pe faţa ei şi s neşte mai bine ca orice toate sili mijloacelor de întinerire şi înfrun ţare. S'a găsit în fine lozinca s toare!

Nu încape îndoială că îngr conştientă a feţei face parte din ţele păstrării tinereţii, şi e tot at dovedit că, în zilele noastre, cosm conservatoare şi reparatoare dă r tate cu adevărat miraculoase. Meto de regenerare ale un medic străinătate, tratame cu ho şi cosmetica chirurg sunt mare vază. Dar numa meile nu pot rămâne mu ile ea aşi

Simţimântul binefăcăto ţii, conştiinţa egalităţii, a putinţa de a gândi că-şi p nere. rul: toate ideile acestea sar bertăle electrice dela o femee la nării, care e conştientă de emancip sbosta, arată tânără, veselă scânteiraspunde cu tot felul a, şi cea trebarea: dece nu area aceale de azi? fericită, şi ei de trai la în- îmbătrânesc femei-

„OGLINDA LUMII“ 12 Februarie 1931
No. 7
Red. și adimin. București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 375/35 și 346/0. — Abonamentul 500 pe an

Copilul magnetic

In Olanda se găsește un copil numit Schreder, în vârstă de opt ani, al cărui trup are putința de a atrage spre el — fără a le atinge — deosebite lucruri de metal.

Puterea trupului copilului face ca lucrurile de metal să sară dela locul lor și să vină singure să se lipească de trupului copilului, unde rămân atașate.

Cum făceau teatru Romanii

S'au întreprins de câtva timp lucrări importante în ruinele fostului teatru roman din Orange (Franța).

S'au făcut săpături pe locul scenei și s'au descoperit numeroase marmore cu sculpturi foarte lămurite și perfect conservate.

Faimoasa groapă a cortinei a fost curățită, și acum se explică perfect tot mecanismul acestei importante mașinării. La adâncime de peste un metru e instalată jos o conductă pentru scurgerea apelor.

Groapa aceasta servea pentru montarea unei cortine la trei metri deasupra solului scenei, în vreme ce se pregăteau actele.

In fața neputinței de a face o cortină să cadă, cum e în teatrele noastre moderne, architectul știuse să evite dificultatea. Se ridicau suporturi, care se îmbucau între ele, cu ajutorul unor macarale situate la capătul scenei. Incadrări de piatră așezate cruciș le făceau rigide.

De cum începea reprezentația, se punea în mișcare toată mașinăria, cortina se cobora complect în groapă și transformările apăreau în fața publicului.

Aeroplane peste Oceanul Pacific

(Photo-exclusivitate Keystone)

Câteva avioane americane de război au sburat într'o c [illegible] *ație deasupra coast*

Cel mai tânăr șef de orchestră

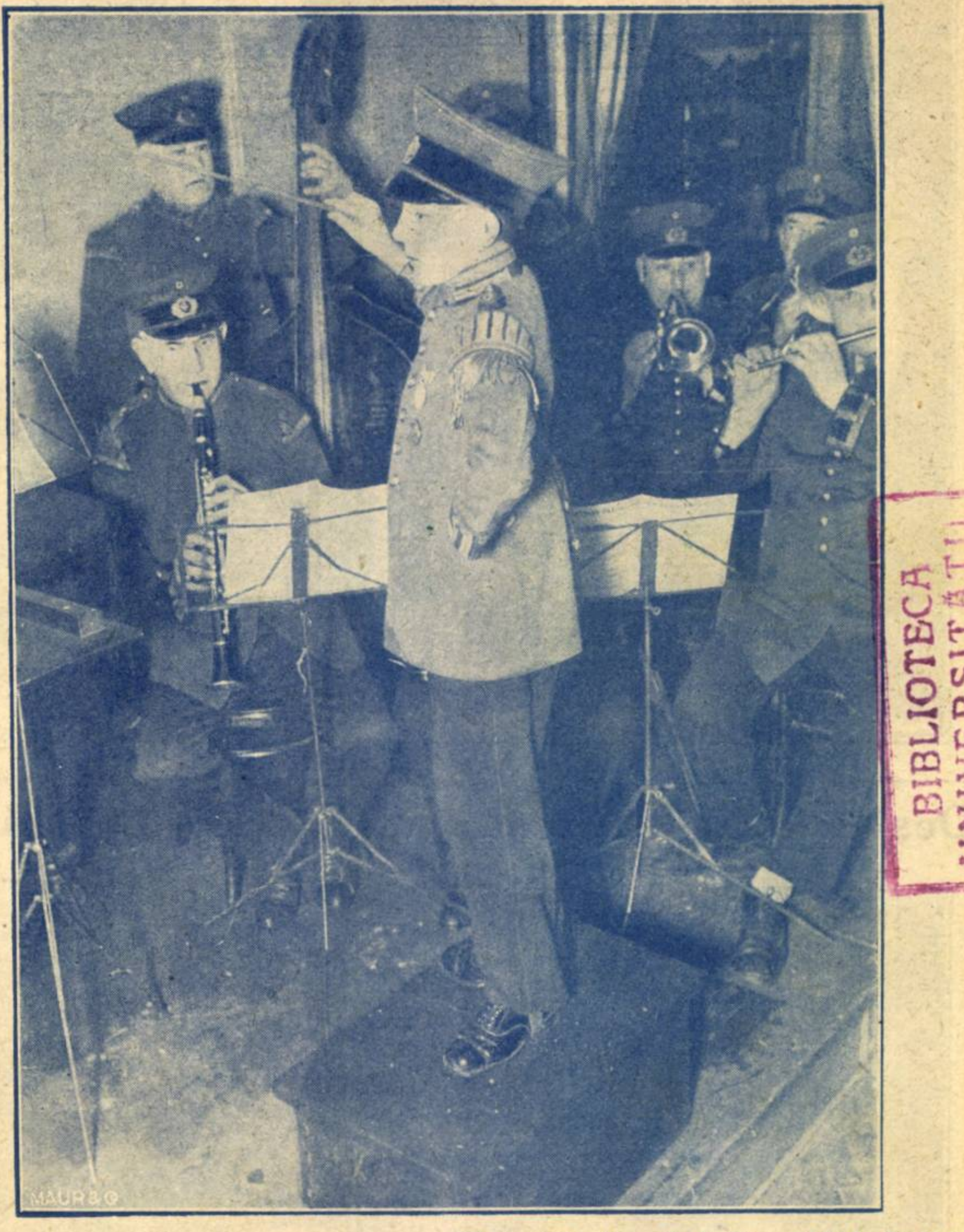

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cel mai tânăr șef de orchestră din lume este băiatul acesta de 10 ani, Wolfgang Goerner, din Berlin, pe care publicul îl aplaudă totdeauna cu entuziasm. Poartă o uniformă albastră militară și preferă bucățile muzicale militare.

Norocul unei milionare sărăcite

D-na Shelton Armour din New York, care și-a sacrificat în anul 1927 aproape întreaga avere personală spre a satisface pe creditorii soțului ei John Ogden Armour, a redevenit acum multimilionară. Ea aincasat adică, pentru 400 de acțiuni, pe cari creditorii le respinseseră în 1927 sub motivul că sunt cu desăvârșire lipsite de valoare nu mai puțin de opt și jumătate milioane de dolari.

Acțiunile acestea erau ale întreprinderii «Universal Oil Products Co.», o societate anonimă care punea în valoare brevetul P. C. Dubbs pentru rafinarea petrolului. Și acum de curând «Standard Oil of California» și «Shell Corporation» au cumpărat acest brevet cu prețul de 23 și jumătate milioane de dolari, din care sumă d-na Armour a căpătat pentru acțiunile ei 8 și jumătate milioane.

Acum ea este din nou una din cele mai bogate femei din America, după ce fusese soția celui de al doilea bogătaș din lumea toată, căci John Ogden Armour era întrecut în bogăție, în 1916, numai de Rockefeller. Fusese întemeetorul societății «Packing Co.» din Chicago.

In criza din 1921—1922 pierdu zilnic câte un milion de dolari, și aceasta a durat 130 de zile. După aceia, toată averea sa era epuizată. El plecă din America și se stabili la Londra, unde muri în 1927 foarte sărac.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 2
Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Noua „Miss Germanie“

Stânga: D-şoara Ruth Ingrid Richard, care a fost aleasă de curând la Berlin ca „Miss Germania". — Dreapta: O scenă din timpul prezintării concurentelor în faţa juriului şi a publicului prezent.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

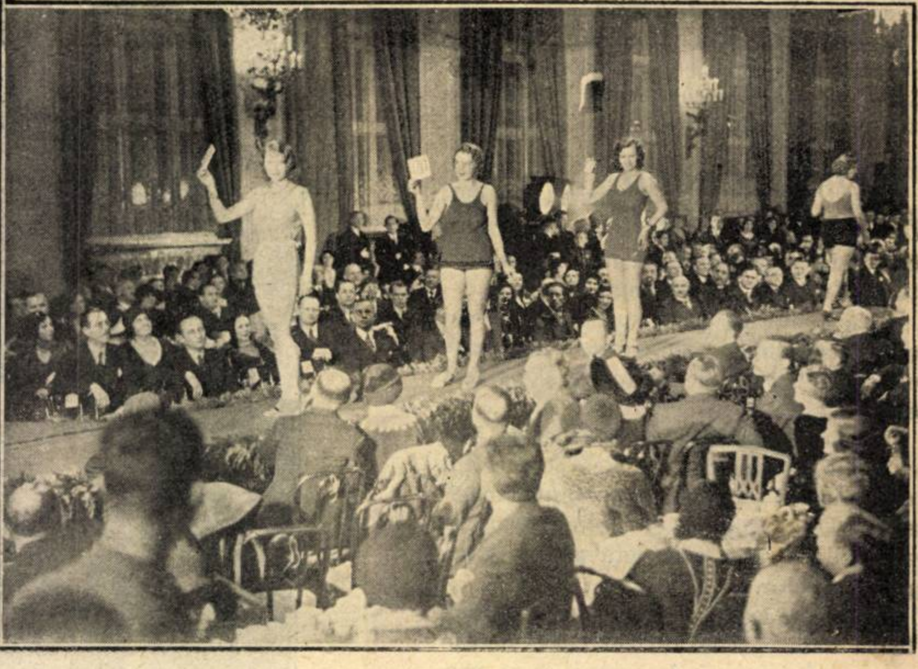

Deşteptarea din somn... cu boabe de mazăre

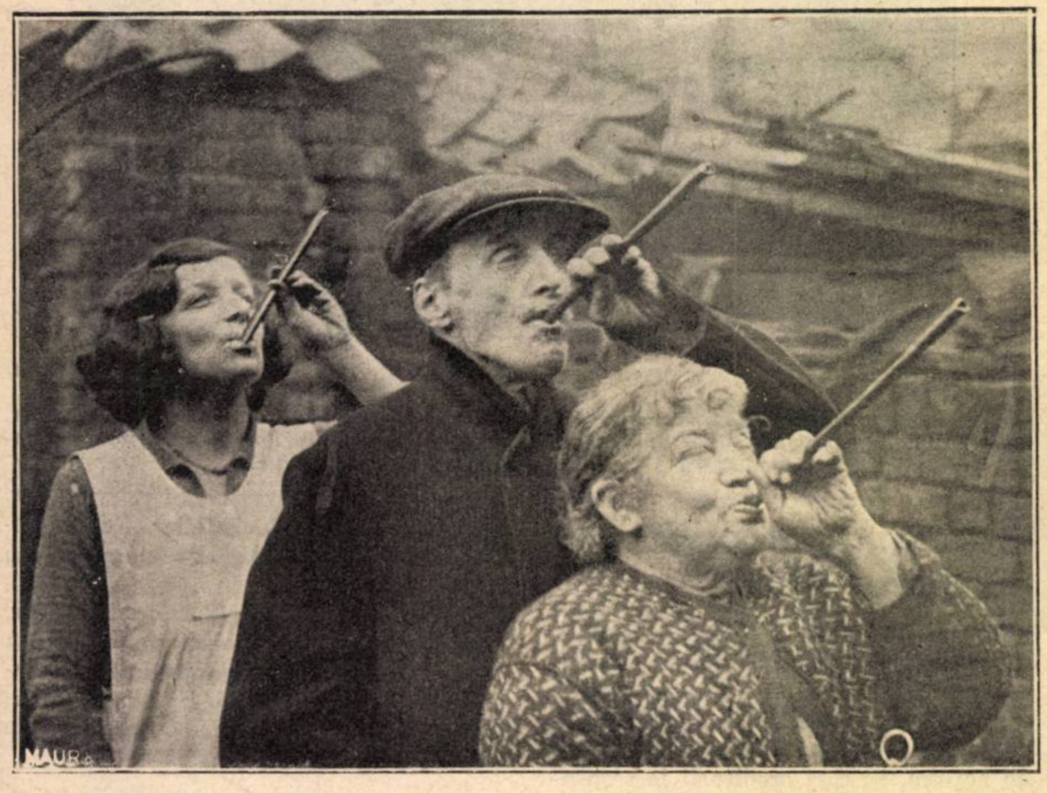

(Photo-exclusivitate Keystone)

In cartierul muncitoresc din Londra există de mult obiceiul ca lucrătorii să fie treziţi din somn, dimineaţa, de membrii familiei Smith, cari suflă în ferestrele oamenilor o grindină de boabe de mazăre. Iată-i aci pe cei trei... bombardatori, cu „armele" lor, în exerciţiul funcţiunei.

Dacă ar fi vrut Edison

Judecând logic, Thomas Alva Edison ar trebui să fie omul cel mai bogat din lumea toată. In adevăr, dacă ar «controla» el toate întreprinderile care exploatează numai în Statele Unite descoperirile sale, ar fi în fruntea unui capital de 385 miliarde franci francezi.

In suma aceasta, primul loc îl deţine luminatul electric, cu 123 miliarde. Când Edison a inventat prima sa lampă cu filament, el a atârnat-o de un arbore de lângă laboratorul său; mii de vizitatori veniră din toate părţile ţării spre a vedea această strălucită lumină artificială; a trebuit chiar să se formeze trenuri speciale pentru nenumăraţii admiratori ai tânărului savant, cari locuiau în oraşe depărtate.

Industria telegrafului, una din primele preocupări ale lui Edison, reprezintă un total de 8.650 milioane; cea a fonografului, 2.600 milioane; în afară de telegraf, celelalte întreprinderi care exploatează diferitele invenţii ale marelui vrăjitor modern pe tărâmul electricităţii, dispun de un capital de 212 miliarde.

— «M'am ocupat de o grămadă de chestii», mărturiseşte modest Edison.

Dar acest neobosit cercetător, care lucrează de o jumătate de secol câte şeasesprezece ore pe zi, nu a căutat niciodată câştigul imediat; ca toţi marii savanţi, nu are temperament de om de afaceri.

Trebue să citiţi

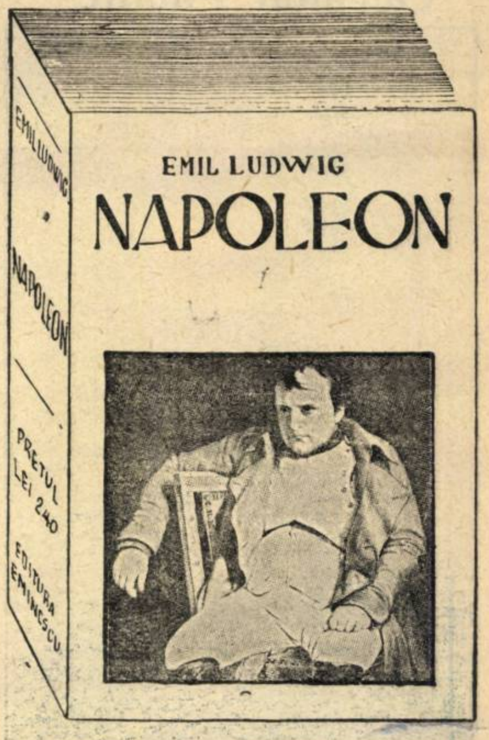

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU“ Strada Anghel Saligr

29/1931/2

Constantinopole sau Istambul?

Numele de Constantinopole al fostei capitale a Turciei dispare cu încetul.

O depeşă exagerată care anunţase că scrisorile cu destinaţia Constantinopole, care nu vor purta adresa *Istambul,* nu vor fi predate, a făcut ca toată lumea să nu se mai servească de numele Constantinopole, acest minunat nume istoric, ci să adopte o denumire greacă, de oarece Istambul derivă din *eis ten poliu* (în oraş) al vechilor Eleni.

De fapt nu a fost nimic imperativ în dispoziţia lui Mustafa Kemal, aşa că nu e nevoe să se dea Constantinopolei denumirea cartierului său otoman.

Un maestru al şahului

Maestrul şahului Hans Müller, care a jucat de curând simultan contra a patruzeci de adversari şi a câştigat toate partidele în două ore şi jumătate.

Mari inundaţii la Boston (America)

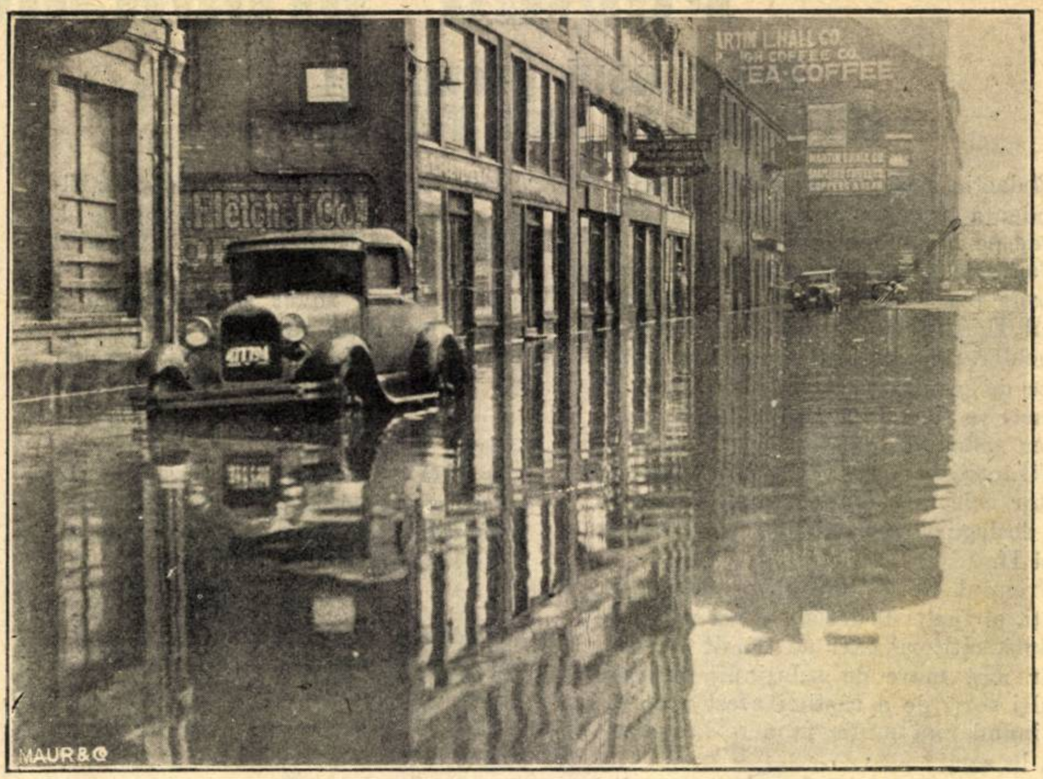

(Photo-exclusivitate Keystone)

Inundaţii neobişnuite, cari au pricinuit şi pagube serioase, au avut loc zilele acestea la Boston (Statele Unite). Instantaneul nostru arată una din străzile acoperite de apă.

Dela Berlin la Paris în autobuz

Mulţi îşi mai reamintesc amuzanta aventură a patru scriitori francezi, cari, eşind într'o seară din Café Napolitain, opriră un taxi. Şoferul întrebând unde să-i ducă şi clienţii neavând nicio ţintă precisă, răspunseră brusc:

— «La Bruxelles !»

Şi şoferul îi duse în capitala Belgiei.

Azi sunt în curs negocieri între nişte societăţi germane şi franceze pentru stabilirea unui serviciu de autobuze între Berlin şi Paris, pe timpul verii. Aceasta în vederea Expoziţiei coloniale din Paris şi a Expoziţiei clădirilor din Berlin.

Autobuzele acestea ar fi prevăzute cu ultimul confort; vor avea câte 28 de locuri şi se va putea mânca şi dormi în ele în cele două zile cât va dura drumul.

Se proiectează, de altfel, înfiinţarea unor linii asemănătoare pentru Bruxelles, Varşovia, Geneva şi Lausanne... până ce vor începe să circule aerobuzele...

Se aruncă în aer case!

Spre a face loc clădirilor noui, se dărâmă cele vechi. Iată astfel, în stânga, *un elevator de peste 40 de metri, care a fost aruncat în aer la Baltimore, cu dinamită. Elevatorul a fost construit în 1906 şi a fost acum dărâmat, spre a face loc altor case.* — In dreapta *s'a dărâmat o veche judecătorie — aşa numita „King Country"; — e interesant de văzut cum se prăbuşesc coloanele eline ale acestei vechi şi impozante clădiri.*

(Photo-excl. Keystone şi „The New York Times" Ltd., Berlin)

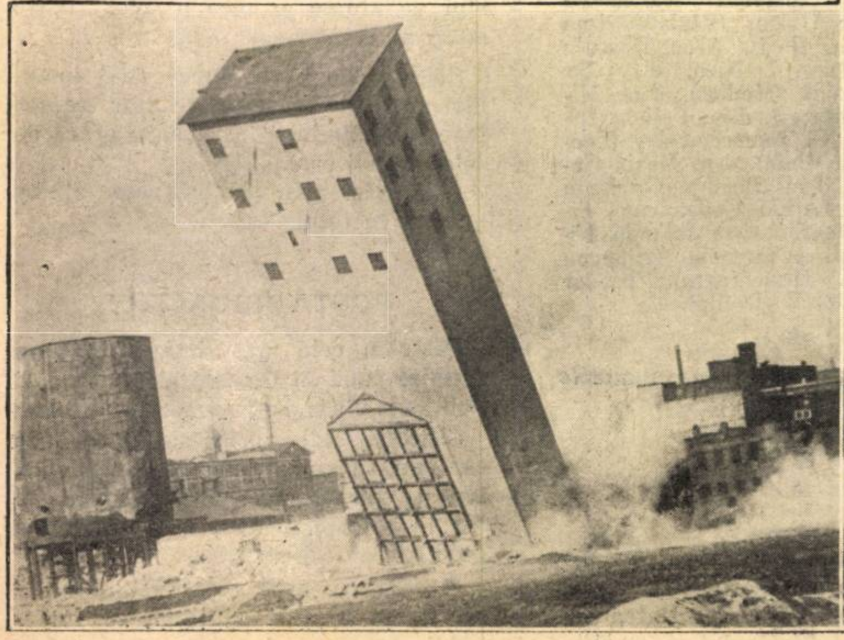

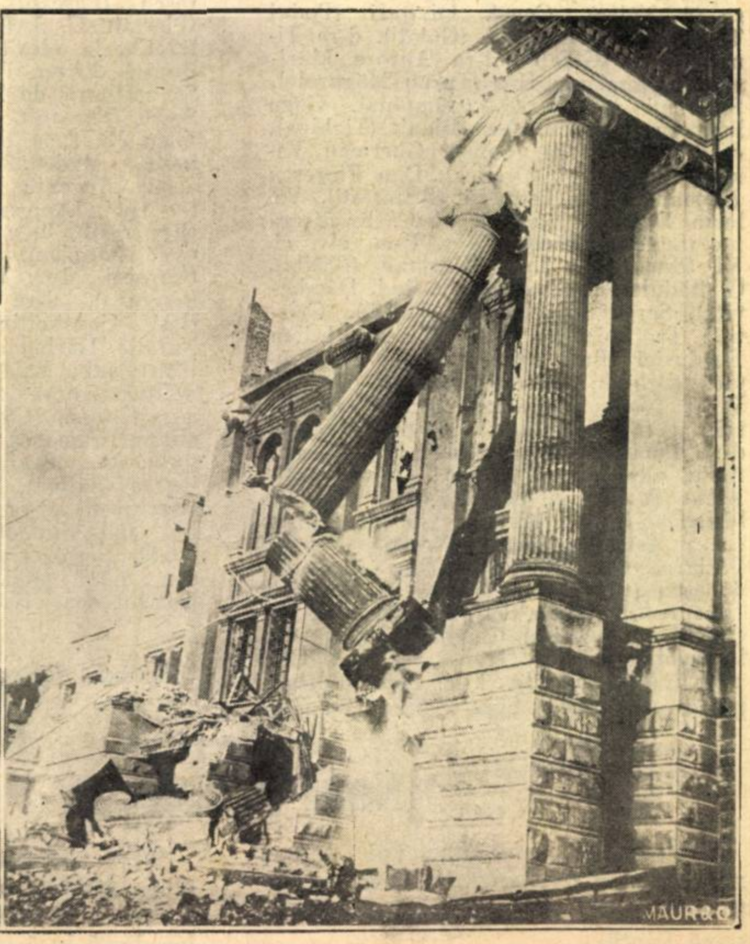

Pagina problemelor

Cei 3 noui premianţi
(Premiile pe luna Februarie)

Redacţia noastră examinând corespondenţa problemelor, a hotărât să acorde pe luna Februarie 3 premii.

Conform promisiunei făcute în numerele precedente, premiul I şi premiul II sunt date pe merit, luând în consideraţie numărul punctelor obţinute de candidaţi. Acordarea acestor puncte se face după cantitatea şi calitatea soluţiilor primite.

Cititorii, cari ne vor trimite dar în viitor cele mai multe şi cele mai bune deslegări, vor candida la premiile 1 şi II.

Premiul III se dă prin tragere la sorţi, şi factorul decisiv e aci norocul. Totuşi, cititorii cari ne trimit un număr mai mare de soluţiuni, au mai mulţi sorţi de a câştiga acest premiu, obţinând mai multe numere la tragerea la sorţi.

Repetăm că la acest premiu candidează chiar cititorii cari ne-au trimis măcar o singură soluţie a uneea din problemele publicate în revista noastră dela 1 Noembrie 1930 până în prezent.

Iată numele celor 3 premianţi pe luna Februarie:

1) PREMIUL I, constând din 10 (zece) broşuri din Biblioteca ştiinţifică «Orizontul», a fost obţinut de d. VALERIU DEGAN, elev al Liceului «C. Brădiceanu» (Lugoj).

D. Degan e rugat să-şi comunice adresa la Ad-ţia revistei.

2) PREMIUL II de 8 (opt) broşuri din aceiaşi bibliotecă, a fost obţinut de d-ra AURORA MARINESCU (Turnu Măgurele).

3) PREMIUL III (prin tragere la sorţi), constând în 5 (cinci) broşuri «Orizontul», a fost câştigat de d. TEODOR STOICESCU (Ploeşti).

*

Vechii şi noii premiaţi pot continua a ne trimite soluţiunile problemelor ce vom publica de azi înainte, precum şi a problemelor din numerele precedente.

*

Toţi cititorii cari ne trimit soluţiuni, sunt rugaţi a scrie «**Pentru pagina problemelor**».

Totodată îşi vor da adresa pe fiecare scrisoare şi cartă poştală, în vederea eventualelor premii ce pot câştiga, fie prin numărul punctelor obţinute, ori prin tragere la sorţi.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluţiuni dela următorii cititori şi cititoare:

Gh. M. Voiculescu, învăţător, Bratia din Vale (jud. Argeş), d-ra Elena Manciu (Ploeşti), J. Fulger (Cahul), N. Mihăilescu (Iaşi), Gr. Anghelescu (Brăila), Victor Gora (Chişinău), Const. P. Creţu (Bucureşti), Scarlat Dumitrescu (Bucureşti), T. I. Djonat (Chişinău), Gh. Russu (R. Vâlce), Const. Divitari (Podul Turcului), I. Niţulescu (Galaţi), d-ra Tina Graur (Galaţi), d-ra Aurora Marinescu, premianta II-a (Turnu Măgurele), Sigmund Boniawsky (Câmpina), Gogu Popescu (Giurgiu), Leo Blank (Tighina), d-ra Lucia Moga (Beiuş), Gherman Vasile, elev cl. VI (Oradea), Dan Florescu (Roman), Nicu Petrescu (Bucureşti), Valeriu Degan, elev „Liceul C. Brădiceanu (Lugoj), Elisievici Tr. Dan, elv. cl. VI (Bucureşti), Ionel Herţanu (Brăila), G. Rădulescu, com. Cricov (jud. Dâmboviţa), Serge Sişco (Noua Suliţă), Cristian Tr. Boicescu (R. Vâlcea), Iulian Strulovici (Bucureşti), Spirache N. Travlos (Brăila), Mitică Ciurescu, elev cl. VI Şc. Normală (Bârlad), d-ra Elena Vasilescu (Brăila), Alex. Frişberg (Galaţi), d-ra Lucia Spirescu (Bucureşti), Const. Banu, elev Şc. de Artilerie (Timişoara), Alex. T. Dobrinescu (Bârlad), Ovidius Idriceanu-Igrov (Bârlad), Gh. Păcurariu soc. „Astra-Română" (Ploeşti), Nicolai Pâslaru, com. Melci (jud. Buzău), Petre Ionaşcu (gara Titu), Nicolae L. Petrescu (Bucureşti), Sandu Schwartz, elev cl. IV (Bucureşti), Andrei Chirilă, elev cl. VI, internatul Regatta (Timişoara), Didi Căpăţină (Focşani), Ionel M. Popa (Olteniţa), d-ra Ecaterina Stan (Sulina), Ioan P. Voinea (Bucureşti), C. Andronie (Bucureşti), Nicu Gr. Arsene, elev cl. VI (Chişinău), Vintilă Nicolae (Alba Iulia), d-ra Gela Derioiu (Bucureşti), Al. Aledo (Bârlad), Ion Târlăgeanu (Cahul), Sami Simonovici (Bucureşti), Anton Movilă (Chilia Nouă), Wladimir Smirnod (Cahul), d-ra Maria Nicolescu-Trivale (Piteşti), Niculae Neicu (Bucureşti), Gh. Grigorescu (Paşcani), d-ra Ana Stoicescu (Ploeşti), C. S. Haché (Bucureşti), Rozalia Eherla, elevă cl. II-a gimnazială (Oraviţa), Efrem D. Grobeiu, elev-sergent Şc. militară de Infanterie (Sibiu), Alex. Sassu (Paşcani), Gh. V. Macry (Bârlad), Gicu M. Tacu (Bârlad), d-ra Ileana Ionescu, studentă în matematici (Bucureşti), Eugeniu Popovici com. Horodiştea (jud. Lăpuşna), Ştefan Alexandrescu (Bucureşti), Ioan Nistor, elev Şc. comercială (Oradea), d-ra Dacia Musceleanu (Caracal), d-na Viorica căpitan Chirescu (Craiova), d-ra Hortansa Nicolaescu (Iaşi), Constantin Chicoş (Bârlad), d-na Natalia Harbalău, (Iaşi), Aron Dascalu (Darabani), Valerian I. Nica, elev Şc. militară aeronautică (Mediaş), d-ra Mina Cristescu (Călăraşi), d-na Felicia Dimitriu (Comana), G. Tomescu, elev (Focsani), Alex. Savin (Baia), d-ra Maria Calogera (Sulina), d-ra Bertha Goldman (Bucureşti), d-ra Letiţia Codea com. Şibot (jud. Hunedioara), d-ra Iolanda Nicoară (Focşani), d-ra Eugenia Aruncanu com. Şibot (jud. Hunedioara), Teodor Costăchescu, elv cl V (Brăila).

*

Restul deslegătorilor în numerile viitoare.

Noui probleme

Se ştie că microbii (bacteriile) se înmulţesc prin *sciziparitate*, adică se taie în două părţi şi fiecare devine câte o nouă fiinţă.

Să se găsească prin calcul, câţi urmaşi poate avea un microb în timp de o lună, în cazul când sciziparitatea are loc din 5 în 5 ore (calculul se va face pentru luna Februarie care are 28 zile).

Presupunând că greutatea unui microb e de o milionime de miligram, a se calcula greutatea microbilor născuţi la sfârşitul unei luni de numai 28 de zile.

PROBLEMA DE ASTRONOMIE

Oglinda unui telescop fiind dirijată cu axa principală spre centrul lunei pline, se întreabă care va fi forma şi dimensiunea imaginei obţinute.

Oglinda e sferică concavă şi are o rază de 4 metri; iar diametrul lunei se vede sub un unghiu de circa 32 minute.

PROBLEMA BALONULUI LUI ANDREE

Pentru a umfla cu hidrogen un balon de 7.000 metri cubi, cum a fost «Vulturul» lui Andrée, se poate prepara hidrogenul fie prin acţiunea ferului asupra acidului sulfuric, fie prin electroliza apei.

Să se calculeze: 1) Cantitatea acidului sulfuric de întrebuinţat în prima metodă.

2) Intensitatea curentului ce ar trebui să treacă timp de 10.000 de ore în a doua metodă, ştiindu-se că trebuesc 96.500 coulombi pentru a libera 1 gram de hidrogen.

NOTA. — **Problema aceasta s'a propus în Franţa unor elevi de clasa 5-a liceală.**

PROBLEMA DE DOBANDA SIMPLA

Un student are nevoie de 7396 lei pentru a pleca la vară într'o excursie, şi cum nu dispune decât de 5720, se întreabă: în cât timp ar putea obţine suma necesară dacă şi-ar depune banii la o bancă, cu 4% pe an?

PROBLEMA INDIANA No. 4

Rădăcina patrată a jumătăţii unui stol de albine şi încă a opta parte merg să se aşeze pe o iasomie.

Regina zboară în jurul unui nenufăr, unde zbârnâie un trântor (ceeace înseamnă 2 albine în plus, în afară de cele de mai sus).

A se găsi prin algebră câte albine au fost în total.

POŞTA REDACŢIEI

Păstrăm cele mai bune soluţiuni primite până în prezent şi care vor fi publicate curând în numerele viitoare.

Cititorii sunt rugaţi să ne trimită cât mai curând deslegările problemelor, pe măsură ce publicăm enunţul lor în revistă, pentru a nu întârzia publicarea răspunsurilor.

Premianţii, noui şi vechi pot continua a ne trimite soluţiuni, ce vor fi publicate.

AMEȚITOARELE ORAȘE MODERNE

29/ 1931/2

Aspectele mereu noi și sesizante ale orașelor moderne capătă o linie pe care n'a avut'o niciun veac anterior din civilizația omenirii. Pentru ochi, această înfățișare monumentală e cât se poate de captivantă. Și de aceea fotografii prind colțuri din aceste amețitoare orașe moderne, din toate unghiurile și sub toate raporturile...

Fotografiile noastre înfățișează: 1. Impozanta biserică Rockefeller din New-York, fondată de cunoscutul miliardar. — 2. Palatul regal indian din Mandaloj, care depășește cu turnul său toate clădirile dimprejur; tunurile tradiționale din fața palatului au fost lăsate neatinse până acum. — 3. Arborarea drapelului american pe hotelul de 200 metri înălțime ,,Waldorf-Astoria“ din New-York, care e în construcție și a ajuns la acoperiș. — 4. O fotografie din avion a cartierului Bursei și Băncilor din New-York; sgârie-norii par niște jucării de copii. — 5. Cum vede New-Yorkul un călător care sosește cu vaporul din Europa; dar aspectul acesta se schimbă mereu, căci zilnic cresc ca din pământ clădiri noui. — 6. Cartierul ziarelor, care e tot odată și centrul uriașului oraș al zgârie-norilor, New-York.

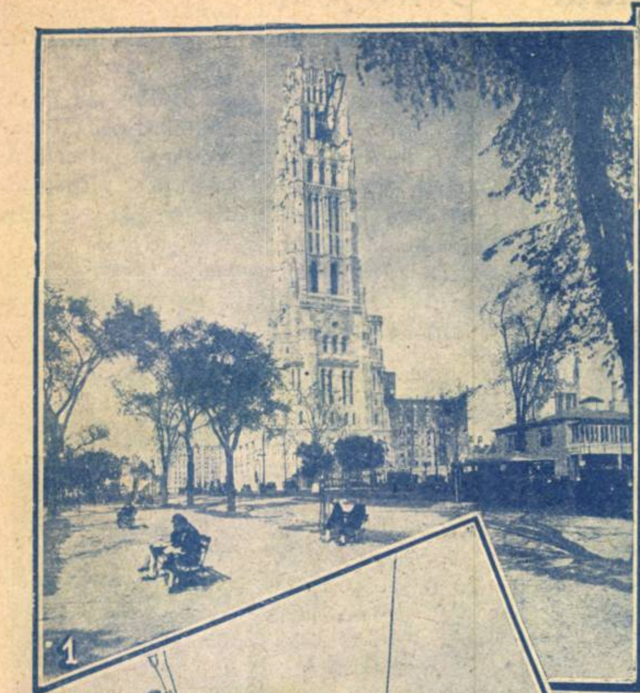
1

2

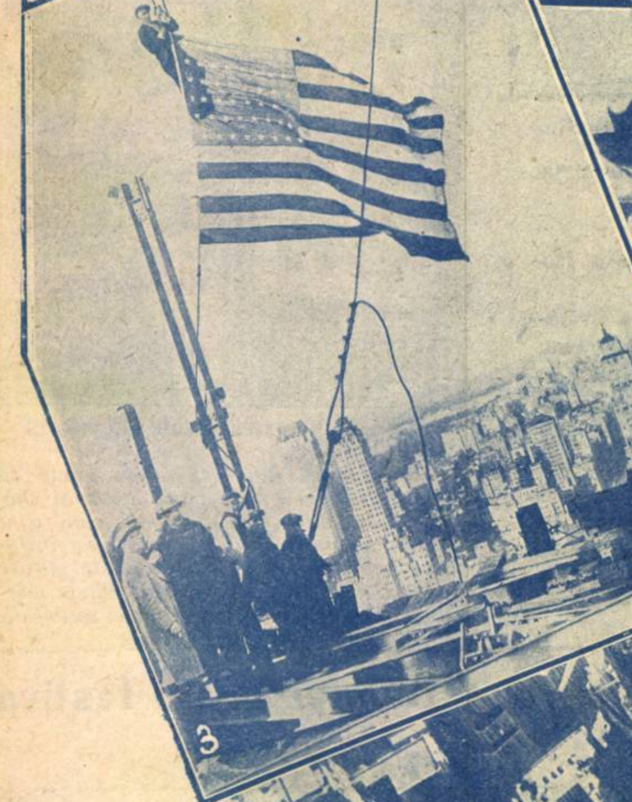
3

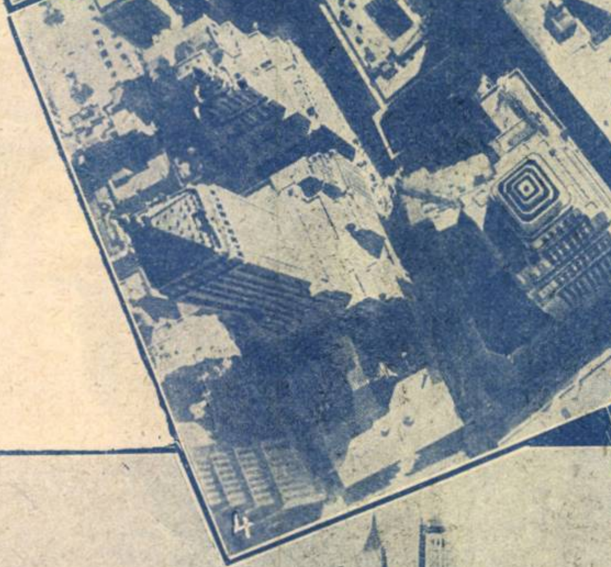
4

5

6

Curse de automobile și motociclete pe ghiață

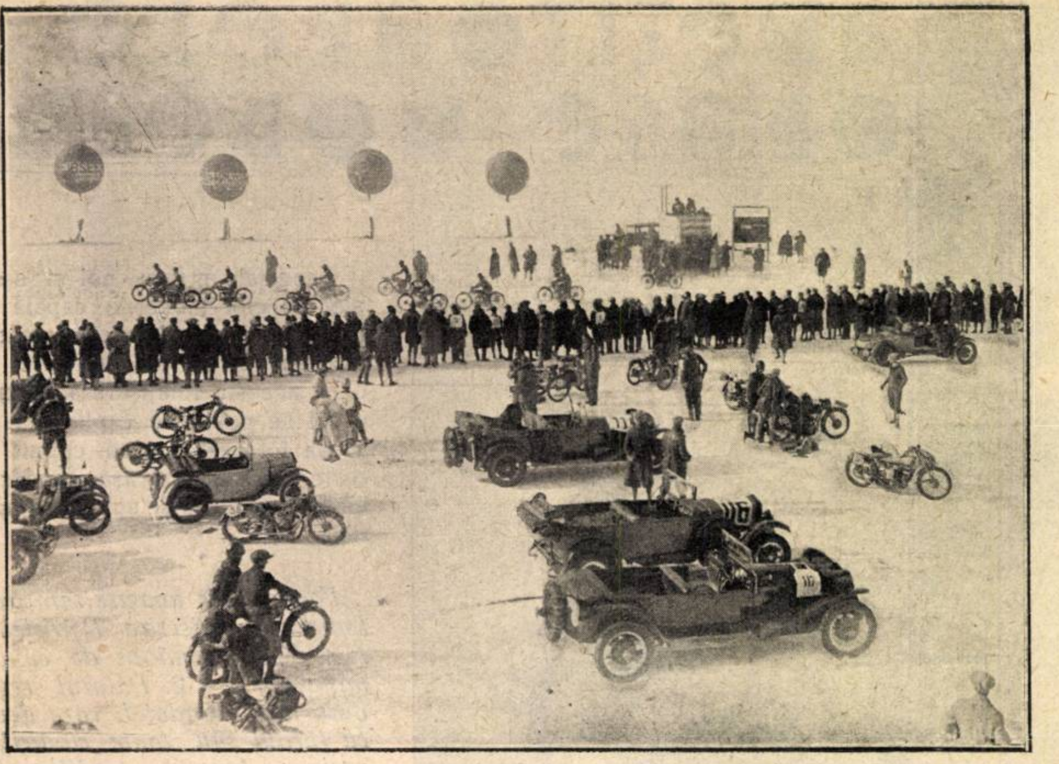

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un aspect al curselor de automobile și motociclete, ce se organizează în fiecare iarnă pe apa înghețată a lacului Eib de lângă Garmisch-Partenkirchen.

Cu bagheta magică

Incercările rabdomantice din localitatea Lepuignano, depe malul drept al Tibrului, pe locul vechei Capella, sunt continuate și provoacă din ce în ce mai mult interes public.

Autoritățile și conducătorii Societății rabdogeotechnice italiene au asistat deunăzi la descoperirea a două morminte etrusce, la Capella, grație unei tinere rabdomante. Aceasta se servește de o baghetă magică în formă de tub, care execută mișcări vizibile ori de câte ori fata se află deasupra vreunei ruine subterane.

Din mișcările acestea, fata deduce adâncimea în care se află ruina și întinderea ei.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii sensaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi știm că și eleganța Româncelor e aproape imbatabilă. Și prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care știe să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este așa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraș, în ce județ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

O tragedie

Ziarele din Roma anunță următorul caz tragic întâmplat la Brindisi cu prilejul unei cununii.

Căpitanul pensionar Balba, de 73 de ani, voia să se cunune cu Roza Mogador, de 70 de ani. In momentul schimbării verighetelor în fața altarului, căpitanul — care era cardiac — căzu grămadă și muri.

Bătrâna lui mireasă se emoționă într'atât, că fu lovită de apoplexie și muri și ea.

„Sunteți căutat..."

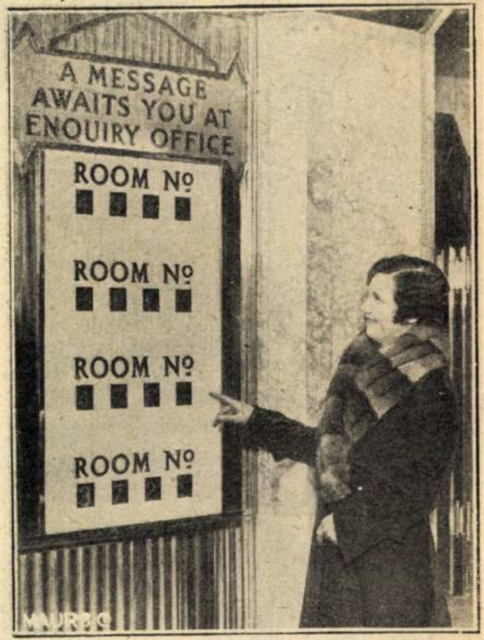
A MESSAGE AWAITS YOU AT ENQUIRY OFFICE
ROOM No
ROOM No
ROOM No
ROOM No

(Photo-exclusivitate Keystone)

Marile hoteluri din străinătate caută să desființeze sistemul de până acum al chemării pasagerilor prin „groomi", când sunt căutați de cineva. Și la Londra s'a introdus o tabelă, care atârnă în toate etajele hotelului respectiv: pe ea se aprinde electric numărul camerei persoanei solicitate.

Prințesa moștenitoare a Belgiei la un festival școlar

(Photo-exclusivitate Keystone)

Prințesa moștenitoare Astrid a Belgiei (la mijloc) *a asistat la un festival școlar, care a avut loc deunăzi la Bruxelles. Școlarii, în costume, au înfățișat diverse tablouri vivante. După spectacol, prințesa s'a fotografiat cu elevii cari i-au plăcut mai mult.*

Parastasul pentru regretatul general Berthelot

(Photo „Oglinda Lumii").

In urma morţii mult regretatului general Berthelot, acest adevărat amic al României, s'a oficiat în Bucureşti un parastas solemn în Biserica Mihai Vodă. Vedem în stânga *pe d. G. Puaux, ministrul plenipotenţiar al Franţei, plecând din biserică după parastas ; în* dreapta, *tot după serviciul religios, pe d. mareşal Prezan, având la stânga sa pe d. general Rudeanu.*

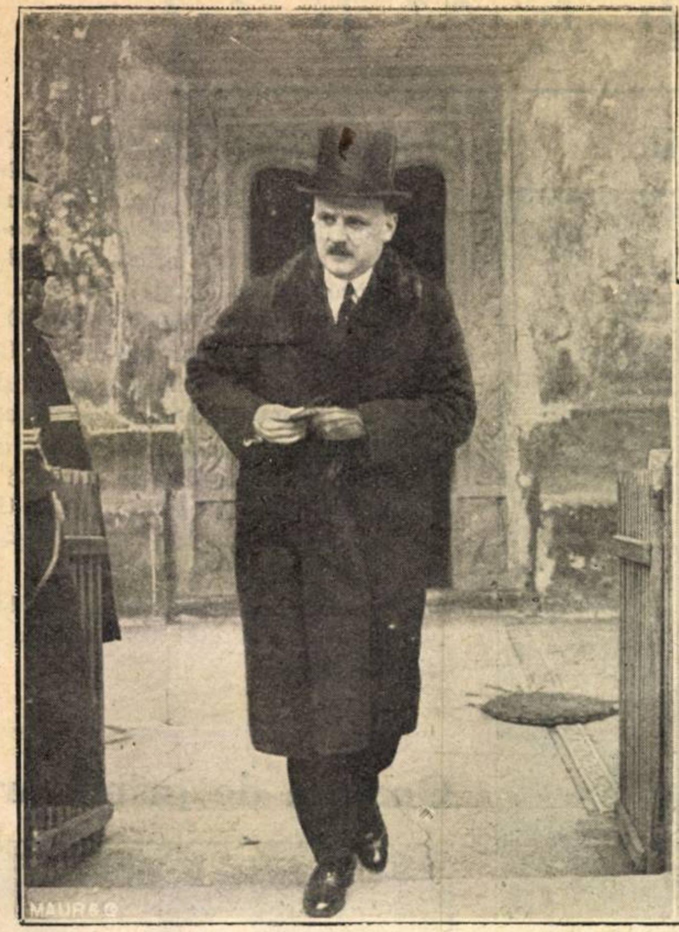

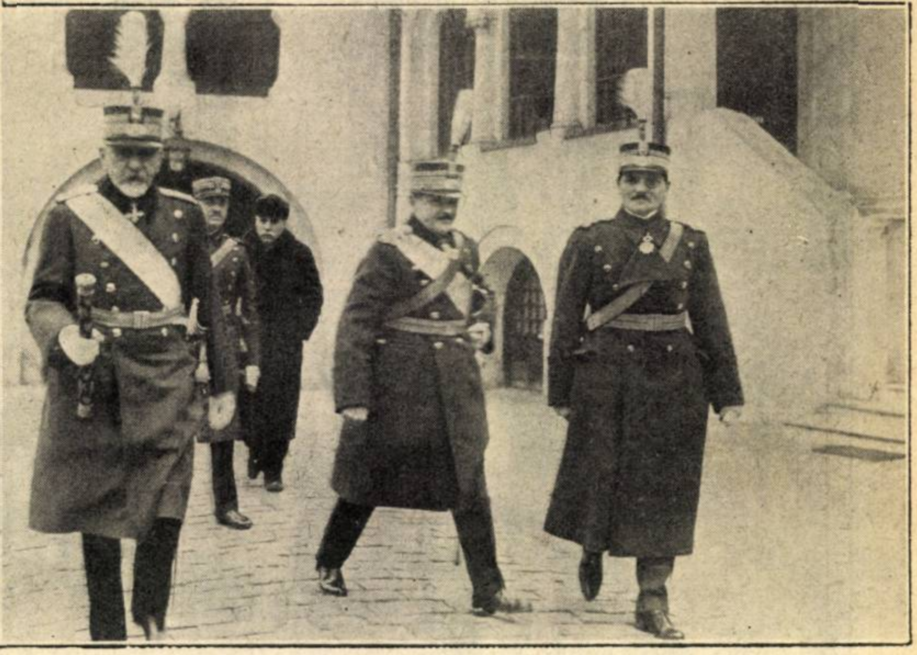

Dueluri cu locţiitori

Un om spiritual a declarat într'o zi: «Duelul nu foloseşte nimănuia, ci doar medicului şi antreprenorului de pompe funebre». Totuşi — şi în ciuda edictelor draconice — duelul a durat multe secole.

Dacă nu e de origină religioasă, a izvorât dintr'o idee mistică. Credinţa evului mediu era că, într'un duel dintre doi oameni, dintre cari unul vinovat şi unul inocent, acesta din urmă trebuie să triumfe chiar dacă era cel mai slab, Dumnezeu nepermiţând victoria nedreptăţii.

In Germania, în timpurile eroice, duelul se făcea într'un decor funebru adecuat.

Inainte de luptă se aşeza un sicriu deschis în mijlocul câmpului pe care avea loc duelul. Acuzatorul şi acuzatul îngenunchiau în faţa cutiei funebre, spre a se ruga şi a medita.

Duelul era pe atunci un adevărat spectacol. Nu era nici măcar nevoe ca duelanţii să se lupte chiar ei. Cine era destul de bogat, putea să tocmească un locţiitor, care să se prezinte la duel, cum era obiceiul în China la execuţiile capitale.

ERNST GLAESER

Contingent

'924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Gâscani de... pază

Se cunoaşte isprava istorică a gâştelor din Capitol: Brennus, stăpânul Romei, asedia de şapte luni citadela depe vârful muntelui Capitoliu. Intr'o noapte, oamenii săi încercară să escaladeze înaltele ziduri.

Gâştele sfinte din templul Junonei deteră alarma: tribunul Manlius alergă la metereze şi trânti în vid pe primii asediatori; garnizoana îi veni în ajutor, şi asaltul fu respins.

Astăzi, mulţi fermieri englezi şi americani îşi înlocuesc câinii de pază cu gâscani, cari sunt mult mai atenţi şi foarte prompţi în a da alarma la cel mai mic zgomot suspect. Gâscanul are şi un cioc sdravăn şi poate sparge un braţ sau un picior cu o lovitură de aripă.

Cerberii împodobiţi cu pene nu sunt închişi noaptea, şi hoţii o şterg cu prudenţă în faţa acestor santinele sălbatece şi sgomotoase.

Un automobil care merge pe şine

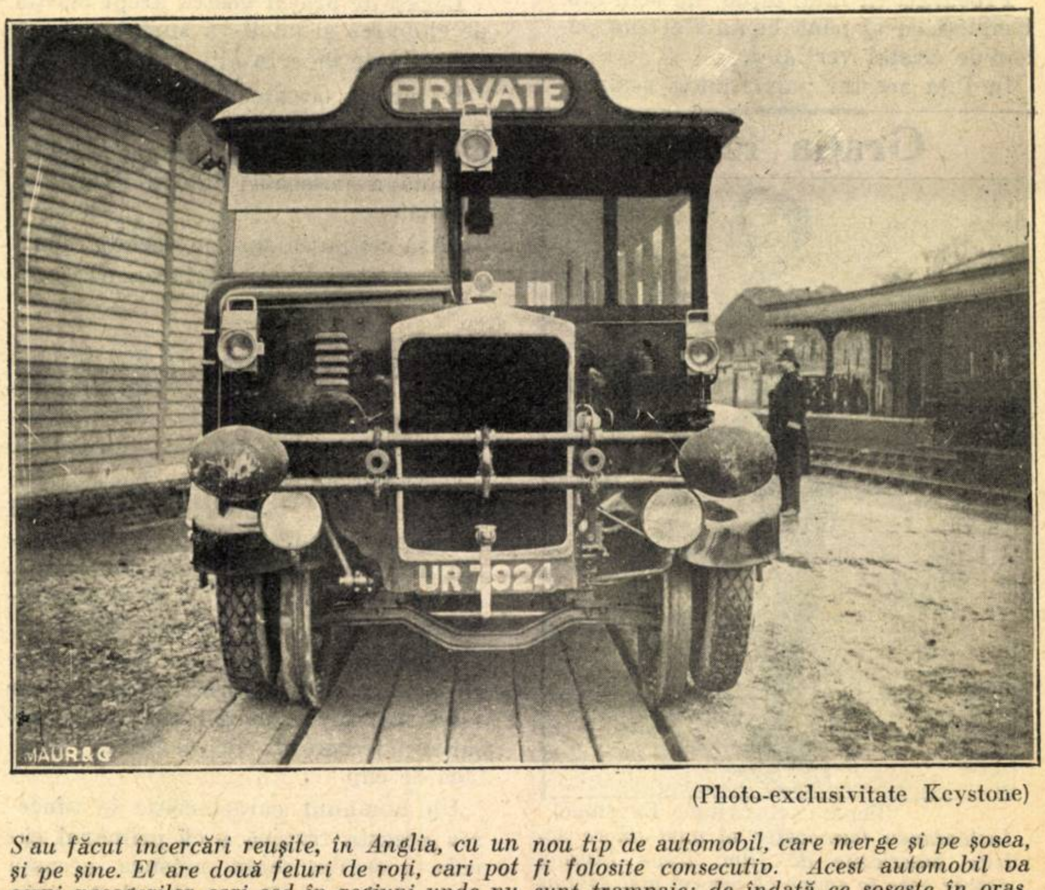

(Photo-exclusivitate Keystone)

S'au făcut încercări reuşite, în Anglia, cu un nou tip de automobil, care merge şi pe şosea, şi pe şine. El are două feluri de roţi, cari pot fi folosite consecutiv. Acest automobil va servi pasagerilor cari şed în regiuni unde nu sunt tramvaie; de îndată ce soseşte în oraş, automobilul intră pe şinele tramvaielor şi face cursa ca orice tramvai.

PAGINA FEMEII

Un drum ghimpos pentru călărit

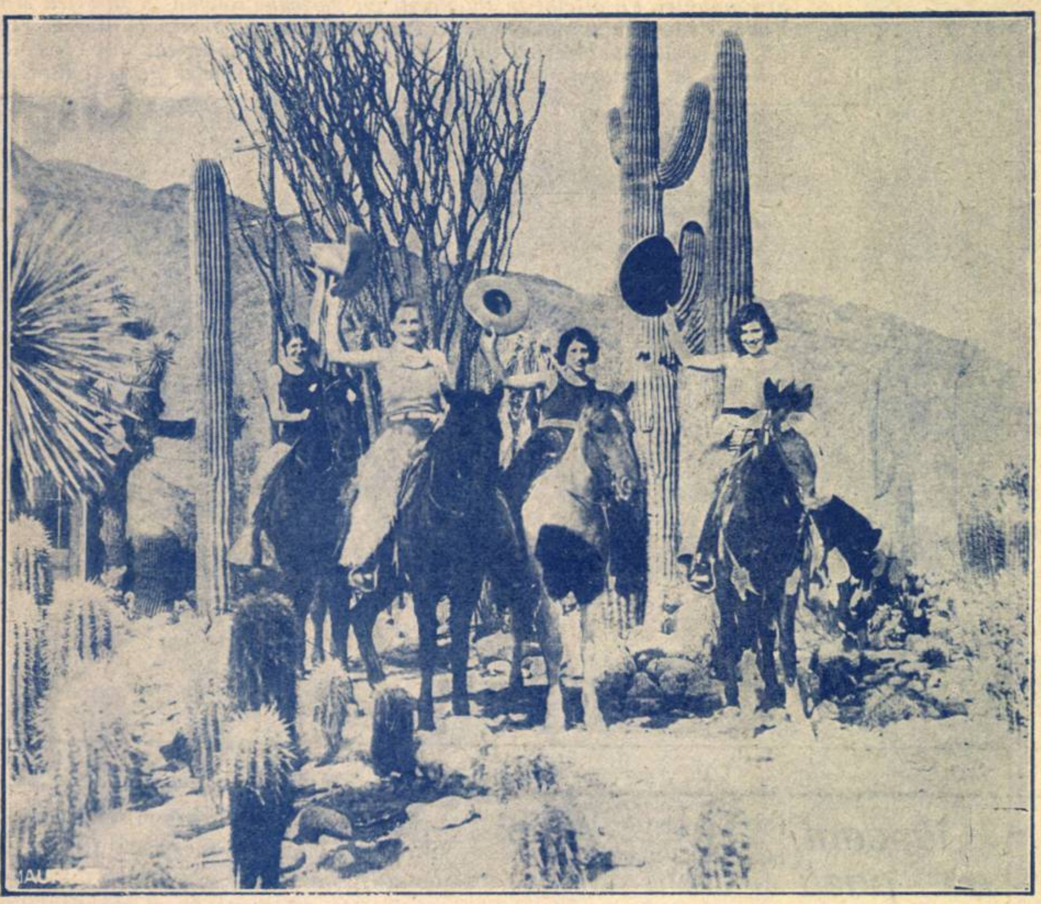

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Aceste Wild-West-Girls nu se dau înapoi când trebue să treacă, în excursiunile lor călare, prin păduri spinoase, cum este cea de cactee din Palm Springs (California) reprodusă aci.

Pentru a provoca dragostea

Inimi părăsite și romantice, care doriți să provocați dragostea la o persoană care vi se pare indiferentă față de dv., încercați următoarea veche rețetă:

Procurați-vă întâi lapte de crin alb. Umpleți cu el până la un sfert un pahar de cristal veritabil.

In fața acestui pahar citiți psalmul XIII al pocăinței. Terminând cu citirea, amestecați numele îngerului Anael cu numele persoanei iubite.

Inscrieți apoi numele acestui înger pe o bucată de lemn de chiparos, depe care veți fi scos scoarța și pe care o veți îmbiba apoi cu lapte de crin.

Legați de brațul vostru drept bucata de chiparos și udați-vă sprâncenele cu puțin lapte de crin alb.

La prima ocazie (dar căutați să fie o Vineri după lună nouă, în momentul când răsare soarele), atingeți mâna dreaptă a persoanei iubite. Efectul e imediat.

...Așa cel puțin susține vechea rețetă. Dv. sunteți liberi să încercați.

Grația femeii

(Photo-exclusivitate Keystone)

Instantaneu fermecător al unei tinere actrițe americane de film, Irene Delroy, despre care se spune că are cel mai grațios trup dintre tinerele vedete ale ecranului sonor mondial.

Ca să cumperi o pălărie

S'a produs un atac fără precedent contra libertății femeii engleze.

Consiliul municipal din Hereford a decis că nicio femee nu are dreptul să-și lase trăsura în fața unui magazin mai mult de douăzeci de minute, ceeace însemnează că trebue să-și aleagă o pălărie într'un sfert de oră.

Englezoaicele sunt și așa acuzate că poartă pălării urâte. Acestea vor fi și mai urâte, dacă consilul municipal din Hereford va continua să-și facă de cap.

Un amănunt caracteristic în afacerea aceasta tragică e că primarul căruia i se datorează măsura aceasta draconică, e o femee. Sexul feminin are deci un trădător al cauzei sale.

Incurajare de a continua

Când d. Cognacq a întemeiat în Franța premiile sale anuale pentru recompensarea familiilor cu copii mulți, el voia probabil să cinstească prin generozitatea sa o sforțare săvârșită.

Unii beneficiari ai premiului Cognacq au considerat însă această dărnicie ca o... încurajare de a continua.

O vrednică paznică de barieră dela periferia orașului Toulon, căreea i s'a acordat acum câtva timp premiul Cognacq, a dat acum naștere celui de-al doisprezecelea copil.

Se vede că unele deprinderi bune sunt uneori tot atât de durabile cât și cele rele.

Costum de primăvară

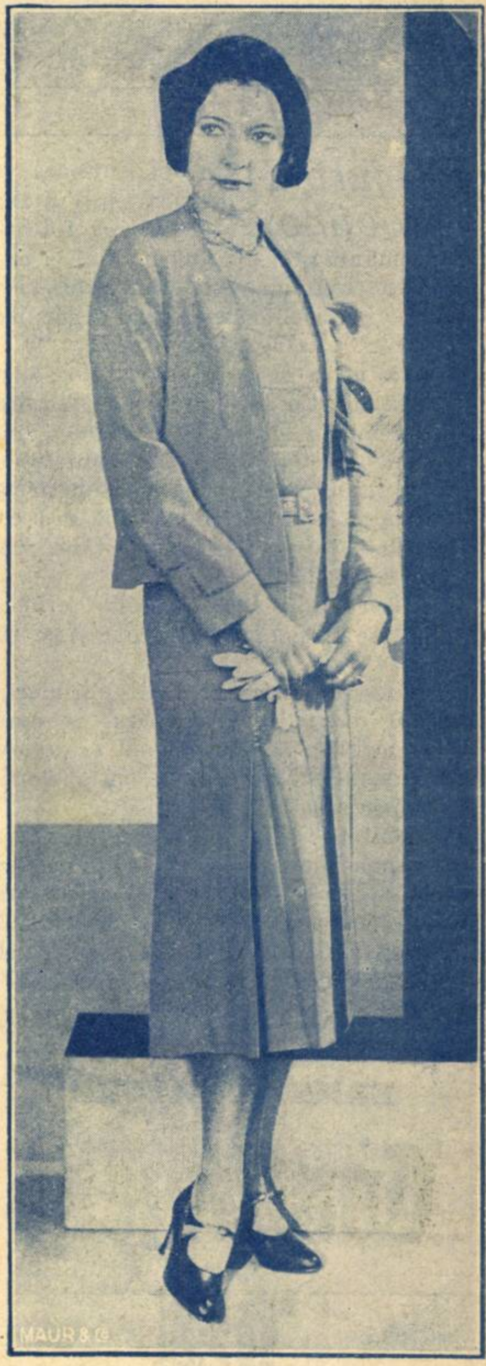

(Photo-exclusivitate Keystone)

Rochie de crêpe Georgette de lână, cu corsajul în formă de bolero și jupa cu cute largi jos. Culoarea rochiei e verde și se potrivește de minune pentru zilele de primăvară timpurie.

Trei noui regine ale frumuseţei

(Photo-exclusivitate Keystone)

Trei noui regine ale frumuseţei au fost alese în Occident şi Orient. Instantaneele noastre arată: 1. M-lle Jullia Jeanne, care a fost proclamată „Miss Franţa" pe 1931. — 2. Fräulein Herta von Haentjens din Viena, „Miss Austria" pentru 1931. — 3. D-ra Nachida Savfet, aleasă la Istambul regină a frumuseţei din Turcia.

Fleacuri cari vă fac plăcere

Cu siguranţă că şi faţa d-tale, iubit cititor, s'a iluminat de plăcere, când— vorbind de cineva care s'a născut în oraşul d-tale sau a stat pe aceeaş stradă cu d-ta sau ţi-a fost coleg de şcoală — acest cineva este astăzi om mare şi la ordinea zilei. Savant, cântăreţ de Operă sau şampion de football, — asta n'are nicio importanţă.

Şi desigur că nu de puţine ori ţi s'a umflat inima de bucurie, când te-ai zărit într'o fotografie apărută într'un ziar sau o revistă, fotografie care înfăţişează o stradă populată sau o întrunire sau orice altă reuniune publică, Nici vorbă, dacă acest lucru s'a produs într'un film, în care d-ta, trecător grăbit, ai fost prins de obiectiv în chip cu totul incidental, bucuria d-tale va fi înzecită. Faptul acesta mărunt ţi-a dat o satisfacţie de-o intensitate nemaipomenită. E drept că «nu te vezi» decât o clipă... dar pălăria aceea rotundă sau gulerul acela de blană sau profilul estompat din fund sau silueta aceea ascunsă de o umbrelă deschisă, astea fac parte din d-ta, şi atât e de ajuns, pentruca bucuria pe care o resimţi, să fie neasemuită.

Dar de câte ori nu simţiţi o adevărată mândrie când, mergând undeva cu maşina, puteţi constata că automobilul care o bună bucată de drum mersese lângă sau în faţa dv., a fost lăsat categoric în urmă de către maşina în care vă aflaţi dv. şi care nici măcar nu trebuie să fie proprietatea dv.!

Tot aşa, vi se îngroaşe glasul de trufie, când povestiţi cutare incident din viaţa dv., — bunăoară că aţi avut odată ocazia să staţi la doui paşi de Regele Carol I.

La fel de mândri sunteţi că aţi avut prilejul să simţiţi cutare mare cutremur sau să vedeţi cutare mare incendiu sau să fiţi de faţă la cutare inundaţie care s'a produs în casa vecină, din cauza ruperii unei ţevi.

Mai sunt nenumărate asemenea lucruri în viaţă, cari vă pot umple de mândrie — nu lucruri mari şi însemnate, cari ar merita să fie luate în seamă —, ci lucruri mărunte, ba am putea spune chiar: fleacuri ridicole, cari n'au nici cea mai mică importanţă şi cari nu lasă nici cea mai mică urmă... lucruri despre cari — dacă v'ar întreba cineva — n'aţi şti să spuneţi ce vă face să fiţi mândri de ele...

Să admitem bunăoară că într'o societate vine vorba de un om foarte celebru, bunăoară de un medic care a luat premiul Nobel. La auzul numelui său, descoperiţi că vă e tiz. Aceasta vă dă pentru câteva minute o formidabilă satisfacţie, o plăcere stârnită de surpriza, care v'a venit ca de poruncealǎ şi vă dă prilejul să atrageţi cu toată pompa cuvenită atenţiunea celor de faţă asupra îmbucurătorului fapt că vestitul profesor X are absolut acelaş nume ca şi dv.

Alături de această categorie de manifestări ale mândriei, toate absolut groteşti şi neîntemeiate, pe cari le resimţim aproape toţi fără nicio deosebire, există şi o a doua categorie, categoria celor cu — am spune — «circumstanţe atenuante». Circumstanţa atenuantă este — în cazurile pe cari le vom cita îndată — egoismul sau satisfacţia maliţioasă.

Cât de fericiţi vă simţiţi, de-o pildă, când reuşiţi în tramvai să vă aşezaţi pe locul devenit liber într'o staţie, înaintea domnului care sta în faţa dv. şi care ar fi trebuit să ocupe mai degrabă el locul, dar nu l'a ocupat fiind în clipa aceea cufundat în citirea unui reportaj din gazetă.

Sau: ce expresie ironică de triumf se oglindeşte pe trăsăturile dv., când— într'un restaurant înţesat până la ultimul scaun — dv. sunteţi confortabil instalat la o masă şi urmăriţi forfoteala enervată a clienţilor flămânzi şi grăbiţi cari caută fără folos un locşor unde să se poată aşeza şi ei.

Sau sunteţi în tren şi aveţi un loc într'o cabină de vagon de dormit, şi în gări vedeţi năvala disperată a pasagerilor cari se înghesuie pe la uşile celorlalte vagoane, ca să obţie un loc într'un compartiment de vagon clasă.

Ce mândri sunteţi de dv. când, stând la casa unui teatru, cu câteva minute înainte de începerea reprezentaţiei, şi după ce v'aţi luat biletul, o auziţi pe casieriţă spunând domnului care vine după dv.:

— Regret, dar chiar acum am vândut ultimul loc!

Plin de orgoliu vă îndreptaţi spre locul obţinut în chip atât de miracu-

(Urmează în pag. 168)

los, şi poate să fie piesa cât de proastă dv. nu veţi face nazuri.

Tot atât de caraghios ca faptul că nimicuri atât de neînsemnate, cari se produc fără meritul şi fără cea mai mică intervenţie din partea dv., sunt în stare să vă dea pentru întregi sferturi de oră o atitudine orgolioasă, este şi faptul că procese sufleteşti la fel de neimportante sunt capabile să vă scoată din fire.

Acestea sunt nimicuri

şi fleacuri cari vă necăjesc

De câte ori nu vi s'a întâmplat să veniţi de la târguieli, şi mergând împovărat de pachete şi pacheţele, deodată să vă împiedecaţi şi astfel să vă cadă din mână unul din pachete. V'aţi aplecat să-l ridicaţi, dar aţi produs astfel un desechilibru în grupul celorlalte pachete. Urmarea: toate au început să se rostogolească pe caldarâm, în hohotele de râs ale trecătorilor amuzaţi: Aşa e că v'a fost teribil de ruşine? Repede aţi adunat diversele pachete şi aţi şters'o de urgenţă, şi numai în prima stradă laterală v'aţi oprit o clipă ca să răsuflaţi sau ca să vă ştergeţi năduşala, înjurând şi blestemând de mama focului.

Sau altădată, îndreptându-vă distrat spre o tutungerie, aţi constatat—după ce aţi pus mâna pe clanţă şi aţi intrat, gata să vă deschideţi gura şi să cereţi obişnuitele zece Intime R. M. S. cu carton — că aţi nimerit în magazinul de alături, plin de cucoane cari îşi cumpără spumoase obiecte de lingerie feminină... Jenat aţi îngăimat câteva cuvinte neînţelese şi aţi făcut grabnic la stânga 'mprejur.

Dar ce groaznic de penibil poate să fie următorul caz.

Mergeţi pe stradă, ducând în mână un sac enorm de hârtie în care se află cartofi, — da, cartofi, pe cari soţia dv. v'a rugat să-i cumpăraţi dintr'un anumit loc, unde sunt mai buni. Dar asta nu trebuie s'o ştie nimeni, se'nţelege, căci e ruşinos în definitiv ca un coşgogeamite director de serviciu să care cartofi pe stradă. Şi deodată, când ţi-e lumea mai dragă, auzi că delicioşii d-tale cartofi «chifle» se rostogolesc pe trotoar, unul după altul, cu o impetuozitate demnă de o cauză mai bună. Bine înţeles că în aceeaş clipă s'au şi adunat nenumăraţi cetăţeni afabili şi grăbiţi să te ajute la strânsul cartofilor... Dar de starea d-tale sufletească în clipele acestea, mai bine să nu vorbim!

Cu siguranţă că însăşi d-ta, stimată doamnă, care de mult nu mai ştii ce însemnează să roşeşti, ai simţit că ţi se urcă sângele în cap când, într'o sală de dans, ai văzut pe un domn îndreptându-se spre d-ta, înclinându-se în faţa d-tale şi d-ta i-ai zâmbit amabil şi te-ai ridicat, dar în aceeaş clipă ai observat că domnul n'a venit să te invite pe d-ta la dans, ci pe doamna care şedea lângă d-ta şi care a şi dispărut cu dansatorul ei în vârtejul celorlalţi...

Cât de jenaţi se simt adeseori şi bărbaţii în atari împrejurări!

Şezi bunăoară la un restaurant, zăreşti la o masă de peste drum o coniţă adorabilă şi plină de draci, şi constaţi cu o fudulă şi uimită satisfacţie că nici ea nu e nepăsătoare de prezenţa d-tale. Privirile pe cari le flutură din când în când spre masa d-tale, nu sunt nici întâmplătoare, nici indiferente şi nici dispreţuitoare. Doamna face vădit avansuri: acum a început chiar să zâmbească, şi ochii îi scapără scântei.

Om cu experienţă, îţi iei numaidecât poziţia cea mai elegantă, îţi îndrepţi cravata şi faci şi toate celelalte lucruri cari completează ritualul unei cuceriri. Şi deodată observi că privirile pline de văpăi se adresează... oglinzii de la spatele d-tale! Doamna se privea încântată în oglindă, în vreme ce d-ta te şi credeai stăpânul inimii ei... Ruşinat îţi ascunzi capul de Don Juan în fundul gulerului, chiar dacă n'ar mai fi fost loc într'însul, înainte, nici măcar pentru un deget!

Te ruşinezi când te-ai suit în alt tramvai decât acela cu care urmează să ajungi la ţinta ce ţi-ai propus'o, şi eşti nevoit să stai la discuţie cu incasatorul, discuţie în care se amestecă şi alţi pasageri.

Te ruşinezi când la un concert, atunci când muzica e în cel mai eteric pianissimo, te apucă un strănut pe care nu-l poţi reţine şi care explodează ca o bombă în sala cufundată în tăcere.

Te ruşinezi când la o conferinţă caşti îndelung şi cu poftă şi deodată bagi de seamă că te-a văzut cineva.

Te ruşinezi când la o întrunire strigi deavalma cu toţi ceilalţi şi subit observi că ai rămas singurul care mai strigă, după ce toţi ceilalţi au tăcut.

Te ruşinezi când intri într'un restaurant foarte elegant şi amicul d-tale cere chelnerului o halbă de bere.

Ne ruşinăm de sute şi de mii de ori, fără motiv şi fără scop.

Ne ruşinăm de lucruri cari ni se întâmplă datorită hazardului şi de cari nu suntem vinovaţi.

In schimb suntem mândri de lucruri cari s'au produs tot atât de întâmplător şi pe cari deasemenea nu le-am prilejuit noi...

Dar aceasta este justiţia imanentă!

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN“
de *MAURICE LEBLANC:*
Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin
Au mai apărut până acum:
Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.
Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu“, S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.
VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Operaţii fără cuţit

In străinătate au început să se facă operaţii cu electrozi de înaltă frecuenţă, cari înlătură intrebuinţarea bisturiului. Mai sus vedem o operaţie stomacală făcută după noua metodă. Medicul din mijloc ţine electrodul cu care face sciziunea.

OMUL FĂRĂ OBRAZ

NUVELĂ DE JACK LONDON

Se sfârşise.

Polonezul Subienkow, după ce străbătuse o cale lungă de amărăciune şi de groază şi după ce avusese, întocmai ca porumbielul sălbatec care sboară ca vântul spre cotețul său, ochii necontenit ațintiți spre capitalele salvatoare ale Europei civilizate, se prăbuşise la pământ, mai departe decât oricând de ținta sa, în colțul acesta pierdut al lumei polare.

Aci, în America de Nord, pista i se terminase. Subienkow sta pe vine în zăpadă, cu brațele legate la spate, în aşteptarea torturei. Fixa cu privirea pe un enorm Cazac, culcat în fața sa, cu obrazul în zăpadă. Bărbații isprăviseră cu namila de Rus şi-l daseră acum pe mâinile femeilor. Şi urletele victimei dovedeau că femeile depăşeau pe bărbați în rafinamentul torturei.

Subienkow contempla scena şi se înfiora. Nu se temea de moarte. Prea lungă vreme viața îi fusese un chin, ca să se mai cutremure la gândul morții. Dar se revolta contra schingiuirei. Era o insultă a demnității de om. O insultă, nu numai din cauza durerii pe care va trebui s'o îndure şi el, dar şi din pricina spectacolului ruşinos ce va prezinta durerea sa.

Ştia că va ruga şi implora pe calăii săi, că va cerşi iertarea, caşi namila de Ivan care zăcea acolo, şi caşi ceilalți cari îl precedaseră.

Nu va fi deloc frumos! A trece vitejeşte dela viață la moarte, elegant, cu un zâmbet pe buze, a da! aşa ar fi bine. Revoltător şi teribil e să-ți simți toată ființa părăsindu-te, să-ți vezi sufletul sbătându-se în groaza cărnei şi să scoți ca o maimuță țipete pătrunzătoare.

De scăpare nu era nicio speranță. De totdeauna, depe vremea când îşi trăise sălbatecul vis de independență a Poloniei, fusese o marionetă în mâinile soartei. De când fusese la Varşovia şi Petersburg, prin minele Siberiei şi în Camciatca, îşi urmase destinul, care era să ajungă la acest sfârşit îngrozitor. Soarta i-l săpase de sigur pe tablele eterne ale lumei, lui care nu era decât un pachet de nervi, de nervi sensitivi şi delicați, lui care era un poet, un visător, un artist.

Inainte chiar de a fi fost conceput în sânul mamei sale, fusese scris că ființa palpitândă ce era, va fi condamnată să trăiască sălbatec şi scârnav şi să moară pe acest pământ al nopții la ultimele hotare ale universului.

Scoase un oftat de spaimă. Era greu de crezut ca massa aceasta în agonie şi care totuşi scotea încă urlete grozave, să fie grosul Ivan, uriaşul Ivan. Cazacul devenit pirat, omul de fier, flegmatic ca un bou, şi al cărui sistem nervos era atât de rudimentar, încât ceeace era durere pentru un om comun, lui i se părea doar o gădilitură. Dar Indienii erau meşteri în a găsi nervii masivului Ivan şi în a le urmări firul până la rădăcinile inimei sale înfiorate! Şi reuşiseră de sigur.

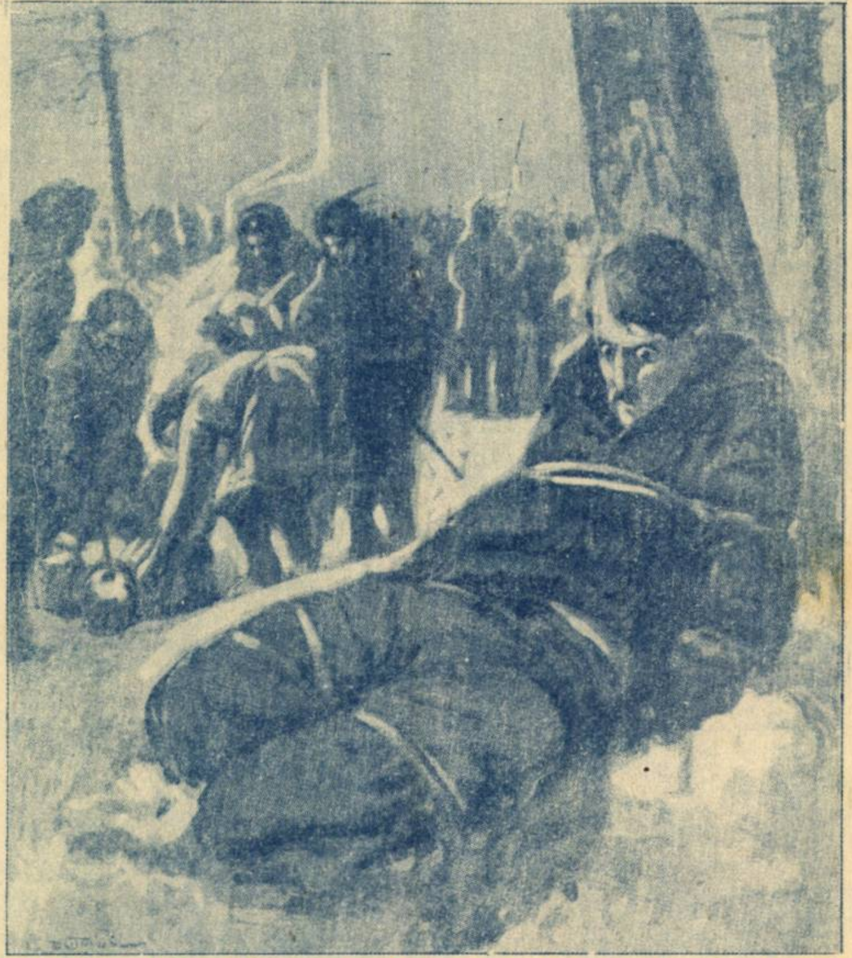

Subienkow sta pe vine în zăpadă, cu brațele legate la spate, în aşteptarea torturei.

Nu se putea concepe ca o ființă umană să poată suferi atâta şi să mai trăiască totuşi! Rezistase până acum de două ori mai mult decât oricine altul.

Subienkow simți că dacă s'ar prelungi supliciul Cazacului, nu ar mai putea suporta nici vederea lui, fără a înebuni. Da, dece nu murea odată găliganul de Ivan? Dece nu încetau țipetele sale?

Dar atunci când vor înceta, îi va veni şi lui rândul. Iakaga era acolo, îl aştepta şi rânjea privindu-l, anticipând depe acum suferința lui.

Deabia săptămâna precedentă Subienkow îl gonise pe Iakaga, cu lovituri de picior, din fort, şi îi făcuse o tăetură pe obraz cu cureaua lungă a biciului său de câini. Indianul acesta se va ocupa personal de dânsul, fără îndoială, şi păstra pentru dânsul chinurile cele mai rafinate, tortura cea mai îngrozitoare a nervilor. A! ce bun calău trebue să fie, judecând după țipetele lui Ivan!

Femeile se depărtară şi ele, în momentul acela, de grosul Cazac, peste care fuseseră aplecate, şi făcură câțiva paşi înapoi, răzând şi bătând din mâini.

(Urmează în numărul viitor)

DIN SA
ALE

CUL CU PRIVELIŞTI
MEŞTEREI IERNI

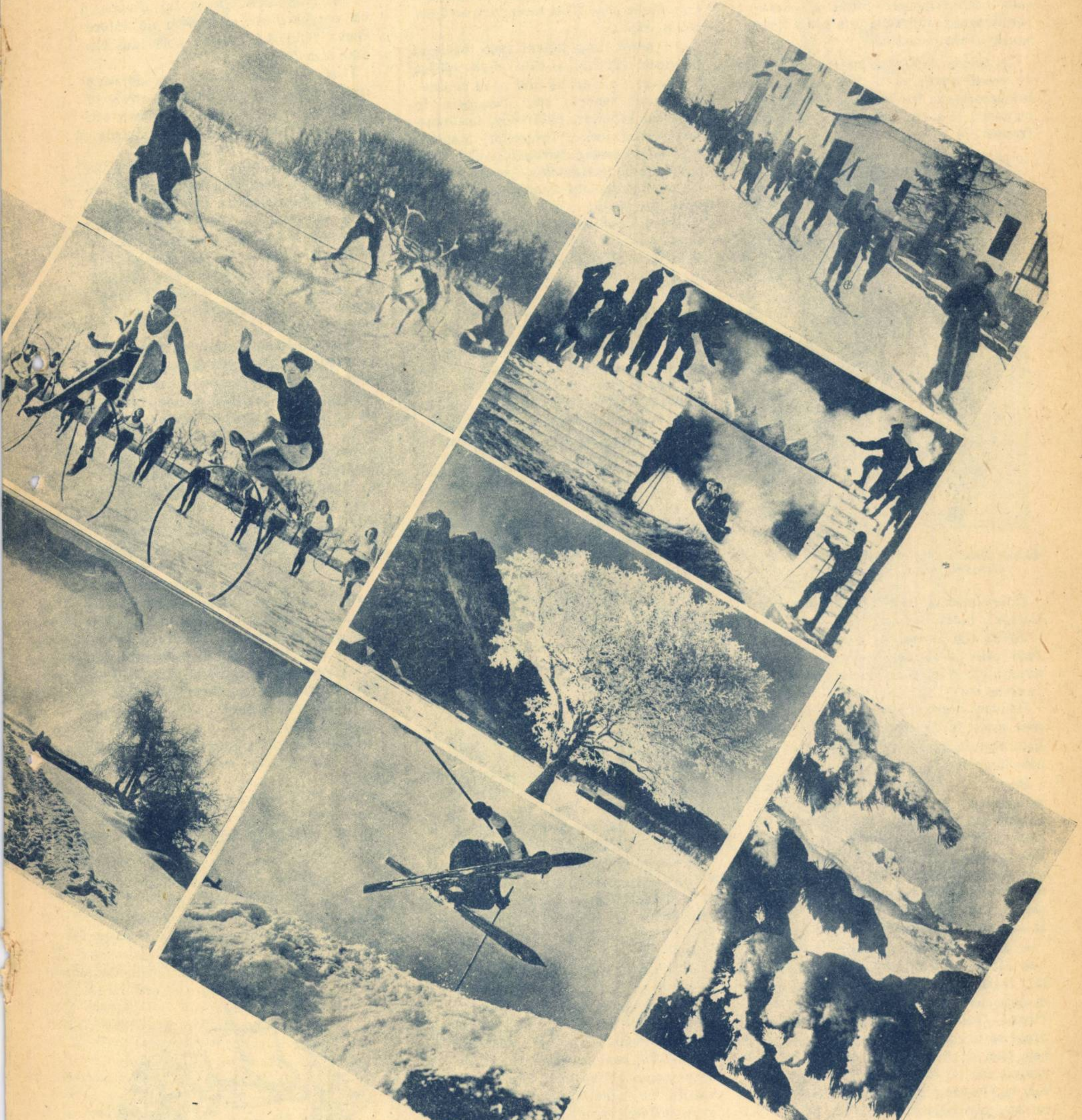

Când călătoreşte un actor de cinema...

Celebrul comic al ecranului Buster Keaton (Malec) a făcut de curând o călătorie de agrement prin Europa. Veşnic serios, nedând nimănuia surpriza unui surâs, astfel cum îl cunoaştem cu toţii de pe pânza cinematografelor, Buster Keaton a privit cu ochi inteligenţi peste tot, şi şi-a adunat nenumărate impresii, una mai interesantă decât cealaltă.

Cu acelaş cap nemişcat, şi nealterat de vreun surâs, el a răspuns apoi, la întoarcerea sa în America, întrebărilor pe cari i le-a pus reporterul unui ziar francez de acolo.

Buster Keaton (Malec), aşa cum nu e văzut niciodată: cu zâmbetul pe buze.

Interviewul a fost luat în cabina artistului, la Hollywood.

Malec stă întins pe un divan somptuos, plin de perne. Povestind, pare a avea încă, în ochi, icoanele pitoreşti şi variate cari l'au impresionat.

Printre lucrurile cari l'au interesat mai mult în Europa, luptele de tauri din Spania par a-i fi lăsat urmele cele mai adânci.

Buster — «Pamplinas», cum îi spun admiratorii săi spanioli — s'a dus la luptele de tauri, escortat de un comitet oficial de primire, care l'a instalat în loja preşedintelui «corridei». Şi ca unui oaspe de seamă, i s'a dedicat taurul principal, cu un discurs de circumstanţă. Matadorul îl salută şi Buster îi aruncă o tabacheră de aur.

— Mi-au dedicat un taur, îşi continuă Malec povestirea în faţa ziaristului. Intelege-mă bine: nu mi l'au *dat*, ci doar mi l'au *dedicat*. Sau cu alte cuvinte: *l'au ucis în onoarea mea!* Şi drept să-ţi spun, am fost mai mulţumit aşa, căci dacă mi l'ar fi dăruit viu, ce era să fac cu el? Mă vezi întorcându-mă la Culver City, unde-mi am casa, cu un taur de lanţ?

«Ah, taurii spanioli!

«Intră în arenă cu o viteză de şaizeci de kilometri pe oră. Nu vezi decât un nor de praf... şi apoi, brusc, taurul se opreşte. După câteva secunde, norul de praf se aşează, şi primul lucru pe care-l zăreşti, sunt cele două coarne ale animalului. Ah, ce mai coarne! Ascuţite, ameninţătoare, gata să se înfigă în carne omenească!

«Şi apoi taurul strănută... ridicând o trombă de praf. Toţi toreadorii se freacă la ochi....

«In acest timp taurul face tot felul de giumbuşlucuri, şi câte odată trebuie să treacă un sfert de oră, până ce eroii din arenă reuşesc să-l descopere în mijlocul şepcilor, pălăriilor, bastoanelor, ceasoarnicelor, bretelelor, mantilelor, tabacherelor, port-jartierelor, portofoliilor şi strigătelor pe cari miile de spectatori, beţi de fericire, le asvârlă în arenă.

«După o oră, trecând prin mai multe asemenea şedinţe, taurul e la capătul puterilor, ud leoarcă, tuşind, scuipând, încolţit şi sâcâit din toate părţile. Cei câţiva «banderilleros» îi înfig furcile în ceafă.... Ceva teribil!

«In clipa aceasta am intervenit pe lângă preşedintele «corridei», şi am obţinut să se aducă o găleată cu apă proaspătă bietului taur hărţuit... Indată ce-o goli dintr'o singură înghiţitură, taurul, în semn de recunoştinţă, se repezi la matador, spre a fi ucis imediat...»

*

Buster Keaton a făcut o călătorie plină de emoţii sufleteşti, şi ea a fost cu atât mai interesantă, cu cât celebrul artist al ecranului e dintre acei cari nu văd lucrurile din unghiul din cari le vede turistul obişnuit.

— Am parcurs cu automobilul — a continuat el — diverse localităţi mici, şi am putut astfel să-mi dau seama de obiceiurile şi de felul de trai al locuitorilor celor mai felurite regiuni prin cari am trecut.

«Aşi fi rămas incognito, dacă nu m'ar fi recunoscut copiii. Deaceea vă spun: nu vă duceţi niciodată acolo unde sunt copii, dacă voiţi să vă ascundeţi identitatea!

«Parisul m'a transportat literalmente în culmea admiraţiei. Ce atmosferă în oraşul acesta! Francezii sunt oameni extrem de afabili, vioi, plini de spirit şi de bun simţ, iar Franţuzoaicele au un năsuc în vânt, tot ce se poate mai aerian, mai adorabil, mai estetic şi mai insolent!»

Dar Buster s'a dus şi pe câmpiile de luptă, unde a fost combatant în tranşee, în timpul marelui războî.

— E greu, spune el, să-ţi mai închipuieşti că ogoarele acestea, atât de paşnice astăzi, sunt aceleaşi pe cari ne-am bătut acum câţiva ani... Dar ce să mai vorbim de astea?... Mărturisesc că regret puţintel că m'am întors să le revăd... Mi-au readus în memorie o sumă de crude amintiri....

Buster face apoi elogiul Englezilor, pe cari îi găseşte foarte ospitalieri. Londra e — după părerea mea — «miraculoasă», iar sergenţii de stradă i-au inspirat cea mai mare admiraţie. Cine ştie dacă nu-i vom vedea încarnaţi în vreunul din viitoarele filme ale lui Malec!...

Berlinul, după opinia lui Buster, e un oraş straniu şi extrem de interesant... unul din oraşele cele mai ciudate din lume!

Deşi călătoria aceasta era de agrement şi de odihnă, Buster a găsit totuşi ocazia să viziteze şi câteva studio-uri de cinema şi să-şi facă acolo o serie de noui prieteni.

— Când am plecat spre Europa, şi-a încheiat Buster interesantele sale impresii, nu cunoşteam pe nimeni pe vapor; dar cum am diplomă de inginer maritim şi cum toţi marinarii sunt legaţi între ei prin cea mai cordială fraternitate internaţională, am scoborât în cală, spre a face cunoştinţa echipagiului, şi imediat am devenit cei mai buni prieteni.

«N'am încetat de a admira maşinile şi gradul de perfecţionare la care s'a ajuns în zilele noastre. Ce minune să vezi un transatlantic conducându-se, ca să zic aşa, el singur, cu ajutorul diverselor aparate electrice. Oridecâteori vaporul îşi pierde direcţia corectă, o instalaţie electrică din busolă face să se întoarcă roata cârmei şi repune vasul pe calea cea bună. Cine ştie dacă într'o bună zi nu se va inventa un aparat de acelaş gen şi pentru conducerea filmelor!

«Am avut pe bord o cameră de culcare, un salon şi o sală de baie, un întreg mic apartament, cum se găsesc atâtea la Hollywood, fără ca ceva să indice că mă aflu într'o cabină de vapor. Aveam deasemenea pe bord un cinematograf sonor, şi din mijlocul Oceanului am putut vorbi prin radio-telefonie cu amicii mei din Culver City.

«Confortul călătoriilor transatlantice e în zilele noastre cu adevărat extraordinar: poţi merge dela Hollywood până la Paris fără a te umezi, chiar dacă plouă într'una... Trenurile, punţile de trecere, docurile, toate sunt acoperite...»

*

Totuşi, deşi călătoria sa a fost extrem de agreabilă, Buster a declarat că e fericit de întoarcerea sa în Statele Unite.

REFORMA CALENDARULUI

Savantul astronom englez M. B. Cotsworth, delegatul Societăţii Naţiunilor pentru studiul reformei calendarului, va vizita ţara noastră

In cursul anului 1931 ţara noastră va fi vizitată de o seamă de oameni iluştri, între alţii şi de celebrul savant englez *M. B. Cotsworth*, delegatul Societăţii Naţiunilor pentru studiul reformei calendarului.

FALIMENTUL CALENDARELOR VECHI

Cotsworth se interesează mult de efectele îndreptării calendarului ortodox în ţara noastră.

Nu e un secret pentru nimeni că îndreptarea calendarului n'a fost primită cu multă simpatie de oamenii inculţi, în deosebi în Basarabia unde numărul analfabeţilor e de 80%.

Cum să poţi explica unui om care nu cunoaşte cele 24 litere ale alfabetului, nici cele 10 cifre aritmetice, că Pământul e o planetă şi că această planetă se învârteşte în jurul soarelui în timp de *365,24219328* zile, cum se obişnuieşte a se exprima în Astronomie, număr zecimal căruia îi corespunde numărul complex de *365 zile 5 ore 48 minute, 45 secunde şi jumătate de secundă*.

Vechiul calendar era înapoi cu 13 zile, şi bine a făcut Sf. Sinod dând calendarul înainte.

Sf. Sinod român n'a reformat calendarul, cum se crede greşit la sate, ci numai l'a îndreptat.

Cum însă calendarele actuale au 12 luni neregulate, de câte 28, 29, 30 şi 31 zile, e vorba ca Societatea Naţiunilor să convoace la Geneva o conferinţă internaţională pentru reforma calendarului. La această conferinţă vor fi invitate toate ţările de pe glob.

Noul calendar va avea *13 luni* de câte 28 zile fiecare şi va fi primit cu bucurie mai ales de funcţionari, cari vor primi leafa de 13 ori pe an în loc de 12 ori, ca până în prezent.

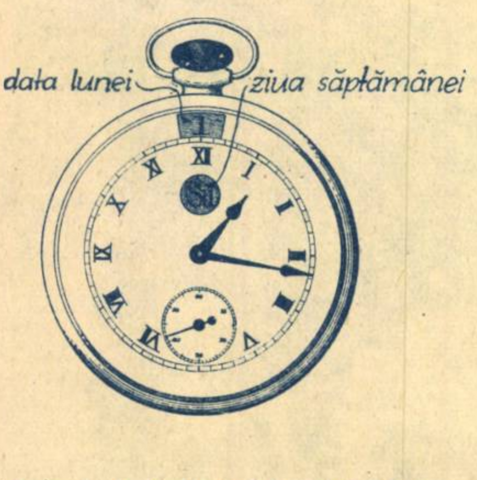

Ceasornicul-calendar pentru 13 luni

Noul calendar ar avea un succes asigurat dacă nu s'ar aplica o nouă *«curbă de sacrificiu»*, în sensul ca cele 13 lefuri să fie în realitate egale cu cele 12 lefuri după calendarele actuale.

Calendarele vechi mai au de trăit numai 3 ani, până la 1 Ianuarie 1934.

Reforma a fost în prealabil admisă de majoritatea astronomilor tuturor ţărilor, şi e aproape sigur că va fi ratificată de Conferinţa mondială a Calendarului din Octombrie 1931.

CALENDARUL GREGORIAN RAMANE IN URMA CU O ZI

Ţara noastră posedă în prezent cel mai perfecţionat calendar ce există în lume. Se ştie că anul ortodox îndreptat diferă de anul tropic numai cu *2,58* secunde, ceeace e un enorm progres, faţă de diferenţa de *26* secunde a anului gregorian.

Calendarul gregorian adoptat la popoarele civilizate, va rămâne curând în urmă cu o zi şi va produce încurcături mari, atât oamenilor de ştiinţă, cât şi instituţiilor de stat, industriei şi comerţului, navigaţiei şi căilor ferate.

INTERESUL POPOARELOR CATOLICE ŞI PROTESTANTE

Retrogradarea cu 13 zile a vechiului nostru calendar ortodox nu prezinta mari inconveniente, atâta vreme cât rămânea în lume o unitate fixă de măsură a timpului, cum a fost anul gregorian.

Se ştia bunăoară că în Occident era 14 Ianuarie atunci când la noi vechiul calendar arăta 1 Ianuarie.

Bineînţeles, în relaţiunile comerciale, la poştă, telegraf, etc., se indicau totdeauna două date, precum 1/14 Ianuarie pentru anii dela 1900 în sus sau 1/13 Ianuarie pentru anii veacului precedent, până la 1899 inclusiv.

Popoarele catolice şi protestante sunt acum alarmate de greşala Papei Grigore, care a modificat stilul iulian la 1582, fără să elimine integral eroarea diferenţei de timp între anul astronomic şi anul civil.

De altă parte, actualele calendare, cu luni neregulate de 28, 29, 30 şi 31 zile, prezintă multe inconveniente faţă de desvoltarea civilizaţiei.

Majoritatea popoarelor catolice şi protestante doresc o reformă radicală a vechiului an civil cu 12 luni.

CALENDARUL CU 13 LUNI

Actualele calendare cu 12 luni n'au nicio bază ştiinţifică. Ele se păstrează de două milenii, în virtutea tradiţiei şi obişnuinţei, dar lumea nu poate merge în veci după o măsură arbitrară a timpului.

Numa Pompiliu a făcut la început calendarul numai cu 10 luni şi mai târziu *Iuliu Cezar* mai adăugă două luni, după recomandaţia astronomului Sosigene.

Camille Flammarion a făcut ultima încercare pentru a menţine cele 12 luni, aranjând 4 trimestre, fiecare având câte 2 luni a 30 de zile şi o lună de 31 zile.

Proectul cel mai practic şi care a făcut cea mai mare senzaţie în lume, e calendarul cu 13 luni al lui Cotsworth, care va fi probabil adoptat de toate popoarele lumii.

LUNA SOARELUI (SOL)

A 13-a lună, care va avea 28 zile, ca şi celelalte 12, se va numi «SOL».

Ea va cuprinde datele 29, 30 şi 31 a actualelor luni, plus ultimele 13 zile din Iunie şi primele 15 zile din Iulie.

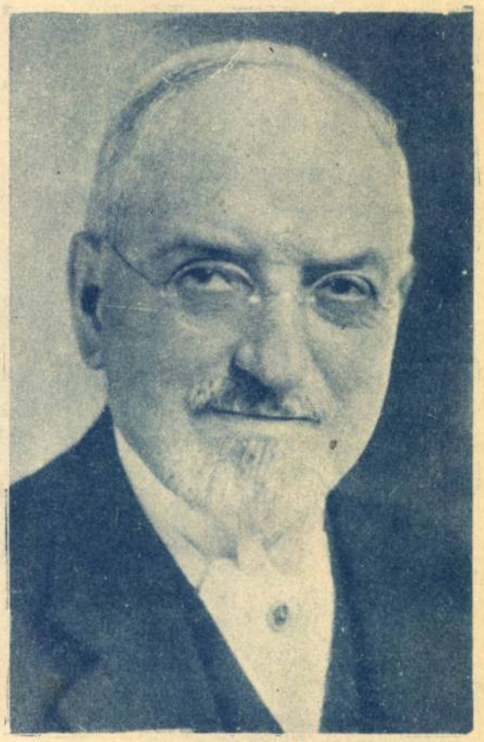

Moses B. Cotsworth

Cititorii noştri născuţi în intervalul dela 17 Iunie până la 15 Iulie fac parte deci din categoria oamenilor născuţi în a 13-a lună.

«Sol» înseamnă în limba latină *soarele*.

Anul va avea dar două luni monosilabice, Mai şi Sol; în câţiva ani ne vom obişnui repede cu noua lună. In loc de:

Mai
Iunie
Iulie

vom avea dar 4 luni:

Mai
Iunie
Sol
Iulie

Cuvântul «sol» mai aminteşte şi de nota muzicală *sol*, de cheia lui *sol*, apoi înseamnă pământ, (sol, subsol) şi delegat (de ex.: Traian a trimis un sol la regele Decebal).

ZILE ZERO

Cum 13 luni a 28 zile însumează abia 364 zile, se va adăuga în fiecare an 1-2 zile zero, pentru sărbătorirea Anului Nou, după o regulă indicată de astronomi pentru veacurile şi mileniile viitoare.

L. F.

FIGURI EXOTICE

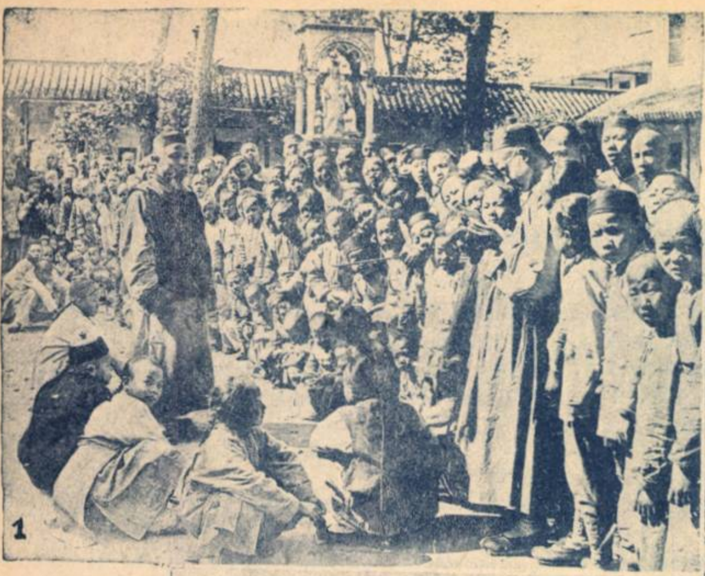
1

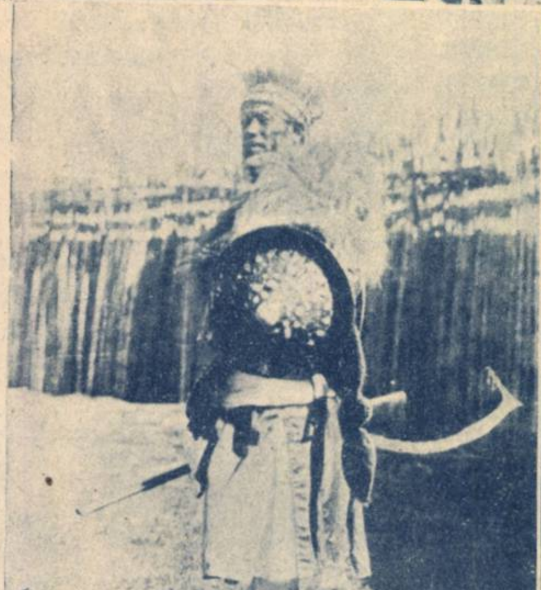
2

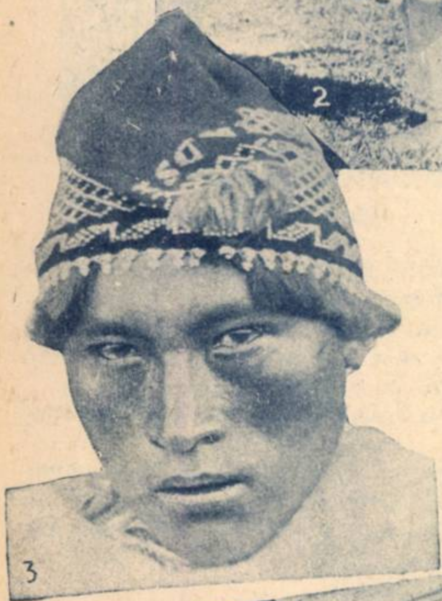
3

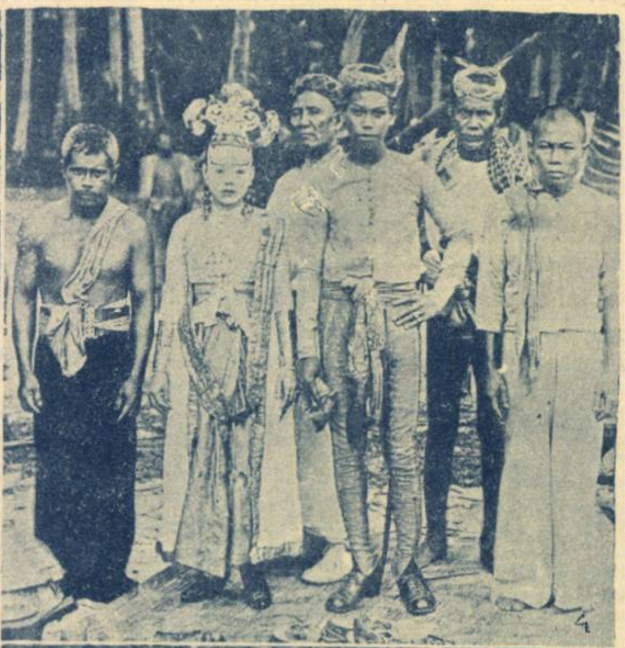
4

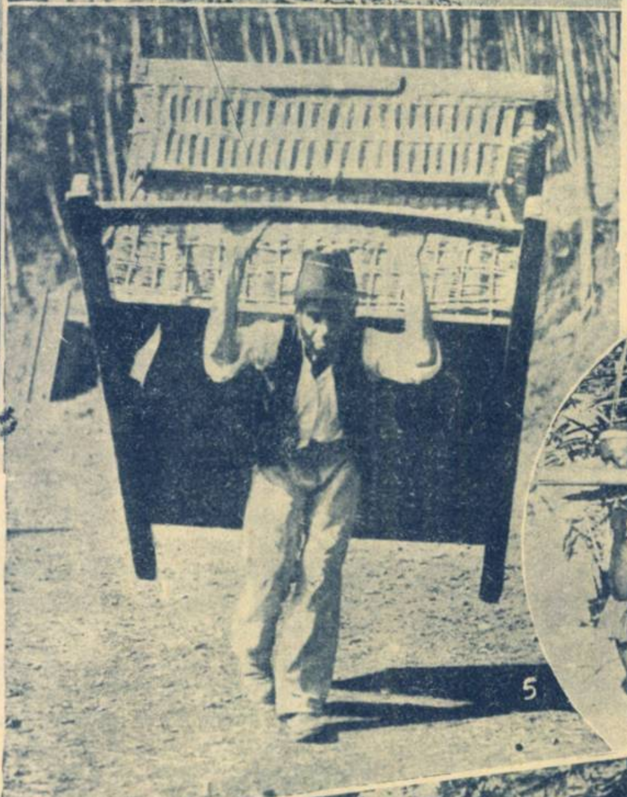
5

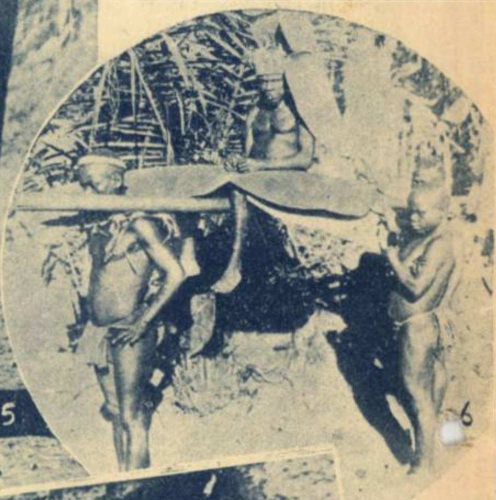
6

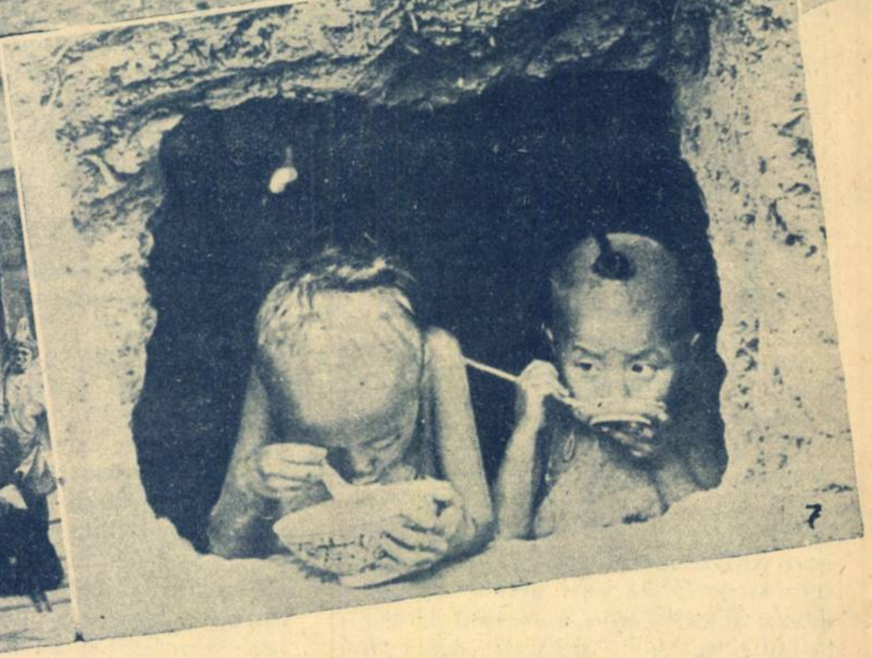
7

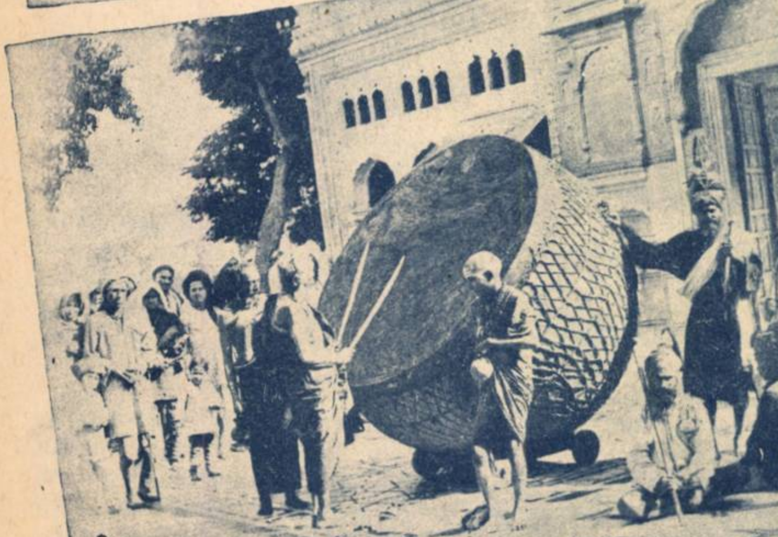
8

O fâşie de reflector, plimbată peste întregul glob pământesc, ne oferă privelişti din cele mai neaşteptate, mai ales când cade prin regiunile cele mai pitoreşti ale lumii. O asemenea fâşie de reflector reprezintă pagina de faţă, în care veţi întâlni figuri exotice din toate colţurile pământului Incepem : 1. O şcoală în aer liber la Shanghai (China) : elevii aşteaptă să fie strigaţi după catalog.—2 Un colonel al armatei din Abisinia ; de remarcat sunt podoabele cari însoţesc uniforma : o crinieră din păr de leu pe cap arată gradul ofiţerului, iar platoşa împodobită cu aur valorează circa 800.000 de lei. — 3 Tribul cel mai mândru al Pieilor Roşii, Incaşii, pe punctul de a dispare ; iată aci unul din ultimii urmaşi ai acestui trib. care trăeşte în America de sud. — 4. In Manciuria, copiii indigeni îşi iau gustarea de dimineaţă într'un chip cu totul primitiv, la „fereastra" locuinţei lor. – 5. O nuntă pe insulele Filipine, după vechea tradiţie ; a se remarca podoaba de pe capul miresei şi faţa ei dată cu cretă. — 6. Pe insula Madera obiceiurile din alte timpuri au rămas neschimbate ; iată astfel un hamal de prin partea locului ; transportul cu vehicule nu se cunoaşte acolo. — 7. O căpetenie din tribul Pigmeilor (Africa) e dus pe o litieră, în vreme ce o fată îi face vânt cu o frunză de banan. — 8. Baterea tobei în faţa unui templu din India, pentru chemarea credincioşilor la slujba divină.

Istoria unui colier pierdut

Prinţul Takamatsu, fratele mai mic al Mikadoului, şi tânăra sa soţie Kikuko, cari au vizitat de curând ţara noastră, au fost întâi la Belgrad.

In timpul unei plimbări ce făcură în parcul din capitala Jugoslaviei, fură înconjuraţi de o mulţime considerabilă de curioşi. Aceştia rămaseră tot timpul respectuoşi. Totuşi, prinţesa japoneză pierdu un colier, preţios nu numai ca valoare, ci şi ca amintire.

Dat fiind numărul cel mare de vizitatori ai parcului, nu exista speranţă mare ca obiectul de preţ să fie regăsit.

Cu toate acestea, după două ore, prinţesa primi înştiinţarea poliţiei că şiragul a fost regăsit...

Şi prinţii japonezi au părăsit Iugoslavia cu cele mai bune impresii despre locuitorii Belgradului...

Dragostea pentru animale

Dacă ar fi să dispară vreodată la ceilalţi oameni iubirea de animale, ea va fi de sigur regăsită în inima vreunui Anglo-Saxon. Aceştia au dat multe dovezi de mila lor pentru fraţii noştri inferiori. Iată acum una nouă.

Un american, d. Michael Wilburn, fabricant de bumbac şi arhimilionar, decedat la Paris de curând, a lăsat prin testament 16.000 lire sterline (după cursul actual vre-o 13 milioane lei) pentru dispensarul de animale bolnave, aparţinând săracilor din Londra.

Mai multe ambulanţe ale acestui dispensar străbat regulat cartierele sărace din capitala Angliei şi dau gratuit îngrijire câinilor şi pisicilor oamenilor cari n'au destulă dare de mână, spre a putea plăti vizitele veterinarilor.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaţionale
Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de senzaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.
Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.
Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.
Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!
Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.
Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

O focă familiarizată

O otarie (speţă de focă) vine lângă un debarcader depe insula Catalina (California) să înşface în mod familiar un peşte.

Din Tolstoi

Spre a fi fericit, trebue să crezi în fericire.

Un copil a înghiţit un ac...

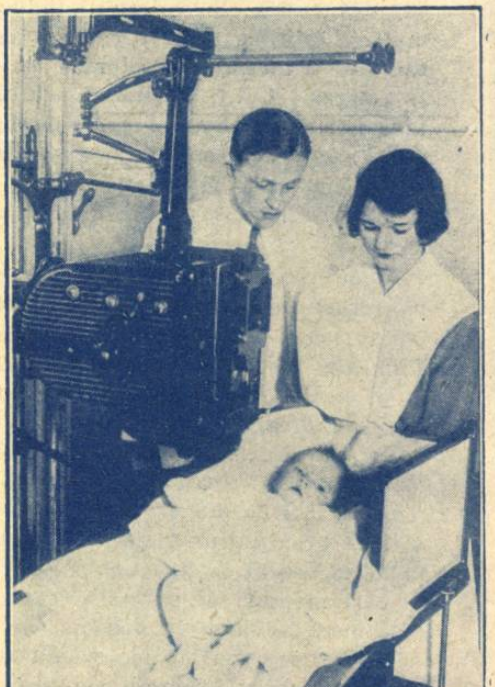

(Photo-exclusivitate Keystone)

La un spital din Chicago s'a extras din gâtul unui copil un ac pe care l'a înghiţit. S'a întrebuinţat în acest scop aşa-numita maşină Flouroscop, care operează în trei minute, fără durere.

In uniformă

Un gradat al aviaţiei din Villecoublay aştepta Sâmbăta trecută, în uniformă, la poarta unui hotel parizian, pe unul din camarazii săi, care se urcase în camera sa spre a-şi lua ceva.

Pe când aştepta, se opri un taxi. O tânără femee blondă se coborâ.

— Portar! Ei, portar!

Aviatorul în uniformă pricepu repede eroarea. Amuzat, se apropiă, îşi ridica şapca şi luă grav valiza tinerei femei.

— Aşteaptă, zise aceasta cu un delicios accent străin, nu ştiu dacă voi rămâne aci. Puna valiza acolo. Ţine!

Şi îi dete un bilet de o sută de franci, spunându-i:

— Plăteşte maşina şi opreşte restul.

Aviatorul se execută, apoi luă restul, apucă mâna călătoarei. depuse în ea banii şi lămuri:

— Regret, dar eu nu primesc nicidată bani dela femei.

Şi arătă aripile aurite de pe uniforma sa.

Frumoasa călătoare rămase confuză, apoi dorind să-şi repare gafa, apucă pe tânărul aviator şi îl sărută pe amândoi obrajii!

Gest încântător. Intretimp veni repede portarul autentic, care strigă furios:

— Ce tâmpit! Aştia ne strică toate afacerile!

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Charlie Chaplin, om de afaceri

Se anunță din New York că Charlie Chaplin speră să facă o afacere strălucită cu noul său film «City Lights». O dovedesc contractele ce le-a încheiat pentru reprezentarea operei sale.

El joacă pe o singură carte, rezervându-și proiectarea în regie proprie într'un mare număr de orașe și promițând reprezentarea în alte localități numai dacă participă la încasări.

La New York, premiera va avea loc la teatrul Cohan. Chaplin a închiriat acest cinema pe cont propriu pe cel puțin douăsprezece săptămâni, cu dreptul de a prelungi contractul. La premieră, prețul de intrare va fi de zece dolari (1680 lei), la reprezentațiile celelalte numai de un dolar.

Același sistem va fi întrebuințat în câteva alte orașe americane mari. In alte localități, Chaplin își rezervă 50 la sută din încasările brute.

Oamenii de specialitate au calculat că, cu sistemul acesta, Charlie Chaplin va câștiga numai în Statele Unite șease milioane de dolari. La aceasta se adaogă beneficiile din celelalte țări.

Există însă posibilitatea ca filmul să nu placă, dar Chaplin e optimist, declarând că un eșec ar fi cu desăvârșire exclus.

A treia căsătorie a femeii fatale

(Photo-exclusivitate Keystone)

După două căsătorii și două divorțuri, actrița de cinema Kay Francis, reputată pentru rolurile ei de femee fatală, intenționează să se mărite a treia oară, de astădată cu un actor.

Comicul de cinema boxează

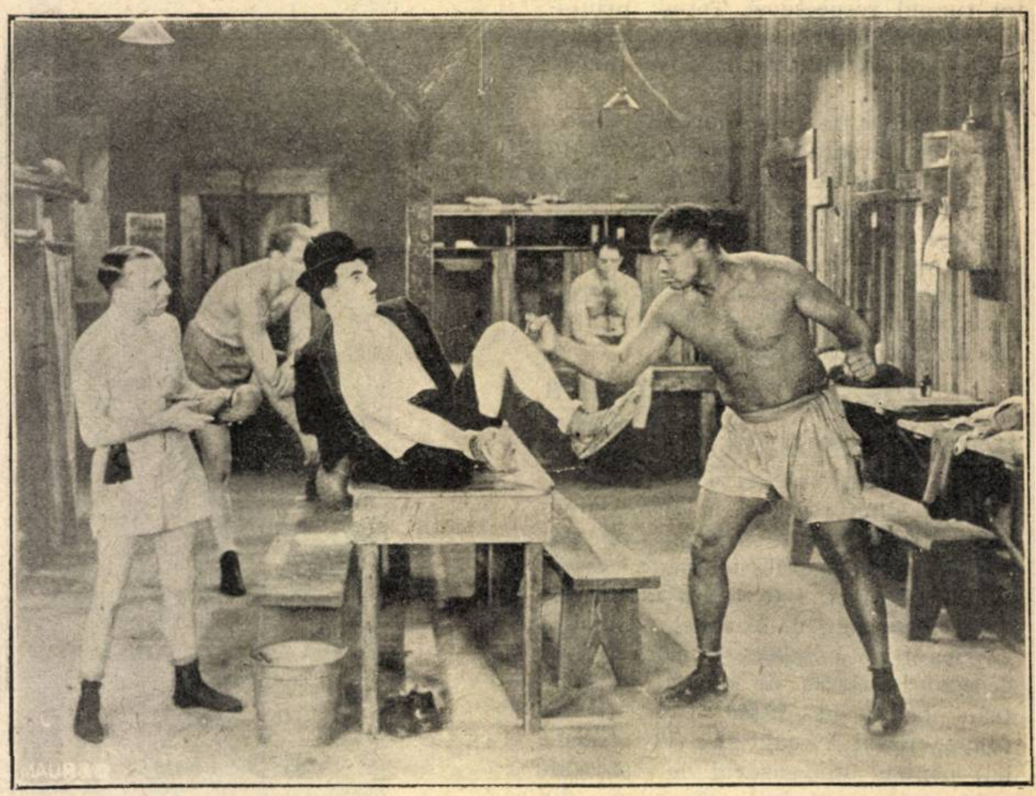

(Photo-exclusivitate Keystone)

In viitorul său film, Charlie Chaplin are o ilariantă scenă de box cu un negru.

La Hollywood, noaptea...

La Hollywood nu se mai fac recepții. Dece? Altă dată «stelele» se întreceau în a organiza serate elegante, fastuoase...

In primul rând, cei mai mulți dintre favoriții de odinioară au plecat din Hollywood sau s'au retras din arta ecranului; alții au murit și locul lor a fost ocupat de personalități noui. Nu mai există intimitatea de altă dată, din cauza desvoltării industriei cinematografice și a creșterii considerabile a numărului celor ce fac parte din ea. Celebritățile filmului nu mai locuesc grupate la Hollywood, ci trăesc împrăștiate la Beverly Hills, Pasadena, Malibu Beach, Santa Monica, Westhood, și chiar mai departe, la țară.

Astăzi, gazda principală este Marion Davies, care nu primește însă decât un mic cerc de aleși. Invitațiile la Pickfair, reședința lui Mary Pickford și Douglas Fairbanks, sunt greu de obținut. Joan Crawford are rar musafiri, iar Norma Shearer nu frecuentează decât un grup foarte restrâns.

Greta Garbo nu primește niciodată și face prea puține vizite: din când în când ia ceaiul la Jacques Feyder sau la alți membri ai grupului european.

Ramon Novarro a deschis în casa sa un teatru intim, ude va da reprezentații pentru prietenii săi.

Se organizează multe serate de familie, dar se întrunesc rar mai mult de douăzeci de persoane; se stă de vorbă până pela ora unu dimineața sau și mai puțin.

Se lucrează mult la Hollywood de când cu filmele vorbitoare, așa că nu-și permite nimeni să piardă nopțile în petreceri; mulți adorm cu nasul pe dicționar sau cu rolul lor în mână.

Gloria Swanson a Belgiei

(Photo-excl. Keystone)

La Bruxelles a avut loc un concurs pentru alegerea unei... Gloria Swanson a Belgiei. A fost găsită d-ra Sarah Boudard, dansatoare, ca semănând mai bine cu celebra vedetă, care a invitat'o în America, să-i fie mosafiră.

CEL MAI BUN NUMAR
din câte au apărut până acum,
este No. 4
din **UMORUL**
Revistă umoristică pentru familii
16 pagini în culori 16
16 pagini în culori 16
6 LEI
6 LEI
Şi d-ta trebue să-l citeşti !

Oraşul fără clopotniţe

Când se examinează o vedere panoramică a oraşului New-York, ceeace bate la ochi e că, spre deosebire de alte capitale, nicio clopotniţă nu răsare din nenumăratele cuburi de piatră, şi că numai sgârie-norii domină metropola americană. Există totuşi biserici la New-York, dar ele se pierd în umbra giganticelor palate.

Iată însă că se începe dărâmarea lor; peste puţin timp, cea mai mare parte din edificiile religioase vor dispare, spre a face loc unor noui sgârie-nori, unde se va rezerva câte un etaj pentru exerciţiul cultului, celelalte apartamente fiind închiriate particularilor...

Americăneşte!

Aniversarea lui Lloyd George

(Photo-exclusivitate Keystone)

Marele om politic englez Lloyd George a împlinit 68 de ani. In această zi şi-a făcut ca deobicei plimbarea pe moşia sa din Churt (Surrey), îmbrăcat cu o pelerină, cu capul gol, şi însoţit de credincioşii săi câini.

Inghețat de viu

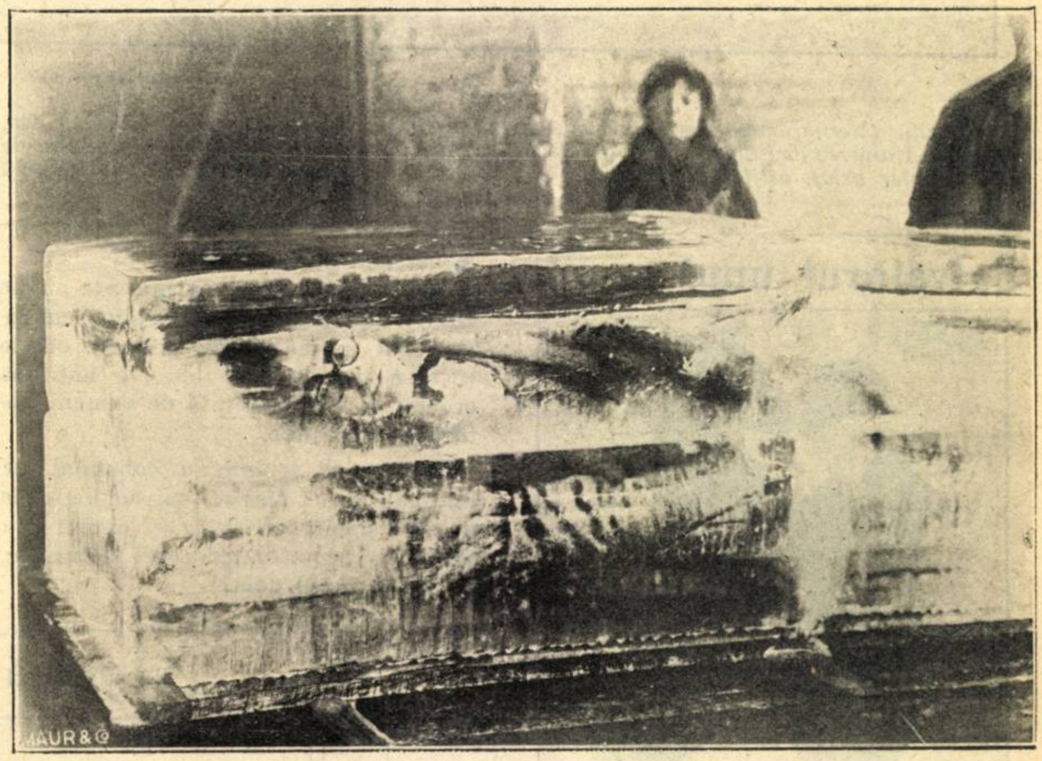

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Portland (Oregon) un Mr. Moro a pus să fie înghețat, timp de 30 minute, înt'un bloc de ghiață. După trecerea acestui timp, a fost scos din coaja aceasta.

In cuşca fiarelor

Un deputat englez susţinând, pe când se discuta în Camera Comunelor un proiect de lege asupra menageriilor, că fiarele pot fi dresate şi cu blândeţe, a decis să-şi ilustreze teza.

Intr'o menagerie din Londra a vizitat în cuşca lor nişte lei şi nişte tigri, însoţit ce e drept, de îmblânzitorul lor. Aceasta făcând publicul să surâdă, deputatul îl rugă să iasă şi rămase singur, mângâind fiarele şi vorbindu-le. Ca Daniel din Sf. Scriptură. (Fotografia acestui eveniment am publicat'o în numerele trecute al «Oglinzii Lumii»).

Prelungindu-se însă vizita deputatului în cuşca fiarelor, publicul începu să se teamă. Unii spectatori leşinară, alţii plecară. Deputatul eşi în fine din cuşcă şi fu, bine înţeles, aclamat.

Un ziar francez care relatează faptul, pune întrebarea: «Dar cine ne poate spune dece fiarele nu au vrut să mănânce pe acest om? Fiindcă era Englez sau fiindcă era deputat?»

Un elefant la dentist

Zilele acestea s'a efectuat la Prerau (Cehoslovacia) prima plombare a dintelui unui elefant.

Elefantul unui circ care dădea reprezentaţii în această localitate, suferea de mai mult timp de măsele. Directorul se văzu silit să dea elefantul în căutarea unui dentist, care constată că unul din colţii animalului era cariat. El sfredeli dintele cu un sfredel mişcat cu piciorul şi aplică o plombă de argint de dimensiune remarcabilă.

Elefantul acesta ar fi primul care posedă un dinte plombat.

O albină uriaşă, văzută la microscop

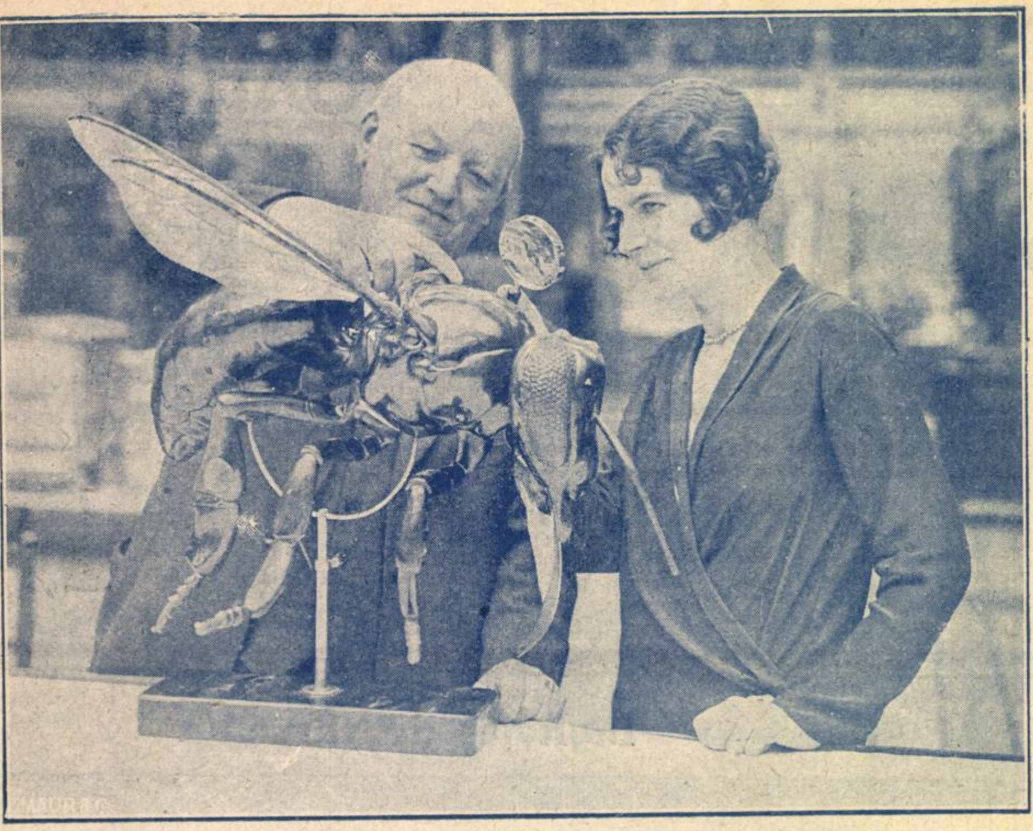

(Photo-exclusivitate Keystone).

O expoziţie internaţională de albinărie a avut loc la Londra. Doctorul John Anderson, docent la Universitatea din Aberdeen, a făcut cursuri la această expoziţie, folosindu-se de un exemplar uriaş, artificial, de albină, pe care l'a demonstrat studenţilor, obligându-i totuşi să se folosească de lupe.

Un drept la recunoştinţă

O mică artistă, care cântă într'un stabiliment parizian, şedea deunăzi cu mama ei, pe terasa unei cafenele depe bulevarde. Se apropie un tânăr bine îmbrăcat, care i se adresă familiar:

— Ei bine, prietenă dragă, când mă vei satisface ? Şi ce îmi oferi ?

Tânăra artistă se uită aiurită la acel tânăr necunoscut.

El luă atunci loc la masă şi expuse (textual) drepturile sale la recunoştinţa ei.

Lui îi datora ea succesul ei.

— D-tale?

— Exact. Eu sunt acela care îţi trimit în fiecare seară razele proiectorului din sală!

13.333 franci pe oră

Revista săptămânală «Bravo» din Paris a făcut o mică anchetă amuzantă, care e mai de grabă o satiră socială decât o cercetare statistică. Revista a vrut să constate cât câştigă într'un ceas de muncă cei opt Francezi cei mai renumiţi.

In fruntea listei se află Maurice Chevalier cu douăzeci milioane de franci (francezi, bine înţeles) pe an. Admiţând că lucrează trei sute de zile pe an câte cinci ceasuri în medie, venitul său pe oră e de 13.333 franci.

După el vine Marcel Pagnol, autorul lui «Topaze» şi «Marius», care câştigă anual zece milioane de franci sau 10.000 franci pe ora de lucru, în presupunerea că lucrează numai trei ore pe zi.

Urmează marele fabricant de automobile Lazare Bloch, care are acum daraveri cu justiţia, advocatul Campinchi, prezidentul Gaston Doumergue, chirurgul Gosset, care munceşte cincisprezece ore pe zi, şi savantul Branly.

Salvatorul unui copil

(Photo „The New York Times")

Băeţaşul de mai sus (de 7 ani) a căzut deunăzi în spărtura unui lac îngheţat. Câinele său „Strolch" îi sări în ajutor şi reuşi să apuce capul copilului şi să-l ţie deasupra apei până sosiră oameni şi salvară băiatul.

Contra hoţilor

Un locuitor din California care posedă o vilă frumoasă unde nu poate locui tot anul şi unde păstrează colecţii preţioase de tablouri şi obiecte de artă aduse din Europa, şi-a înconjurat grădina, în mijlocul căreea se află vila, cu un înalt grilaj prevăzut cu o canalizare electrică astfel amenajată, încât e pusă în acţiune, în interiorul casei, la cel mai mic contact.

Aci intră imediat în mişcare nişte figuri automate care se ridică cu revolverul în mână, iar în toate odăile ţâşnesc lumini, cari fac pe hoţi să creadă că vila e locuită de oameni hotărâţi să o apere.

Se pare că vecinii au constatat de mai multe ori efectele miraculoase ale acestui sistem de apărare, care nu a costat pe proprietarul casei decât bagatele de 70.000 dolari.

O nouă armă: apa

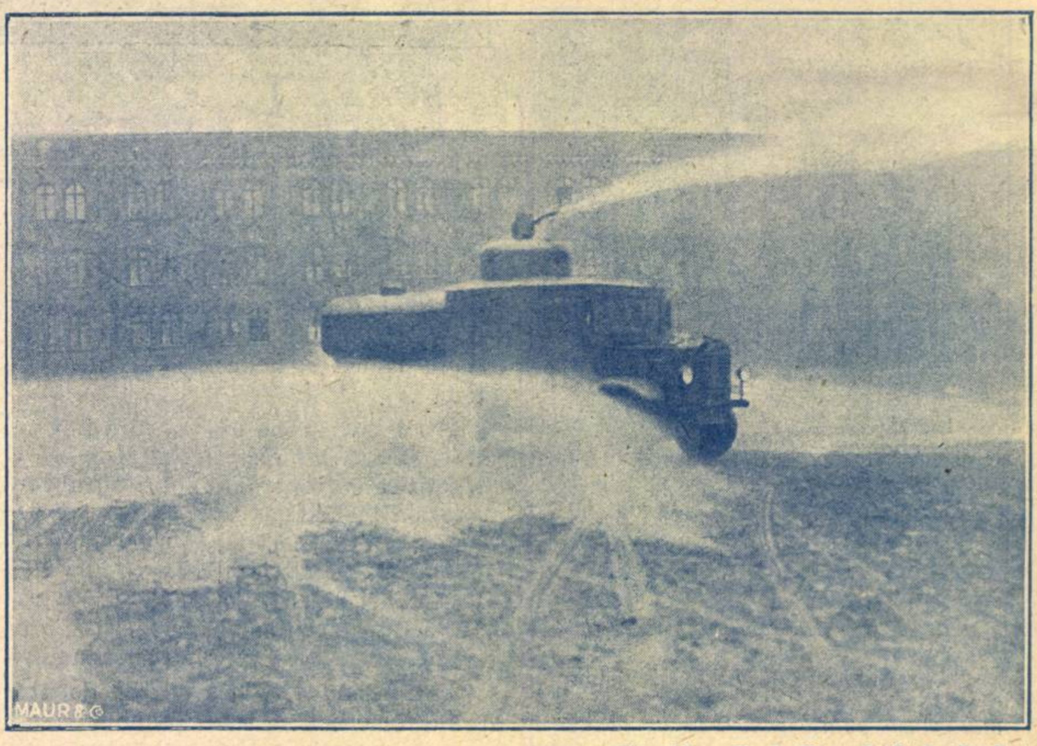

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Poliţia din Berlin a pus în funcţiune, drept armă modernă, un autocamion de stropit, care trimite apa, cu o presiune de 12 atmosfere, la o distanţă de 40 metri. Stropitoarea aceasta cuirasată va fi întrebuinţată contra demonstraţiilor de stradă.

O ședință a Curții internaționale de justiție

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

De curând s'a făcut în Palatul Păcii din Haga instalarea solemnă a d-lui Mineichiro Adachi, reprezentantul Japoniei, ca prezident al Curții Internaționale de Justiție. Fotografia noastră e luată în timpul depunerii jurământului de către noul președinte. La masă stau, dela stânga spre dreapta: Jonkheer Ensinga; Schuking; Urrutia; Altamira; contele Rostworowski; Guerrero; Adachi (noul prezident); baronul Rolin Jacquemyns; Fromageot; Anzilotti; Sir Cecil Hurst; Negulescu (reprezentantul României); *Hammarskiöld.*

Un elefant joacă golf

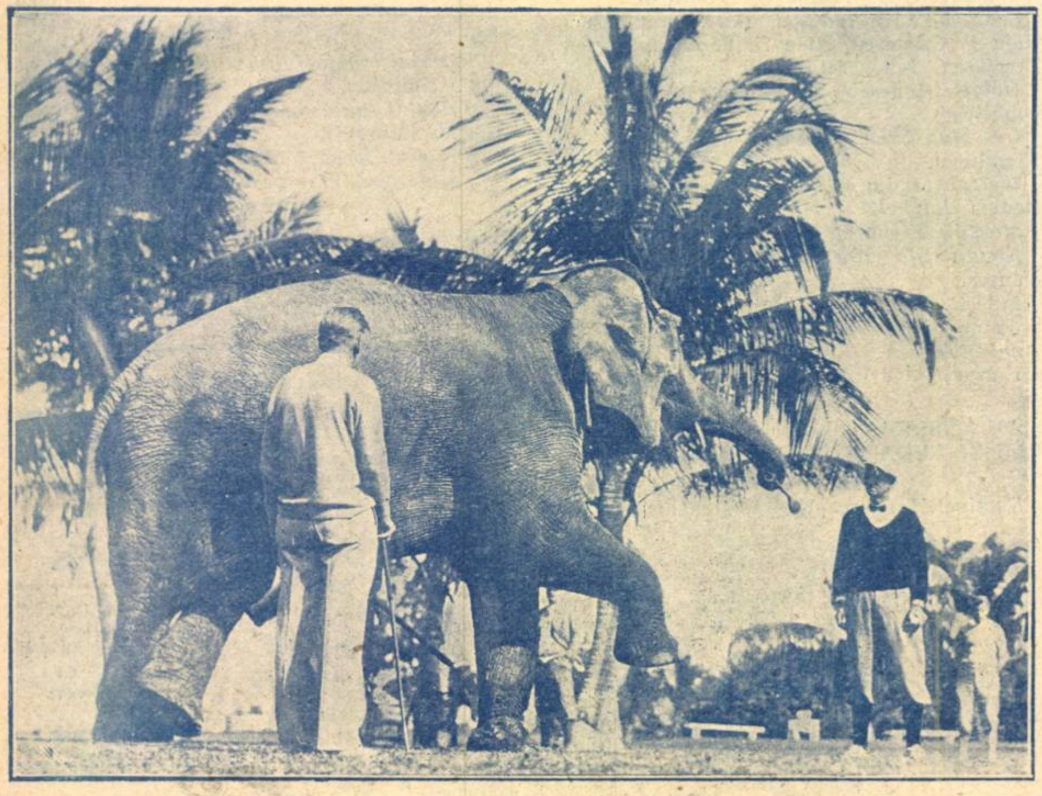

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

La Miami, în Florida, joacă golf un elefant, dresat bine înțeles, în admirația tuturor spectatorilor.

Decanul gazetelor franceze

Decanul ziarelor franceze e *Le Journal des Savants.*

A fost întemeiat în anul 1665, cu tendința de a se ocupa exclusiv de orice mișcare intelectuală depe vremea aceea: în arte, literatură și științe.

Acest frumos program nu-i aduse imediat o numeroasă clientelă de cititori.

In primul an al existenții sale, *Le Journal des Savants* nu tipări decât treisprezece exemplare! Dar mai târziu a avut un succes strălucit.

MAUR & C°
EXECUTĂ
IREPROȘABIL
CELE MAI
MODERNE
DESENURI, CLIȘEE
FINE NEGRE
ȘI ÎN CULORI
METALOGRAFIE
BUCUREȘTI I.
LIPSCANI 11
TEL. 344/10

JOCURI

JOC IN ZIG-ZAG

de *M. Pancescu.*

I

■ ■ ■ Fecior
■ ■ ■ Cămaşă de ţărancă
■ ■ ■ Zeul vânturilor
■ ■ ■ Fluviu în Africa
■ ■ ■ Zeu
■ ■ ■ Lucra pământul
■ ■ ■ Scriitor
■ ■ ■ Fluviu european
■ ■ ■ Comună rurală

II

I. — II. — Inventatorul primului telefon (1834—1874)

ARTIMOGRIF

1. 1 2 3 4 5 6 7 8 9
2. 2 10 4 11 7 12 10 8 13
3. 3 14 15 8 13 14 10 15 1 2 5 5
4. 4 16 6 17 18 13 14 5 7 16
5. 1 5 2 5 19 5
6. 15 10 4 3 1 6 6 20

In locul cifrelor se vor pune litere. De câte ori se repetă cifra, se pune aceeaşi literă. Astfel se vor obţine 6 cuvinte orizontale cu următoarele semnificaţii.

1) Calitatea imaginaţiunii care dă ideilor o turnură comică sau originală (masculin) ; 2) Scriitor american, născut la Florida (1835—1910) ; 3) Cea mai veche revistă de actualitate din România Mare ; 4) Această revistă este foarte... 5) Citind o nouă publicaţie a Editurei „Eminescu", rămânem... 6) Indispensabil deslegătorilor.

Iniţialele cuvintelor aflate, citite de sus în jos în ordinea dată, vor da titlul unei noui publicaţii a Editurei „Eminescu".

CARTE DE VIZITA MAGICA

de *L. I. Motneack,* Ismail.

Olaf Ţ. C. Bart
Jude titular
Ploeşti (Muntenia)

Personagiul de mai sus a demisionat din funcţia ce ocupa. Datorită unei puternice protecţiuni din partea unor oameni influenţi la minister, el a izbutit să ocupe o funcţiune din cele mai înalte.

Propunem cititorilor noştri, ca prin justa schimbare a ordinei literelor ce alcătuesc cartea sa de vizită, să se afle noua-i funcţiune din provincia în care şi-o exercită.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 5

LOGOGRIF MULTIPLU

A	ISMAIL	ISMAILIA
RĂ	ISMAIL	SIMILARA
OR	ISMAIL	MALISORI
ALBI	ISMAIL	ASIMILABIL
IŢE	ISMAIL	ISMAELIŢI
H	ISMAIL	LISIMAH

FUGA CONSOANELOR

Baudelaire
Vespasian.

JOC IN TRIUNGHIU

D E F U N C T
E V A C U A
F A C I L
U C I S
N U L
C A
T

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimeată soluţiile cel mai târziu 4 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE :

Alexandria (Teleorman): Elenuţa Pietreanu.

Arad (Micălaca): Paulina Troisi.

Băicoiu: Mary Constantinescu, Leny Constantinescu şi Vasilică Ionescu.

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, Sultănica Rotaru, Al. Dobrinescu-Aledo.

Bolintineanu (Ilfov): Mişu C. Mătăchiţă, Fanny Andreescu, Mary Rica.

Bucureşti: Ţuchy Nicolaescu, Fănică Nicolaescu, Elisievici Tr. Dan, Geo I. Diaconescu, Elisievici C. Puiu, Stănescu C. Mircea, Lazăr Angelescu, Ninny Iordănescu.

Câmpina: Nicu C. Slavu, Costel Dragomirescu, Costel Ruşină, Napoleon, Tudor Marcu, Andrei Modrogan, Mircea Săvulescu, Ecaterina Refec, Stela Refec, Ionescu Elena, Vasilescu Ana, Mioara Rusu, Dide Vasilescu şi Ionel C. Ionescu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Chişinău: Nicu Gr. Arsene, Florica Obreja-Iaşi.

Comani (Olt): Vasile V. Leontopol.

Craiova: Lică Ionescu, Titel Dumitrescu, Nelu F. Cristescu, Nicu N. Popescu, Mircea Preoţescu, Ionel Fiţă, Dan Preoţescu.

Galaţi: Ionescu T. Ştefan, Howells G. Dumitru.

Giurgiu: Nicu B. Popescu şi Marin M. Negulescu.

Iaşi: Leocadia Căpitan Enescu, Vlad şi Rodica Anghel.

Moreni: Elena P. Ivănceanu.

Noua-Suliţă (Hotin): Serge Şişco, M. Eidelman.

Ploeşti: Vasile C. Libiu, G. Penescu, Elena Manciu, Ion P. Sprânceană, Theodor şi Ana Stoicescu.

Viespeşti (Olt): Alexandru V. Leontopol

AU DESLEGAT LOGOGRIFUL MULTIPLU ŞI FUGA CONSOANELOR:

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, N. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

AU DESLEGAT LOGOGRIFUL MULTIPLU ŞI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Lipova (Banat): Nelu Bălăşescu, Vichente Miclan, M. Gheorghe.

AU DESLEGAT FUGA CONSOANELOR ŞI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Alexandria (Teleorman): Mitică I. Paşaliu, Aurelia Nicolescu, Mimi Paraschivescu, Emilian Chiriţă, Didi Dediu, Demetrian Georgescu şi Aurelia Petrescu.

Brăila: Piky Negrescu şi Valentino Sorani.

Bucureşti: Diaconu Gh. Nicolae, Radu Georgescu, Radu Gheorghiu.

Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţeanu.

Caracal: Ileana-Dacia Museeleanu, Lenuţa Petrescu.

Cosmeşti (Vlaşca): Alexandrina, Jeny şi Filişor Ciocănescu.

Costeşti (Vâlcea): C. Schiteanu, A. Schiteanu şi Titus A. Schiteanu.

Craiova: Vasilescu Aurel, Costel-Viorel Muroianu.

Sălişte (Sibiu): D. Dumitrescu, C. Dumitrescu, N. Dumitrescu, I. Dumitrescu.

Sinaia: Sarmiza şi Lavinia Marinescu.

Timişoara: Lerinţiu Emil.

AU DESLEGAT NUMAI LOGOGRIFUL MULTIPLU:

Bucureşti: M. Gall.

AU DESLEGAT NUMAI FUGA CONSOANELOR:

Arad: A. Ionescu.

Craiova: Ana şi Didina Klein.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Bucecea (Botoşani): I. Ghingold-Learsy.

Fălticeni: Aurel Bârsan şi Salina Cherpel.

Piteşti: Ionel Bârţă.

Ploeşti: Tocan Dumitru, Gică şi Jeana Alexandrescu.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul logogrifului-multiplu: Tudor Marcu (Câmpina).

Premiul fugei consoanelor: Elena P. Ivănceanu (Moreni).

Premiul jocului în triunghiu: Alexandru V. Leontopol (Viespeşti-Olt).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 4:

Bucureşti: Georgică Ciocănescu, Georgetta Ghenatos, Ionel Lepădatu şi Filişor Ciocănescu.

Când joacă şah copiii...

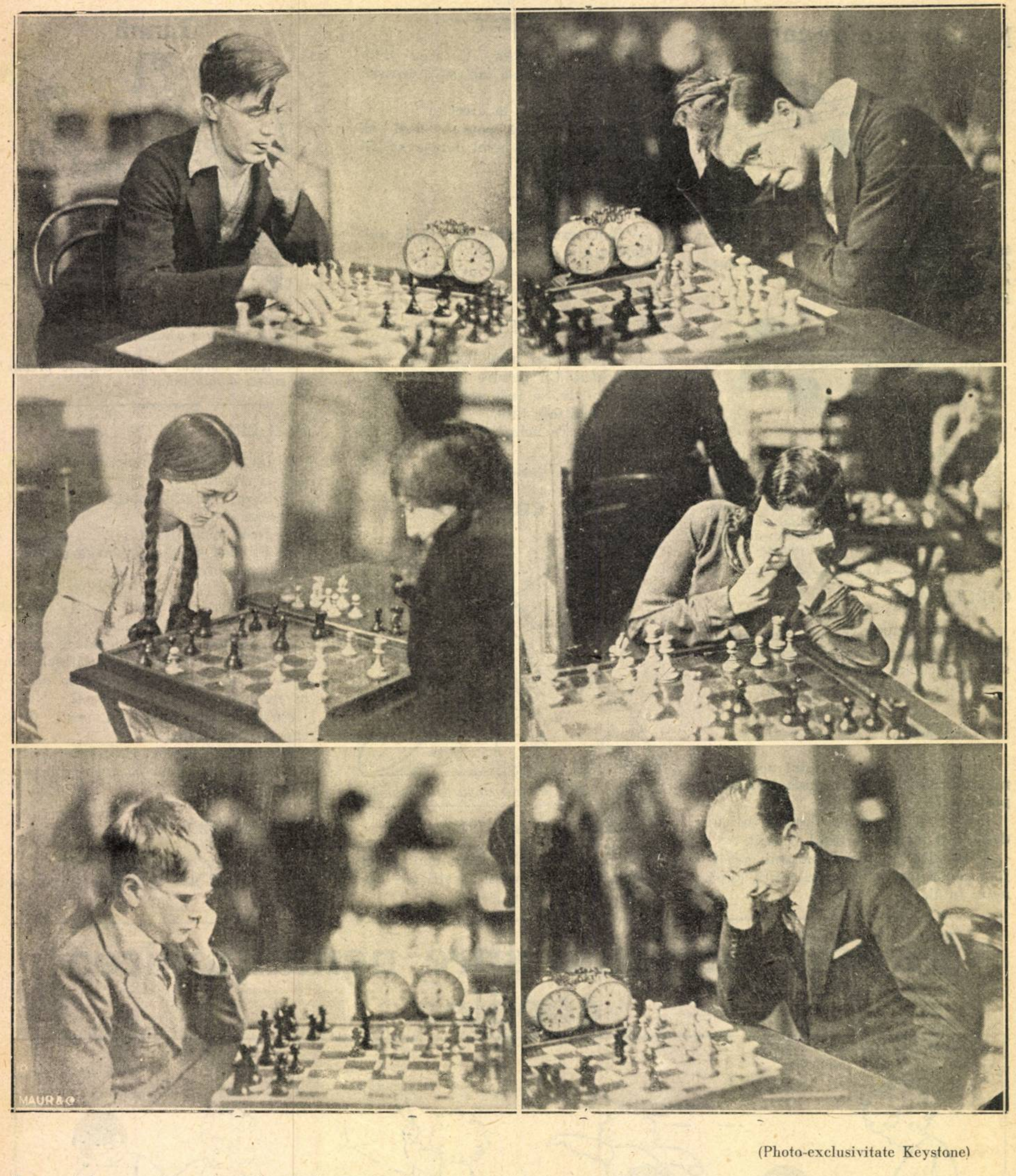

(Photo-exclusivitate Keystone)

La recentul concurs internaţional de şah din Londra, la care au participat 200 de şahişti copii, obiectivul fotografic a putut fixa ciudatele fizionomii de mai sus, cari arată încordarea cu care cei mici joacă interesantul joc.

Istorie cu... ploşniţe

Iată o mică întâmplare petrecută în Germania.

Un pasager dârz chemă în judecată pe proprietara unui mic hotel din Frankfurt, unde afirma că fusese muşcat de ploşniţe, şi ceru o sumă mare pentru paguba pricinuită epidermei sale de aceste insecte indezirabile.

Proprietara protestă energic şi pretinse că ploşniţele fuseseră aduse de clientul ei. Ea fu totuşi condamnată, dar făcu apel.

Curtea de apel confirmă sentinţa tribunalului, de oarece ordonase o anchetă minuţioasă, care demonstră că hotelul e plin de ploşniţe. Dar proprietara condamnată nu se dădu bătută, şi cere acum să se facă dovada că insectele au existat înainte de a se fi culcat acolo reclamantul.

Dorinţă imperială

Când se supuse Ţarului Nicolae I al Rusiei planurile primei căi ferate ruseşti, el ceru o riglă şi un creion, trase o linie dreaptă între cele două puncte cari înfăţişau Moscova şi Petersburg, şi zise inginerilor:

— Vreau ca linia să treacă pe aci!

Trebuia însă să fii Ţar, ca să poţi să vrei atât de... imperativ!

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Nepotrivire de caracter

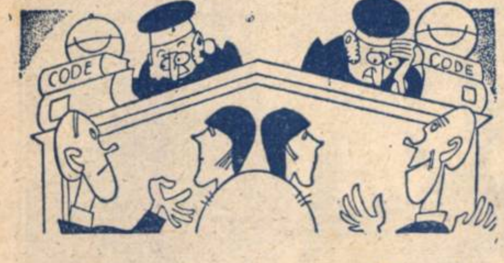

— Viața a devenit imposibilă pentru noi, d-le judecător, căci nu ne putem înțelege în nicio privință...

— Bun, atunci... ce doriți?
— Bine înțeles, divorțul...

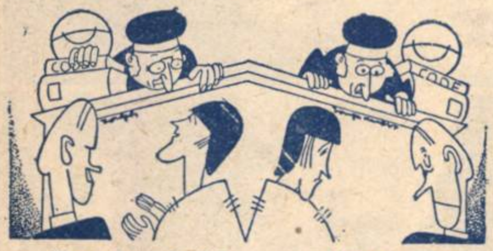

— Dar dv., d-nă?
— Doresc și eu... divorțul...

— Atunci, ce-mi tot spuneți că nu vă puteți înțelege? Văd că sunteți amândoi de aceiași părere!...

GHICITOARE

— Să-mi deslegi, puiule, o ghicitoare: are părul sur, urechi lungi și se poate călări pe el. Ce este?

— Asta ești d-ta, unchiule!

LITERATURĂ

Un autor dramatic întâlni pe un renumit critic a doua zi după premiera piesei sale.

— Dece ați plecat eri după actul al doilea? îl întrebă autorul necăjit.

— Fiindcă, răspunse criticul, ar fi fost nepoliticos să fi plecat încă după actul întâi.

GREU DE REALIZAT

Directorul hotelului: Ce e cu d-ta, d-le chelner? Vrei să lași să-ți crească barbă?

Chelnerul: Da, d-le director.

Directorat: Acasă poți s'o lași să crească, dar aci la hotel doresc să fii ras!

CUVÂNT NOU

— Bancherul Arginteanu are de mult relațiuni cu d-șoara Lolo?

— Da, vor serba în curând... prietenia lor de argint.

DE UNDE SĂ ȘTIE?

La deschiderea unui testament.

Avocatul: Cu privire la fiul dv. Dima, soțul dv. se îndoește dacă el i-a fost în realitate tată.

Văduva: Ce nebunie! Dar de unde să știu eu?

In carnaval

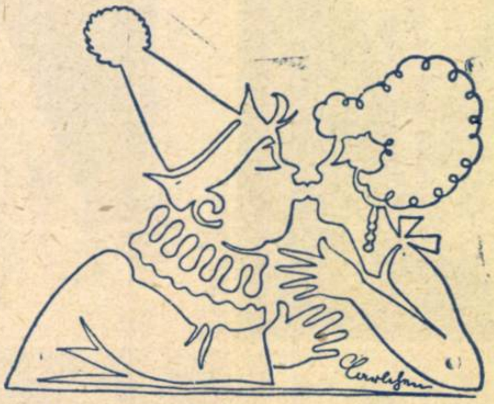

Desen făcut dintr'o singură trăsătură.

AMENINȚARE ABSURDĂ

Ea (în automobil): Dacă mai menții viteza aceasta nebună, să știi că deschid ușa și mă dau jos!

Glumă

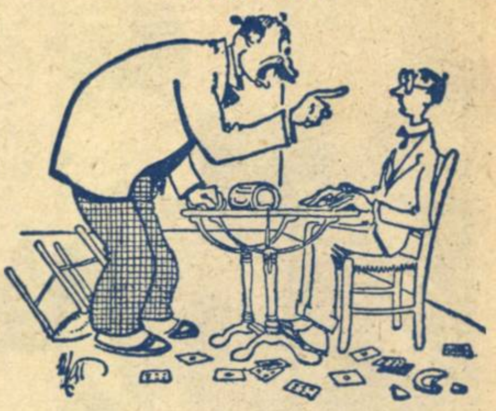

— Ești un trișor!
— Ia spune: e o insultă ori o glumă?
— O insultă!
— Bun! Norocul d-tale! Căci te previu că eu nu admit glume!

O ZI BUNĂ

— Iată cinci lei, omule, ca să ai și d-ta o zi bună.

— Sărut mâinile, coniță! Voi profita chiar azi.

— Dece tocmai azi?

— Fiindcă suntem în iarnă și zilele sunt mai scurte.

FĂRĂ CAP

Profesorul: In afară de unele specii inferioare de viermi, toate ființele au câte un cap, fie că sunt insecte, reptile mamifere, păsări sau pești.

Un băiat: Dar există și pești fără cap, d-le profesor!

Profesorul: Serios? Ce fel de pești?

Băiatul: Sardelele de cutie, d-le profesor!

IN CĂUTARE

— Cauți un casier?

— Nu, caut doi, unul nou și pe cel vechiu.

Invitație refuzată spre nemulțumirea copiilor

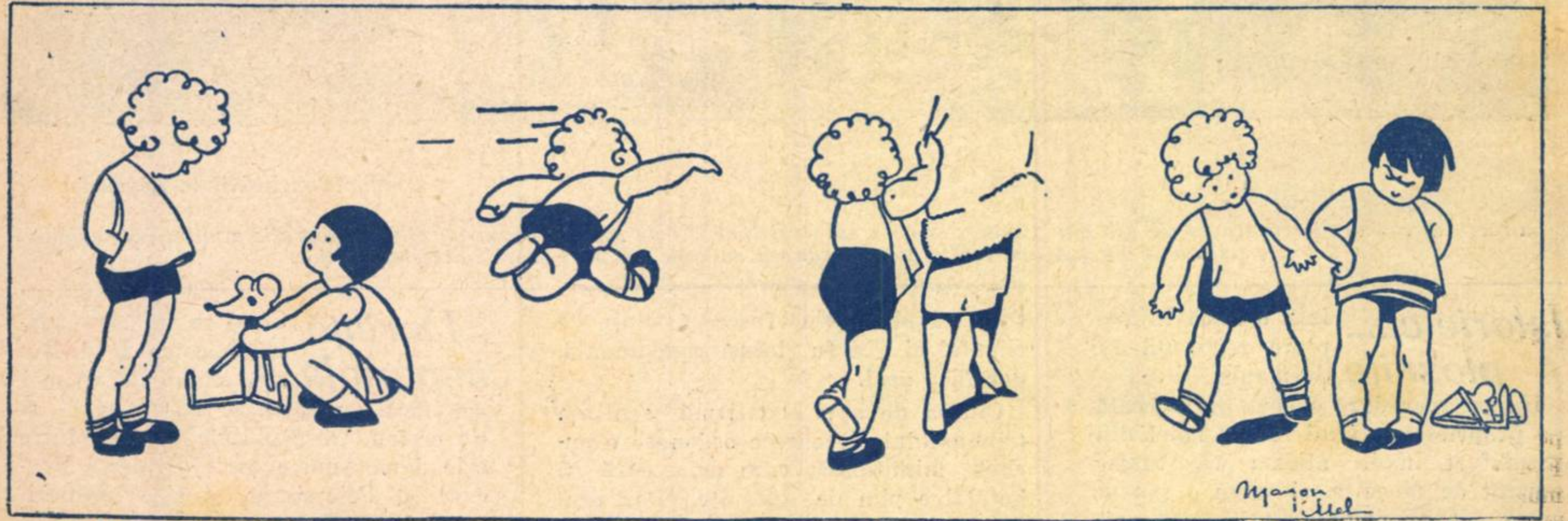

— Mi se pare că mămica vrea să se mărite din nou...
— O! du-te repede și întreab'o dacă ne ia și pe noi la nuntă.

. . . .

— Dece nu vrei, mămico?
— Fiindcă, drăguțule, nu e obiceiul.

— Mămica nu vrea să asistăm și noi la a doua ei nuntă.
— De! Vezi că nu ne-a poftit nici la cea dintâi!

AVEŢI GRIJI? AVEŢI NECAZURI? VI LE RISIPEŞTE

UMORUL

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU
FAMILII CU COLABORAREA CELOR
MAI BUNI UMORIŞTI ROMÂNI ŞI
STRĂINI SCRIITORI ŞI DESENATORI

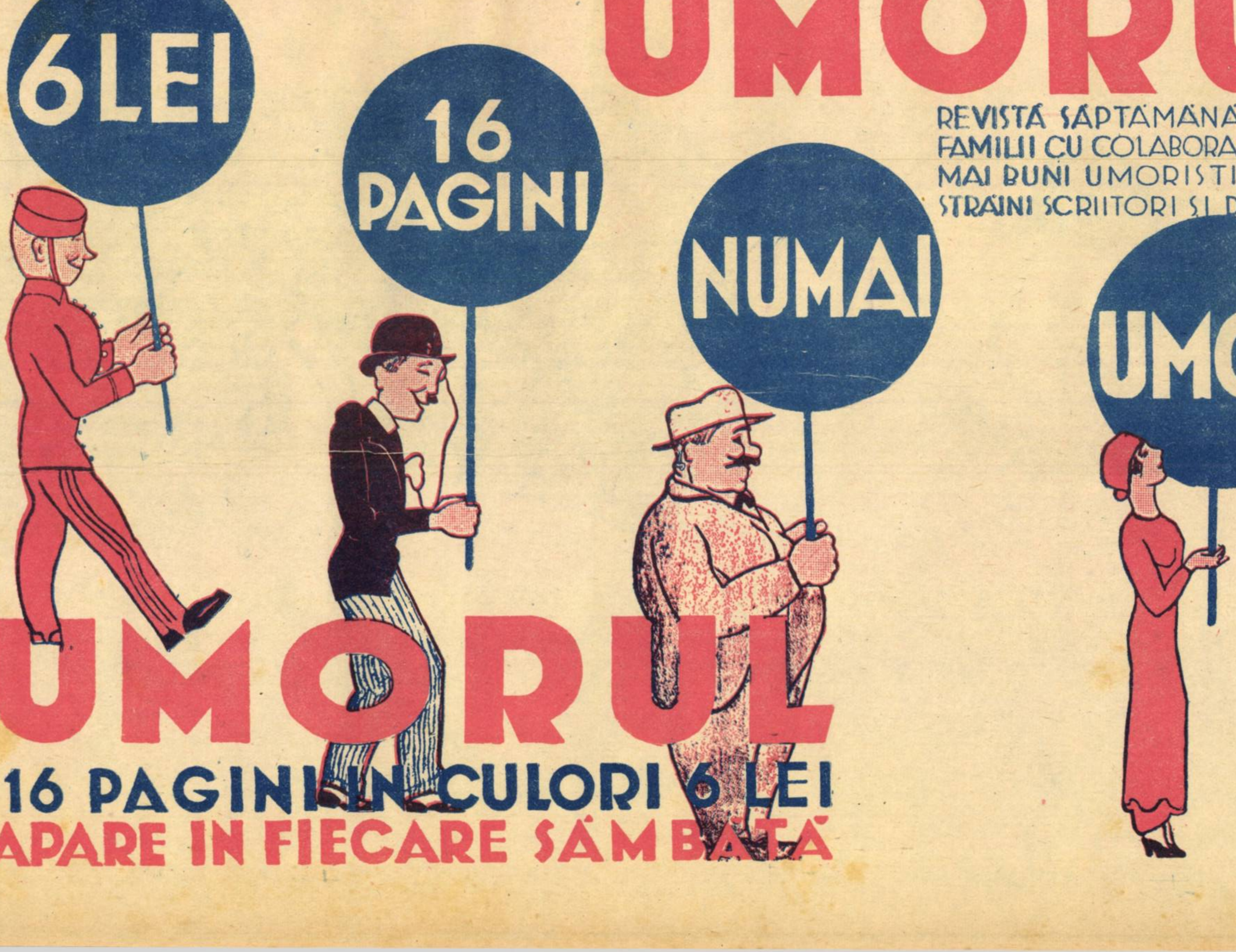

UMORUL

16 PAGINI ÎN CULORI 6 LEI
APARE ÎN FIECARE SÂMBĂTĂ

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Suntem convinşi că toţi dintre dv. ar voi să fie acum pe o insulă din Oceanul Pacific, după ce vă vom fi spus că duduia de mai sus e îmbrăcată în sumarul costum al indigenelor de prin partea locului...

19 Februarie 1931
28 Pagini -- 10 Lei
Anul X. No. 8

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

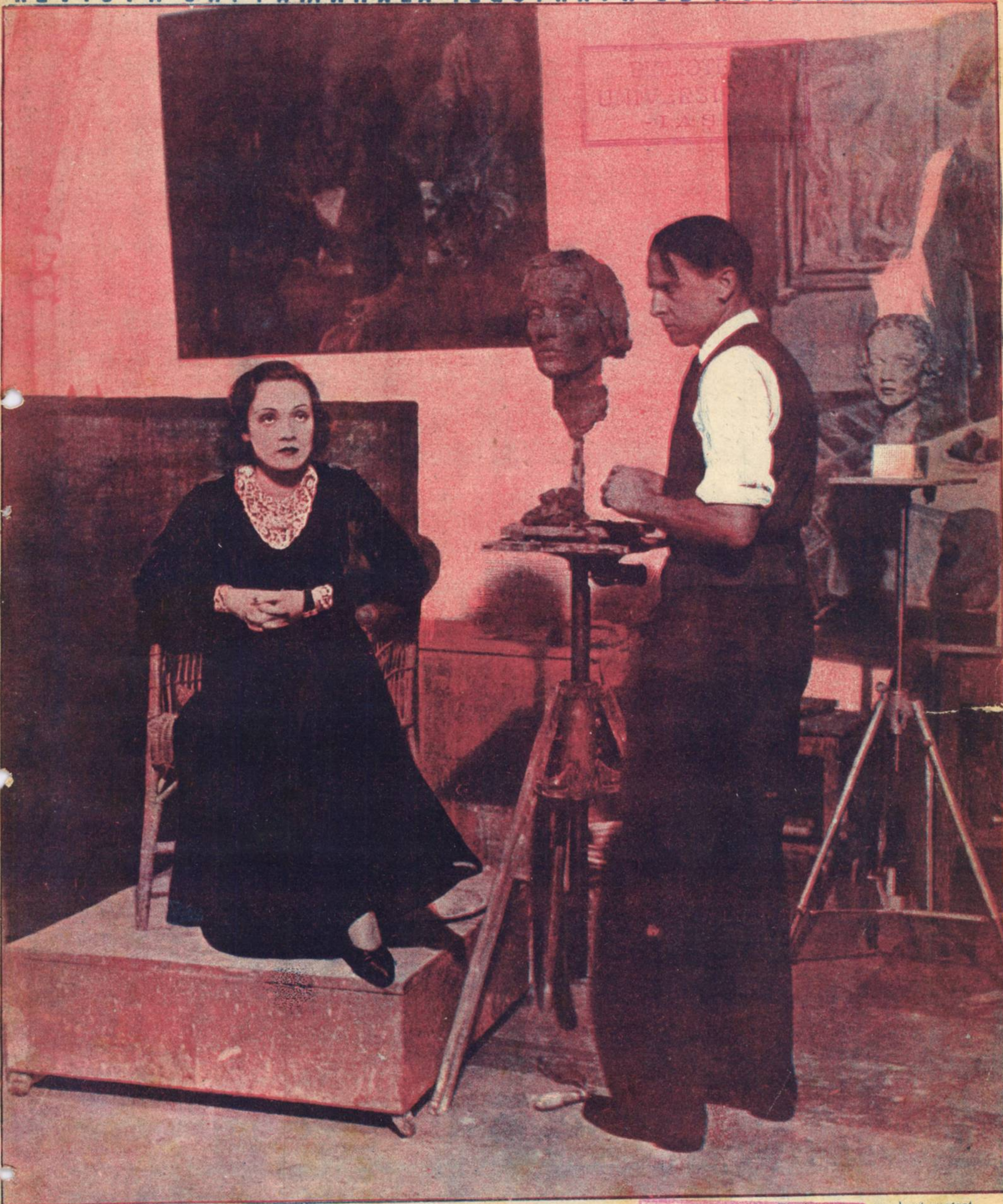

Marlene Dietrich, noua mare vedetă cinematografică, a acceptat să pozeze celebrului sculptor Ernesto de Fiori pentru un bust-portret

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

În intimitate cu GABRIELE D'ANNUNZIO

S'a împlinit un deceniu de când marele poet italian Gabriele d'Annunzio s'a retras în vila Vittoriale de lângă Gardone, spre a putea trăi aci, departe de vârtejul vieței, exclusiv numai amintirilor și lucrărilor sale literare. Modestul conac de moșie, care a aparținut pe vremuri istoricului literar Heinrich Thode, s'a transformat întretimp într'o proprietate de o originalitate fără precedent: este laolaltă și locuință fastuoasă, și muzeu, și templu mistic, un Panteon de o frumusețe rafinată, vrednic de fantezia unui mare artist.

Cum trăiește aci autorul romanului «Il fuoco» și al insurgenței din Fiume?

«Per non dormire» (Spre a nu dormi) este lozinca poetului, și acestei devize i-a rămas credincios d'Annunzio, cu toți cei 67 de ani ai săi, și în acest Buen Retiro. Deprins din tinerețe să facă adevărate recorduri la masa de scris, poetul și-a menținut și aci vijeliosul tempo de activitate din tinerețe, cu totul independent de slăbiciunile vârstei.

Lui Gabriele d'Annunzio îi place să lucreze noaptea, și inspirația nu-i vine decât în liniște absolută și în cea mai deplină singurătate. In mansarda în care lucrează, n'a pătruns până acum, afară de bătrânul său servitor Landi, niciun picior de om; chiar și celor mai intimi prieteni ai poetului le e interzisă intrarea aci.

In încăperea aceasta, d'Annunzio stă zilnic douăsprezece, ba uneori chiar mai multe ore, lucrând necontenit și cu cea mai mare intensitate. Afară de puțin lapte și de o ceașcă de bulion, nu ia altceva nimic în tot acest timp.

Deobicei se face 4, uneori chiar 5 dimineața, până ce d'Annunzio se retrage în camera de culcare. Dar pe la amiazi a și părăsit'o din nou și face o plimbare prin întinsul parc de la Vittoriale, spre a se duce apoi la locul său favorit, așa-zisul «Arengo».

Acesta este un loc în formă eliptică, înconjurat de jur împrejur de bănci de piatră, între grupuri de chiparoși și tufișuri de magnolii, având la mijloc un obelisc comemorativ, încununat cu lauri și foarte ornamentat; ceva mai ridicat decât celelalte bănci, se află aci jilțul împodobit cu fresce al lui d'Annunzio, pe ale cărui două trepte se află săpate trufașele cuvinte: **«Non nisi grandia canto»** și **«Hic egimen animi»**. De jur împrejur se află diverse columne și pietre comemorative, cari toate au o semnificație simbolică și sunt prevăzute cu aforisme de Gabriele d'Annunzio.

Intors acasă, poetul se duce să ia masa în «Cenacolo», o încăpere al cărei aranjament primitiv amintește un refectoriu de mânăstire, în special datorită mesei lungi și masive din mijloc. In contrast isbitor cu aceasta, lângă pereți se află înșiruite tot felul de statui indiene și chinezești de zeități păgâne, iar deasupra tuturor, sus de tot, domineazā un Sfânt Francisc slab și deșirat.

D'Annunzio mănâncă foarte puțin și se mulțumește, conform regulilor ordinului franciscan din care face parte ca frate laic, cu cele mai simple mâncări. Când sunt însă mosafiri la masă, ospățul e din cele mai alese, și în onoarea oaspeților se servesc vinurile cele mai scumpe.

Finalul recepțiilor de acest fel este sau o oră de conversație în biblioteca poetului sau un concert în superba sală de muzică, care conține ca obiect de interes primordial celebrul pian Steinway al lui Liszt. Deși el însuși nu știe să cânte la nici un instrument d'Annunzio e un amator pasionat de muzică: Bach, Gluck, Beethoven, Mozart, Haydn, Wagner și Puccini sunt compozitorii săi preferați.

Rugăciunile, d'Annunzio și le face în «Oratorium», poate cea mai interesantă și impresionantă încăpere din toată vila.

O lumină domoală pătrunde aci prin geamurile mate ale ferestrelor înalte și umple sala cu un semi-întunerec mistic, în vreme ce perdele grele de catifea îndepărtează orice sgomot, iar covoare prețioase înghit sunetul pașilor. Bănci antice de stejar sunt așezate rânduri-rânduri, invitând parcă la reculegere și rugăciune.Intr'un colț arde o candelă în amintirea mamei poetului, mai departe însă, acolo unde țeava instalației de apă e îmbrăcată în marmoră roșie, se poate citi în litere de aur un imn de două versuri, iar din robinetul împodobit cu arabescuri apoi picură strop cu strop pe o placă lucie de metal — după concepția poetului, un simbol al armoniei eterne.

Frumusețea și pacea senină sunt semnele caracteristice ale vieței din Vittoriale, o viață care pentru d'Annunzio se compune din înfrumusețarea proprietății sale — prin testament a lăsat'o poporului italian — și din neobosita sa activitate literară. Făcând abstracție de cele câteva recepții de la Vittoriale, poetul trăiește aci cu desăvârșire retras, și încercările curioșilor de a-l deranja din liniștea sa, se lovesc fără efect de vigilența celor doui credincioși legionari, cari păzesc porțile castelului.

Gabriele d'Annunzio rămâne mai totdeauna invizibil afară de cazurile când pleacă călare la Gardone sau cu o barcă cu motor pe mare.

Ziua de 27 Septembrie face însă o excepție dela această regulă. In această zi d'Annunzio pune să se celebreze la biserica din Gardone di Sopra o liturghie pentru cei căzuți la Fiume, și cu acest prilej se adună o mulțime de localnici și de străini în jurul poetului-soldat.

Bisericuța își pierde atunci modestul ei caracter și se transformă, devenind cadru impresionant al unei pompoase comemorări funerare. In mijloc se ridică, printre palmieri, lauri și flori rare, un imens catafalc, acoperit cu stindardul brodat cu stele din Quarnero, simbolul suveranității de altădată a lui d'Annunzio.

Și în vreme ce, în biserica acoperită de sus și până jos cu zăbranic negru de doliu, se slujește requiemul în prezența unui număr impozant de preoți, un quatuor de coarde cântă îndărătul altarului compoziții alese de poet, ca bunăoară «Vraja Vinerei Mari» din «Parsifal» de Wagner, fragmente din «Pasiunea» lui Bach, «Ave Maria» de Schubert și bucăți de vechi maeștri italieni.

După terminarea ceremoniei, poetul se apropie de catafalc și sărută lung și cu adâncă reculegere stindardul orașului Fiume.

Apoi se întoarce imediat la Vittoriale, spre a-și petrece aci toată ziua, complet retras de lume, cu gândul doar la morții iubiți, cari au căzut odinioară în lupta dintre frați...

„OGLINDA LUMII“ 19 Februarie 1931
No. 8
Red. și adimin. București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 50 0 pe an

Incălzire economică

Nu există de sigur încălzire mai economică decât cea cu apă termală.

La Baden-Baden e o biserică perfect încălzită cu sistemul acesta.

Sursele termale ale acestei stațiuni au o temperatură foarte înaltă: ele țâșnesc din pământ la 67 grade,

Una din ele e utilizată iarna pentru încălzirea bisericii. Apa trece sub pardoseală prin tuburi acoperite cu tablă perforată, prin care iese căldura.

Un amănunt de importanță practică: apa răcindu-se foarte puțin în trecerea ei prin biserică, e readusă în stabilimentul băilor, unde mai poate servi în putini.

Banchetul maharadjahului

După terminarea Conferinței Mesei Rotunde, maharadjahul din Alwar a întrunit la Londra, la un prânz de adio, treisute de musafiri distinși; vasta sufragerie din Grosvenor House avea un compartiment rezervat pentru maharaneie, pe care o apăra de privirile convivilor o groasă perdea de muselină; servitoarea prințesei primea mâncările din mâinile maître-d'hotelurilor și le ducea soției maharadjahului.

Cine a putut vedea pietrele nestimate cari împodobeau costumul național al înaltelor personalități hinduse, invitate la acest banchet, și-a putut ușor da seamă ce fel de comori acopereau rochia maharaneei; și s'a regretat că tradiția interzice musafirilor de a contempla acest minunat spectacol.

Pe menu figura un «curry» preparat în cel mai mare secret, de unul din bucătarii maharadjahului, în subsolul restaurantului, unde se instalase o mașină specială de gătit.

....Atâta mister și atâta minunăție te fac să te gândești la vreo fantastică poveste din «O mie și una de nopți».

O „coloneleasă“ activă

(Photo-exclusivitate Keystone)

D-ra Betty Wilkinson a fost numită de curând „colonel" onorific al corpului de cadeți de la Universitatea din Kansas. Ea are sub comanda ei 350 de cadeți.

Primăvară în Florida

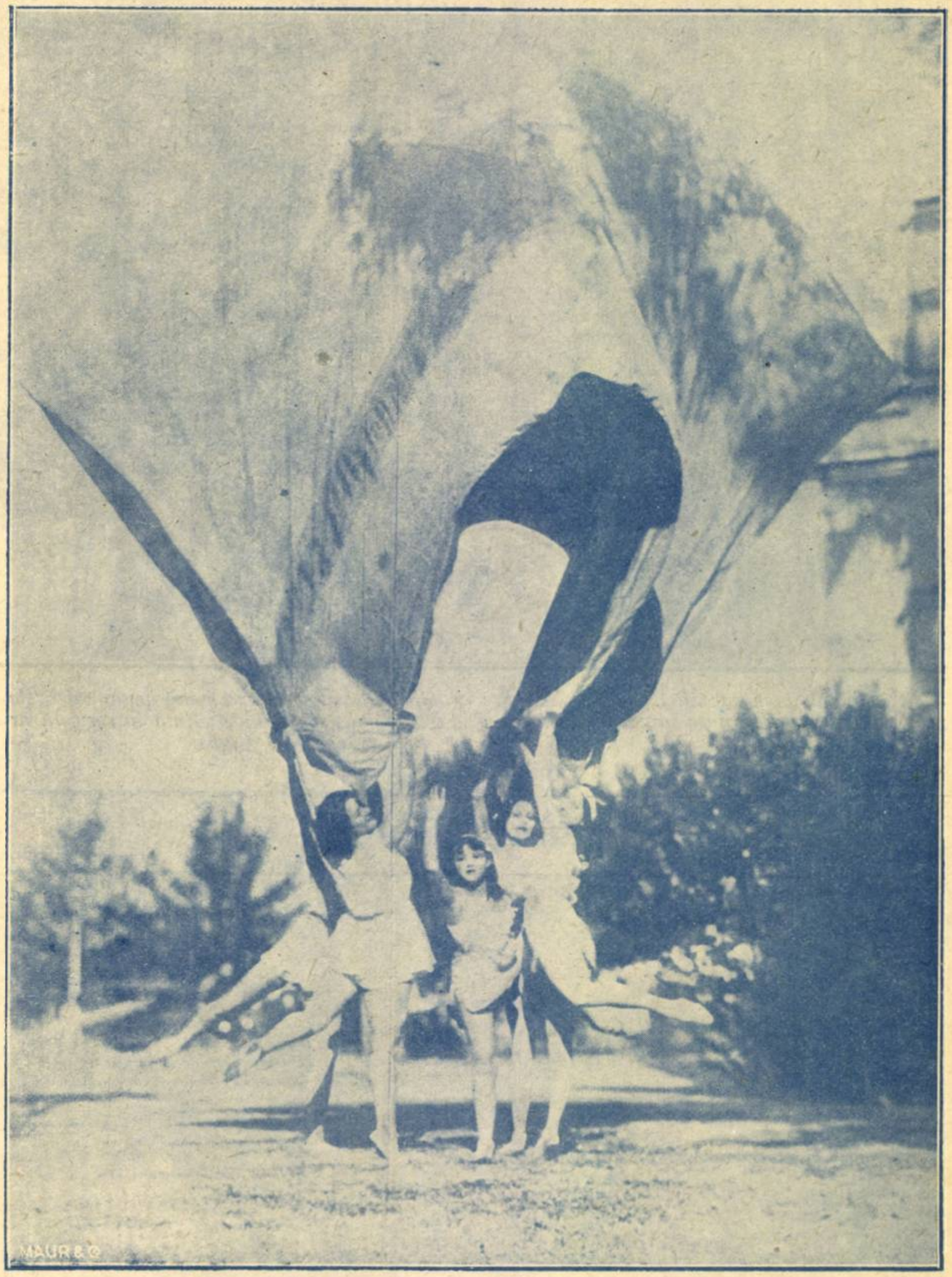

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In Florida e primăvară, acum când în regiunile nordice mai este iarnă grea. Iată aci pe elevele unei școale de balet din Tampa (Florida) executând sub cerul liber un dans al vălului.

Wilhelm II la 72 ani

Exkaiserul Wilhelm II împlinind 72 de ani, primarul din Doorn s'a dus la castelul în care rezidă fostul împărat, și i-a prezintat cele mai bune urări.

O mulțime staționa în permanență în fata porților închise ale parcului, spre a vedea defilarea prinților și personalităților venite din Germania spre a sărbători pe «seniorul răsboiului».

Poșta și telegraful din Doorn lucrau aproape numai pentru el. Mii și mii de scrisori și sute de telegrame soseau mereu.

A fost apoi un mare banchet de gală, la care Wilhelm II a asistat în mare uniformă de cuirasier alb, aceiași pe care a purtat'o la Koblentz, când a trecut în revistă trupele, la inaugurarea statuei lui Wilhelm I, așezată la confluența Rhinului cu Mosela.

De astă dată era înconjurat de soția sa, de ex-kronprințul și de un mare grup de prinți imperiali.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 2.
Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Cascada Niagara şi-a schimbat aspectul

Se ştie că o stană de piatră de 60.000 tone greutate s'a desprins de curând, de gheţuri, pe partea americană a cascadei Niagara şi s'a prăbuşit în adâncimea cascadei. E cea mai mare modificare ce au suferit până acum celebrele cataracte. Vedem în stânga cascada fotografiată în timpul iernei ; în dreapta, *cascada după prăbuşirea stâncei; linia întreruptă arată locul de unde s'a desprins enorma stană de piatră.*

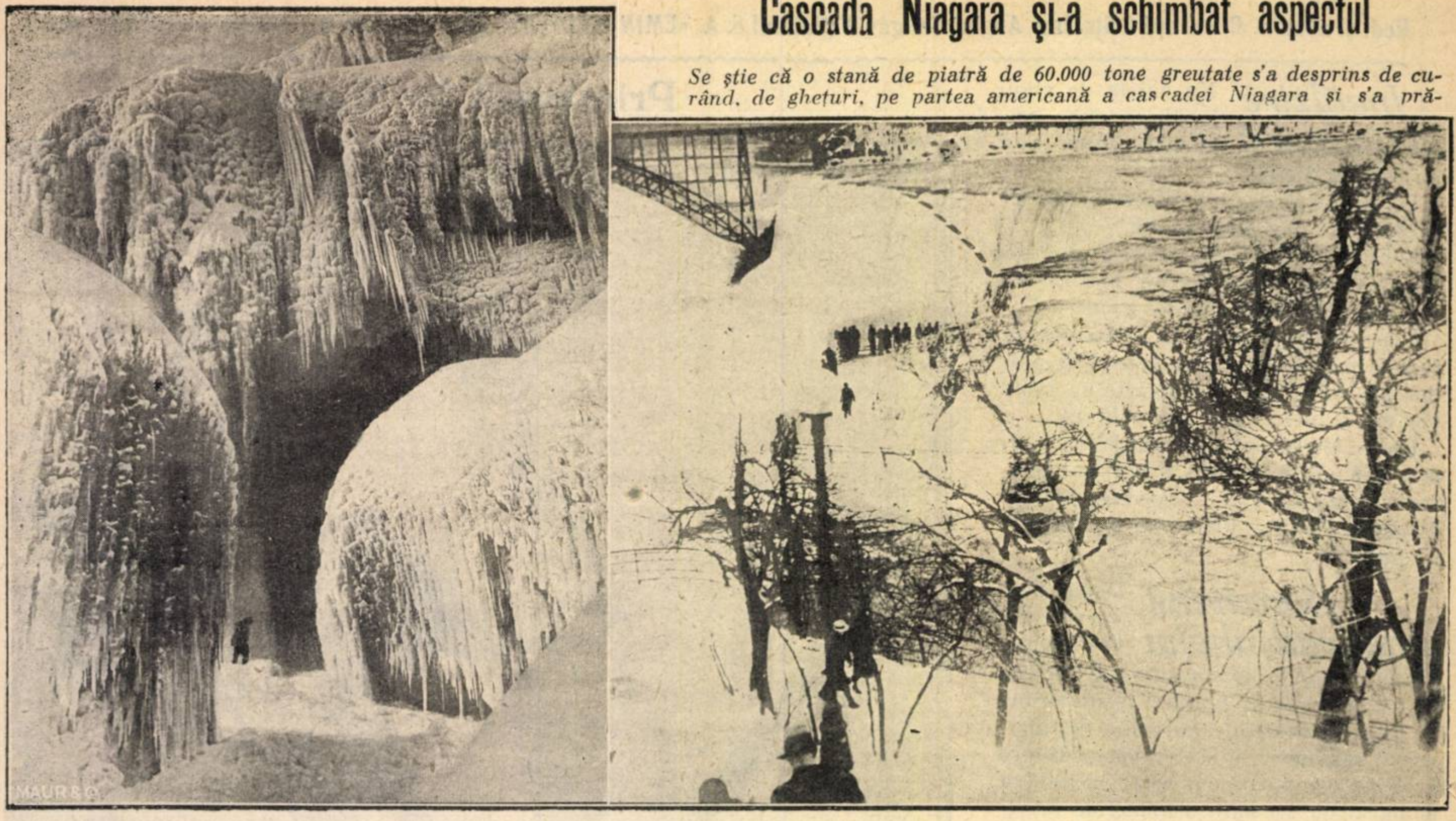

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Nu numai la noi!

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

După zăpada abundentă căzută deunăzi la Berlin, a venit desgheţ şi s'a produs pe străzi lapoviţă. Iată aspectul unei străzi pe timp de moină.

Cei ce scriu repede...

Artistul, scriitorul, poetul lucrează după un ritm, pe care cu greu îl poate grăbi sau încetini. Nevoia îşi impune însă şi ea legile şi tiraniile.

Strindberg a scris «*Căsătoria*» într'o lună. «Lucrez ca un somnambul, scrise el editorului său, şi în fiecare zi umplu câte 66 de pagini pentru tipografie, dar nimeni şi nimic nu are voe să mă deranjeze».

Goethe a scris «*Clavigo*» în şeapte zile; Molière în cinci zile «*Iubirea medic*», iar Heine în trei zile tragedia sa «*Ratcliffe*». Lui Corneille nu i-au trebuit decât şease săptămâni spre a termina «*Oedip*», tot şease lui Scott pentru romanul său «*Guy de Mannering*» şi cincisprezece zile lui Wilde pentru «*Portretul lui Dorian Grey*».

Muzicanţii nu se lasă mai prejos decât scriitorii sau poeţii în ce priveşte iuţeala lucrului. Rossini a compus în treisprezece zile «*Bărbierul din Sevilla*». In două zile a terminat o liturghie, care avu atâta succes, încât un preot îi zise lui Rossini în glumă :

— Când te vei prezinta cu liturghia aceasta la porţile raiului, Sf. Petru te va lăsa să intri, oricâte păcate ai avea !

Se ştie, în schimb, că Rousseau s'a gândit la «*Emil*» timp de douăzeci de ani şi că i-au trebuit trei ani ca să-l scrie.

Pantaloni albi scurţi

La ultimul bal al Curţii din Bruxelles contele de Grunne a atras privirile tuturor. Lansa o nouă modă: pantaloni scurţi de mătase albă, ciorapi albi şi pantofi cu cataramă.

Se afirmă că efectul fracului negru cu pantaloni albi ar fi reamintit fastul din Primul Imperiu francez.

Trebue să citiţi

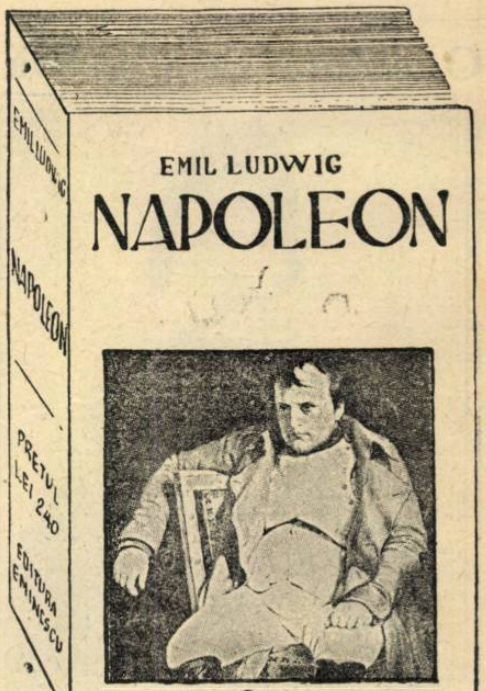

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I Strada Anghel Saligny No. 2.

Mania economiilor și criza

In presa engleză a apărut de curând următorul apel:

«Dacă fiecare bărbat și fiecare tânăr din Englitera și-ar cumpăra câte un briceag de o jumătate de coroană (aproximativ 100 de lei), industria oțelului ar încasa suma de 2.750.000 de lire sterline.

«Dacă fiecare domn și-ar cumpăra câte o cravată de numai trei șilingi (cam 120 lei), comerțul de galanterie ar încasa 3.000.000 de lire sterline.

«Dacă femeile și fetele din Anglia și-ar cumpăra câte o batistă de nouă pence (cam 30 de lei), industria textilă ar încasa 1.000.000 de lire sterline.

Toată lumea se plânge azi de afaceri proaste. Au mai fost și altă dată situații identice, dar pe atunci erau îndreptățite din cauză că pe vremea aceea era o adevărată lipsă de bani.

Azi însă, chestiile acestea sunt de fapt paradoxale, deoarece — cum anunță ziarele englezești — clasa de mijloc a fost coprinsă de o pronunțată manie a economiilor. S'a stabilit astfel că anul trecut economiile clasei de mijloc din Englitera au atins cifra extraordinară de 500 de milioane lire sterline.

Această îngroșare exagerată a chimirului egoist este una din cauzele principale ale actualei mizerii economice mondale.

Cei mai însemnați economiști, printre cari și celebrul Keynes, pledează cu energie că este necesar să se facă cumpărături și să se cheltuiască bani; în mizeria economică actuală, adaogă ei, «cumpărăturile» și «cheltuirea de bani» au devenit o datorie morală a oricărui om cu dare de mână.

Patinaj în Cișmigiu

O scenă de patinaj pe lacul Cișmigiu din București.

(Photo „Oglinda Lumii").

Un nou aeroplan-moară de vânt

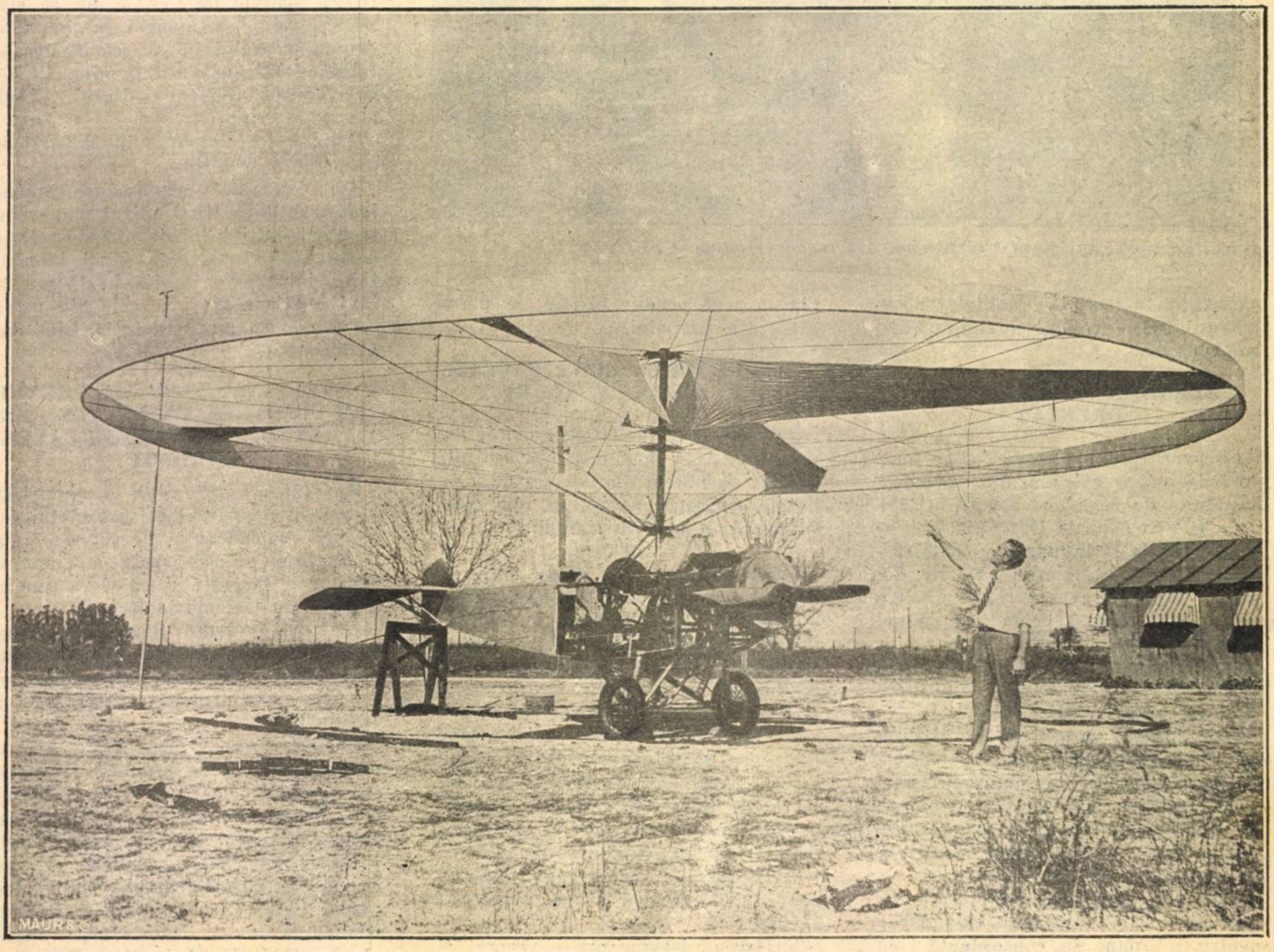

D. J. D. Langdon din California a inventat un curios avion-moară de vânt, care întrunește principiile gyroscopului și ale aeroplanului, pus în mișcare de puterea centrifugală. Vedem aci pe inventator demonstrându-și noul aeroplan.

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Notiţe ştiinţifice

Simplificarea calendarului

Entusiasmul unanim pentru adoptarea calendarului de 13 luni propus de ilustrul savant englez M. B. Cotsworth

Astronomul Cotsworth, directorul asociaţiei mondiale „International Fixed Calendar League", deşi în vârstă de aproape 80 de ani, face un turneu în jurul lumii pentru propagandă în favoarea calendarului de 13 luni.

E probabil ca în săptămâna apariţiei acestor rânduri, ilustrul savant să sosească şi la Bucureşti.

Cu acest prilej credem interesant să consacrăm o pagină a notiţelor noastre ştiinţifice problemei simplificării calendarului.

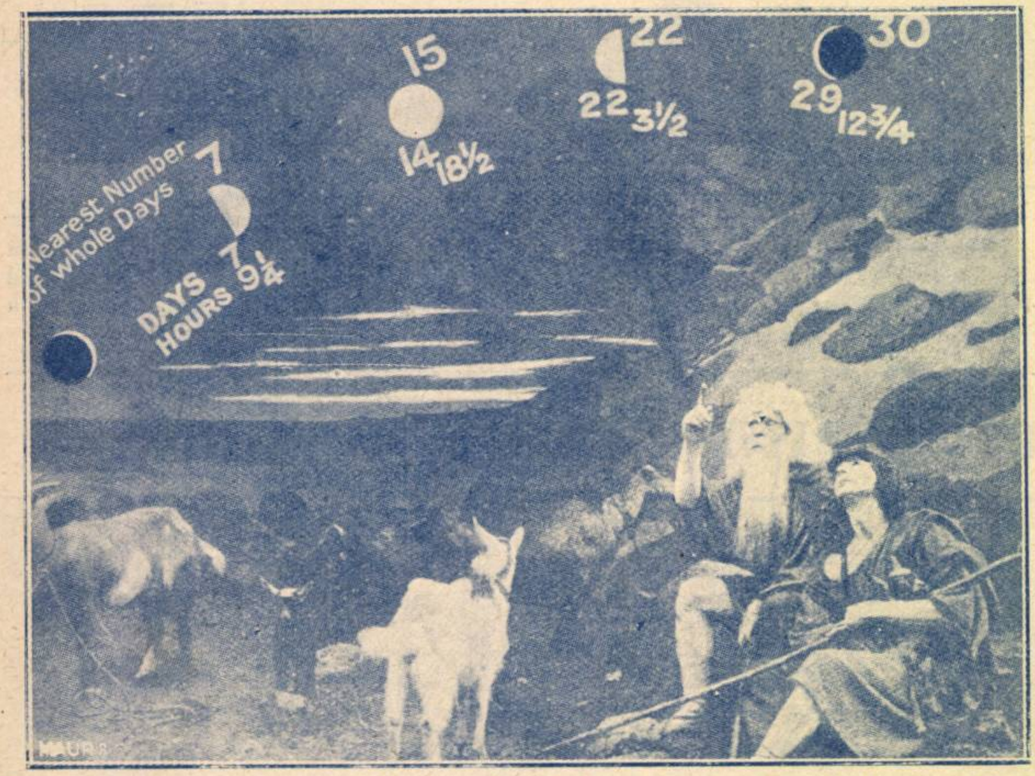

Primii astronomi au inventat săptămâna, observând variaţiunile pătrarelor lunei din 7 în 7 zile.

CALENDARUL ORTODOX INDREPTAT

Cotsworth s'a interesat foarte mult de îndreptarea calendarului ortodox, orânduită de Sf. Sinod român în 1924.

Se ştie că până la 1924 Anul Nou se sărbătorea la 14 Ianuarie, şi toate sărbătorile erau întârziate cu 13 zile, din cauza imperfecţiunei vechiului calendar iulian, alcătuit acum 2000 de ani de Iuliu Cezar.

Incepând din toamna anului 1924, calendarul nostru a fost îndreptat conform legilor astronomiei.

Ţara noastră posedă în prezent cel mai perfecţionat calendar ce există azi în lume, anul ortodox îndreptat diferând numai cu 2 secunde de anul tropic (astronomic), în timp ce anul gregorian e cu 26 secunde mai mic, ceeace constituie o eroare apreciabilă.

Popoarele catolice şi protestante trebuie dar să-şi reformeze calendarul, pentru a-l pune în concordanţă cu mişcarea pământului, corijând greşala Papei Gregore al XIII-lea.

De altă parte, împărţirea anului în 12 luni e arbitrară, fiind făcută acum vre-o 4000 de ani de astrologii babiloneni, după cele 12 constelaţii zodiacale.

Societatea Naţiunilor a primit sute de proecte pentru reforma calendarului, şi în cursul acestui an se va convoca la Geneva prima conferinţă mondială pentru alegerea celui mai simplu şi mai practic sistem de măsurătoare a timpului.

CALENDARELE SUNT FACUTE DUPA LUNA ŞI SOARE

Oamenii se ocupă cu astronomie din vremurile cele mai depărtate. Ştiinţa aceasta s'a născut din dorinţa de a cunoaşte enigmele cerului şi din necesitatea de a măsura timpul.

*

Pentru animale nu există noţiunea de timp, deşi pot deosebi ziua de noapte, vara de iarnă, ba unele au instinctul de a aduna provizii pentru **viitor.**

Oamenii au căpătat noţiunea timpului înainte de a fi ştiut să întrebuinţeze focul. Ei au putut măsura în primul rând **subdiviziunile** zilei după înălţimea soarelui pe Cer şi primii astronomi din era de piatră. au observat desigur că la amiază umbra copacilor era cea mai mică şi ştiau astfel că a trecut o jumătate de zi.

Mai târziu s'a simţit nevoia de a se grupa zilele, pentru a avea o măsură a timpului.

Au trecut desigur multe veacuri şi milenii, poate chiar zeci de mii de ani, până ce astronomii mai înaintaţi, probabil din vrâsta de bronz, au observat că din 7 în 7 zile luna îşi schimbă sferturile, de unde au şi rămas denumirile:

primul pătrar
luna plină
ultim pătrar etc.

De fapt fazele lunei se succed la 29 zile, dar primii astronomi n'aveau nici lunete, nici sextante, şi neputând măsura un timp atât de uriaş, de 29 zile, s'au mulţumit să realizeze gruparea de 7 zile, inventând astfel **săptămâna.**

Mai târziu, Biblia a dat săptămânii o interpretare divină în sensul că Dumnezeu a creat lumea în 6 zile, iar în a 7-a s'a odihnit.

Civilizaţia făcând progrese, oamenii s'au organizat în oraşe şi cetăţi, iar şefii triburilor, mai târziu regii şi împăraţii, au început să construiască Observatoare pentru astronomii şi astrologii lor.

Simţindu-se trebuinţa de a avea unităţi mai mari pentru măsura timpului, astronomii au început să urmărească soarele pe Cer, şi nu se ştie precis, prin ce capriciu au împărţit drumul soarelui în 12 case zodiacale, formând 12 constelaţii numite: Berbecul, Taurul, Gemenii, Racul, Leul, etc.

Anul a fost împărţit în 12 părţi de unii, în 13 de alţii.

Dacă cifra 7 a săptămânii rămâne indestructibilă, fiind unicul număr întreg submultiplu al duratei de rotaţie a satelitului nostru în jurul Pământului, împărţirea anului în 12 sau 13 luni e arbitrară şi în cele din urmă se va adopta gruparea în 13, fiind cea mai practică.

PESTE 30 DE ŢARI AU ORGANIZAT COMITETE NAŢIONALE PENTRU STUDIUL REFORMEI CALENDARULUI

Societatea Naţiunilor a autorizat luarea în consideraţie a proectului reformei calendarului de către a 4-a Conferinţă internaţională a Comunicaţiilor şi Transitului, ce se va ţine la Geneva, în Octombrie 1931.

Incă din anul 1927, Societatea Naţiunilor a invitat toate guvernele să consulte opinia publică a fiecărei ţări respective, prin organizarea comitetelor naţionale.

Până în prezent, peste 30 de ţări au organizat comitete naţionale, aproape toate oficiale, pentru a raporta Societăţii Naţiunilor punctul lor de vedere asupra reformei calendarului.

Aceste ţări sunt: **Statele Unite, Franţa, Anglia, Germania, Italia, Japonia, China, Suedia, Spania, Belgia, Olanda, Polonia, Cehoslovacia, Jugoslavia, Ungaria, Argentina, Brazilia,**

(Urmează în pag. 193)

Cutremurul catastrofal din Noua-Zelanda

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Cutremurul de pământ care a bântuit de curând regiunea Hawkes-Bay depe insula Noua Zelanda a fost una din cele mai mari catastrofe din ultimii ani. Fotografia noastră de sus arată erupția Geyserului negru, care a asvârlit nămol și pietre la o înălțime de 700 metri; cea de jos dă un alt aspect al aceleiași erupțiuni provocată de groaznicul cutremur.

Prințesele hrănesc spălătoresele

(Photo-exclusivitate Keystone)

Infantele Beatrice și Christina, fiicele regelui Spaniei, au distribuit de curând hrană unui număr de 300 de spălătorese sărace din Madrid, și le vedem mai sus în exercițiul funcției.

Un pește mai tare decât pescarul

Un pescar era cât p'aci să se înece, pentrucă fusese tras în apă de o știucă...

Pescarul se numește d. Bon. El pescuia în râul Ouche din Côte-d'Or (Franța). Deodată simți că undița e trasă de un pește mare. Vrând să-și retragă undița, d. Bon fu tras în apă. Știuca fusese mai tare decât pescarul!

Din fericire se ivi un trecător, care putu să-l salveze pe d. Bon, iar știuca neputând să se desfacă de undiță, fu prinsă.

Cântărea zece kilograme.

Un submarin spre Polul Nord

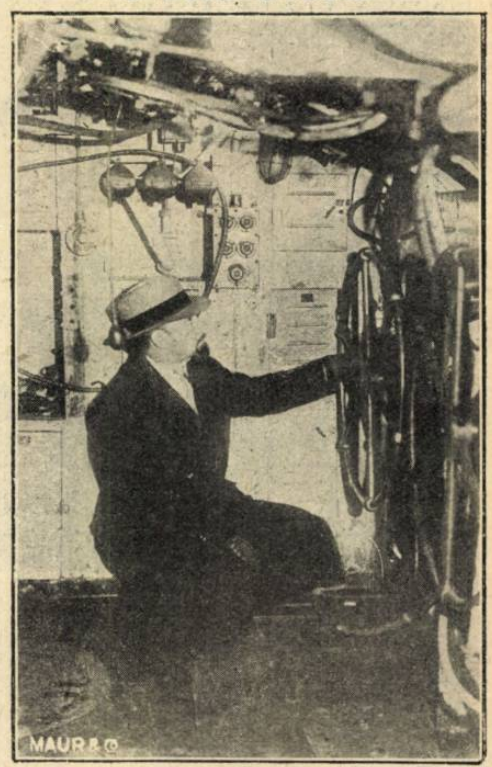

(Photo „The New York Times")

Sir Hubert Wilkins, care vrea să ajungă la Polul Nord în submarinul „Nautilius", inspectează batometrul (aparatul pentru măsurarea adâncimei mărilor) depe acest submarin.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii sensaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi știm că și eleganța Românceior e aproape imbatabilă. Și prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care știe să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este așa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraș, în ce județ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Un progres al biologiei

Luând de bază datele reînoirei umane prin modificarea sistemului glandelor, datorite lucrărilor doctorilor Sergiu Voronoff și Dartigues, etc., profesorul Huxley din Philadelphia a expus de curând o teorie după care genul uman va putea fi *fabricat*, procedându-se la niște reforme biologice ale organismului omenesc.

De acum peste un secol, spune el, copiii vor fi tratați prin altoire și toți vor deveni niște oameni buni și minunați.

Se va modifica astfel firea fizică și spirituală a omului, printr'o simplă manipulare a glandelor.

Foarte bine. Dar când tratamentul acesta va face ca toți oamenii să fie geniali și să aibă un caracter ideal, se va produce o mare încurcătură pe planeta noastră: toți oamenii aceștia perfecți vor fi siliți să trăiască într'o sinistră egalitate, ca niște roboți.

Și acesta va fi oare un progres?

Accident turistic în Alpi

Cadavrul d-șoarei Helene Frieda Münch din Chemnitz, care a alunecat pe o câmpie de zăpadă, cu prilejul unei raite pe ski, pe Rastkogel (Alpii din Zillertal), a fost găsit înghețat, în poziția de mai sus.

No. 5 din revista umoristică pentru familii

UMORUL

care are 16 pagini colorate
şi costă numai 6 LEI

Va face să moară întreaga ţară...
...DE RÂS!

Notiţe ştiinţifice

(Urmare din pag. 190)

Chili, Peru, Bolivia, Ecuador, Paraguay, Columbia, Costa Rica, Nicaragua, Panama, Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico şi Cuba.

Şi... România ?

In lista de mai sus nu figurează ţara noastră.

Din fericire nu suntem singuri, deoarece nu figurează, în afară de Bulgaria, Grecia şi Turcia, nici Portugalia, Norvegia şi Finlanda.

Să nădăjduim însă că şi ţara noastră se va interesa de Astronomie, organizând un comitet pentru studiul proectelor simplificării măsurii timpului, cu atât mai mult cu cât preşedintele Societăţii Naţiunilor e un Român d-l **N. Titulescu**, onoare ce se resfrânge asupra întregei noastre ţări.

EXPERŢII CALENDARULUI

In vederea Conferinţei mondiale din Octombrie, se anunţă că Societatea Naţiunilor va convoca în luna Mai sau Iunie o adunare la Geneva, convocată de Comitetul preparator al Ligei internaţionale pentru fixarea calendarului. Comitetul va invita 15—20 de autorităţi calendaristice, printre cari va fi poate şi un delegat al ţării noastre.

Aceşti experţi vor avea de studiat atâtea proecte şi rapoarte, încât până în Octombrie abia îşi vor putea încheia lucrările.

AMERICANII VOR 13 LUNI

Comitetul Statelor Unite, din care fac parte şi personalităţi ca **Ford**, regele miliardarilor, **Marvin**, directorul Institutului Meteorologic din Washington, **Frost**, directorul observatorului Astronomic Yerkes, **Martin**, directorul Asociaţiei Presei, **Ochs**, directorul ziarului „New York Times", **Swope**, preşedintele soc. „General Electric Co.", **Roberts**, vice-preşedintele băncii „National City Bank", **Nerolin**, preşedintele Asociaţiei Baroului american, d-na **Dr. Valeria Parker**, prezidenta Consiliului naţional al femeilor, d-ra **Speer**, prezidenta asociaţiei Y. W. C. A., **Stratton**, directorul Institutului de technologie al Universităţii Massachusetts ş. a., s'a pronunţat în unanimitate în favoarea calendarului de 13 luni.

FRANŢA E PENTRU 13 LUNI

Comitetul francez s'a pronunţat deasemenea în favoarea calendarului de Cifra 13, deşi atât de temută, e totuşi simpatizată de toate popoarele.

Anul acesta, ziua de 13 Februarie a căzut într'o Vineri, ceeace a provocat o mare panică în cercurile superstiţioşilor. După noul **„Fixed Calendar"** de 13 luni, în fiecare lună ziua de **13** va cădea într'o **Vineri**, vom avea dar 13 Vineri de 13.

Superstiţioşii vor trebui dar să se adune şi ei într'un congres pentru a se opune reformei calendarului.

Un aparat care demonstrează mersul planetelor

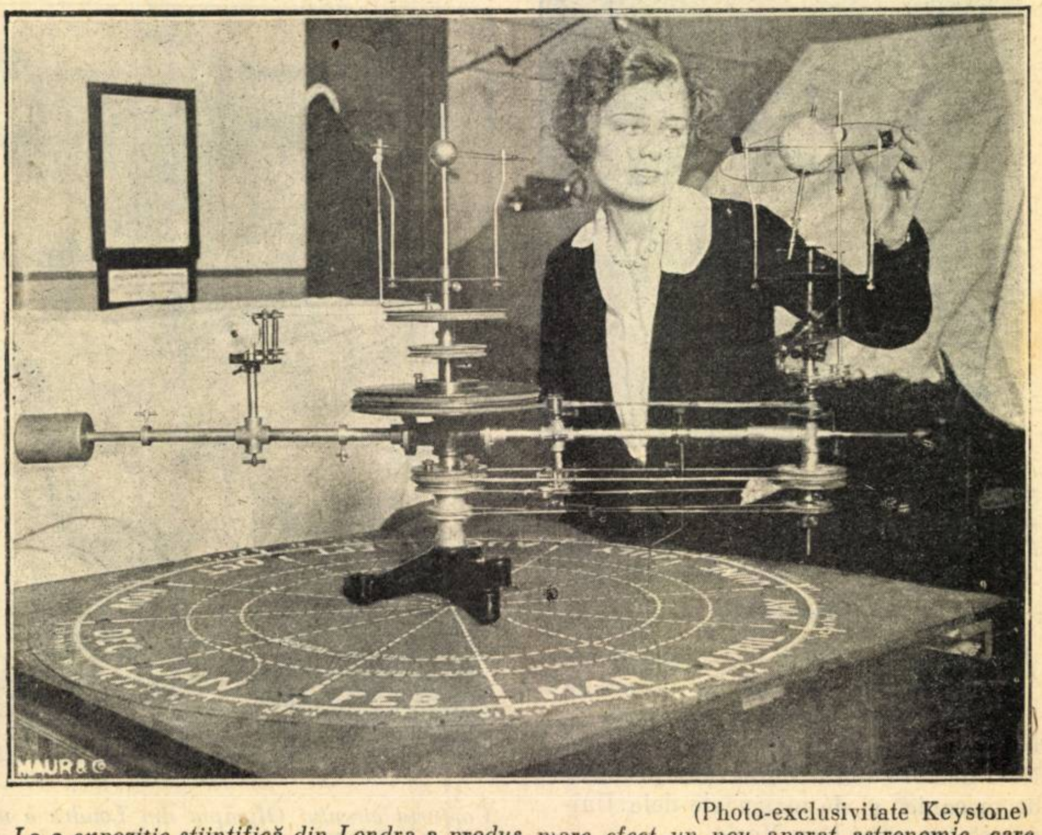

(Photo-exclusivitate Keystone)

La o expoziţie ştiinţifică din Londra a produs mare efect un nou aparat astronomic, care demonstrează mersul pământului, lunei şi al lui Venus, în raport cu soarele, în orice anotimp, lună, săptămână, zi şi oră.

PAGINA FEMEII

Cinci sculptore și un singur model

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Academia regală de arte din Londra, cinci tinere sculptore au organizat zilele trecute, între ele, un concurs de iuțeală: care va termina mai repede bustul unui model viu. Le vedem mai sus la lucru.

Patru miliarde pentru farduri

In anul 1929 — după cum arată o statistică oficială — s'a cheltuit de către cucoanele americane suma de 30 milioane dolari (4 miliarde și jumătate lei) pentru pudră, farduri, pomezi, parfum și ape de toaletă.

Destul de... modest!

Plăcerile Pavlowei

In afară de dans, care era viața ei, Pavlowa — marea dansatoare decedată de curând — avea o mare pasiune pentru flori. Ii plăceau mai presus de toate mărgăritărelele, și se înconjura cu ele ori unde se afla. Nu exista mijloc mai sigur spre a obține dela dânsa un încântător surâs sau un cuvânt drăguț, decât trimițându-i un mănunchiu de mărgăritărele.

Și — contrast ciudat! — îi plăcea să joace poker. Ii lipsea cu desăvârșire «simțul cărților» și se pare că nu prefera cu adevărat jocul acesta, dar cel mai mic câștig obținut pe calea aceasta, îi pricinuia o bucurie copilărească.

Ii mai plăcea Anei Pavlowa să trăiască într'o atmosferă de seră. Cabina și apartamentul ei erau adevărate etuve, și mulți vizitatori se indispuneau din cauza acestei grozave călduri.

Intr'o zi, un Englez, vrând ca Pavlowa, care nu știa englezește, să-l priceapă, aduse un interpret, care nu închise complect ușa. Un foarte ușor curent de aer ușură atmosfera din odae.

Nenorocitul! Imprudența aceasta era s'o coste pe Pavlowa viața.

Vice prezidenta Academiei germane

(Photo „The New York Times")

Secția de artă poetică a Academiei prusiene de Bele-Arte a ales de curând vice-prezidentă pe poeta Ricarda Huch, a cărei cea mai recentă fotografie o vedem aci.

Radio și divorțul

Cine ar fi crezut că radio-ul va deveni un obiect de discordie în familii, cel puțin în Statele Unite? Ne-o demonstrează un savant profesor de mecanică și de mașinărie dela Universitatea din New-York.

Acest savant afirmă, în adevăr, că s'au și produs numeroase divorțuri, pricinuite de radio. Soțul vrea să audă cutare post care dă cutare program, iar soția un alt post cu alt program. Așa se compromite liniștea casnică și se naște discordia.

Savantul profesor conchide că ar trebui să se descopere urgent un aparat care să poată mulțumi pe toată lumea.

Un frizer de invidiat...

(Photo-exclusivitate Keystone)

Coaforul circului Olympia din Londra e un om de invidiat: el își exercită meseria în cabina celor 50 de dansatoare ale corpului de balet, unde are adeseori ocazia să vadă... ceeace alți simpli muritori nu văd niciodată...

Marinetti a pus bazele... bucătăriei futuriste

Un manifest al șefului futurismului

Iată mai jos principalele pasagii ale manifestului lansat de celebrul șef futurist italian F. T. Marinetti, membru al Academiei italiene, cu privire la înființarea unei... bucătării futuriste.

Futurismul italian, după douăzeci de ani de mari bătălii artistice și politice, consacrate de multe ori prin sânge, înfruntă și astăzi nepopularitatea cu un program de completă reorganizare a bucătăriei.

Recunoscând că oameni prost hrăniți au creat totuși lucruri însemnate în trecut, noi afirmăm următorul adevăr: nu gândim, nu visăm și nu acționăm decât în raport cu ceeace mâncăm și bem. Să consultăm în acest scop buzele, limba, cerul gurei noastre, precum și secrețiile glandelor trupului omenesc, și să pătrundem genial în domeniul chimiei gastronomice.

Simțim nevoia de a-l împiedeca pe Italian să devie cubic și astmatic și să capete o greutate opacă și oarbă. Vrem dimpotrivă să-l facem să se armonizeze tot mai mult cu transparența ușoară, spiralică și italiană, compusă din pasiune, tandreță, lumină, voință, elan și tenacitate eroică. Vrem să pregătim trupuri agile pentru trenurile extra-ușoare de aluminiu, ale viitorului, cari vor înlocui trenurile greoaie de fier și oțel din zilele noastre.

Convinși că poporul cel mai agil va fi cel mai tare în competițiunile viitoare, trebuie să preparăm de pe acum alimentarea cea mai nimerită pentru un trai mai aerian și mai veloce. Proclamăm deci, înainte de toate, ca absolut necesare:

1) Desființarea pastei «asciutta» (din care se fac macaroanele), absurdă religie gastronomică italienească. Pastele făinoase nu fac bine Italienilor; ele stăvilesc spiritul vivace, sufletul generos, intuitiv și pasionat al Napolitanilor. Ele înlănțuie pe Italieni în șerpuirile lor meandrice, întocmai ca fusele retrograde ale Penelopei sau ca niște somnolente corăbii cu pânze în așteptarea vântului propice. Apărătorii macaroanelor poartă în stomac pasta lor făcută ghiulea, întocmai ca niște galerieni de odinioară, sau amprenta lor fosilă, ca niște arheologi.

2) Desființarea greutății și volumului la aprecierea alimentelor.

3) Desființarea condimentelor tradiționale.

4) Desființarea mediocrei repețiri cotidiane a plăcerilor gastronomice. Invităm chimia să dea în cel mai scurt timp caloriile necesare corpului, grație absorbirii echivalente de nutritive gratuite, în praf sau în pilule, compuse din albuminoase, hidrați de carbon și vitamine. Se va scade astfel prețul vieței cotidiane, precum și salariile, reducându-se orele de muncă. Mașinile vor forma peste puțin un proletariat servil, în slujba unor oameni aproape cu desăvârșire scutiți de orice muncă manuală. Munca de toate zilele se va reduce la două trei ore, iar restul timpului va putea fi înobilat de gândire, arte și degustarea unor mese desăvârșite.

O masă desăvârșită impune o originală armonizare a obiectelor de pe masă (cristale, vase, podoabe), cu savoarea și coloritul felurilor de mâncare, precum și o originalitate absolută a acestora din urmă. Iată, astfel, o rețetă propusă de noi:

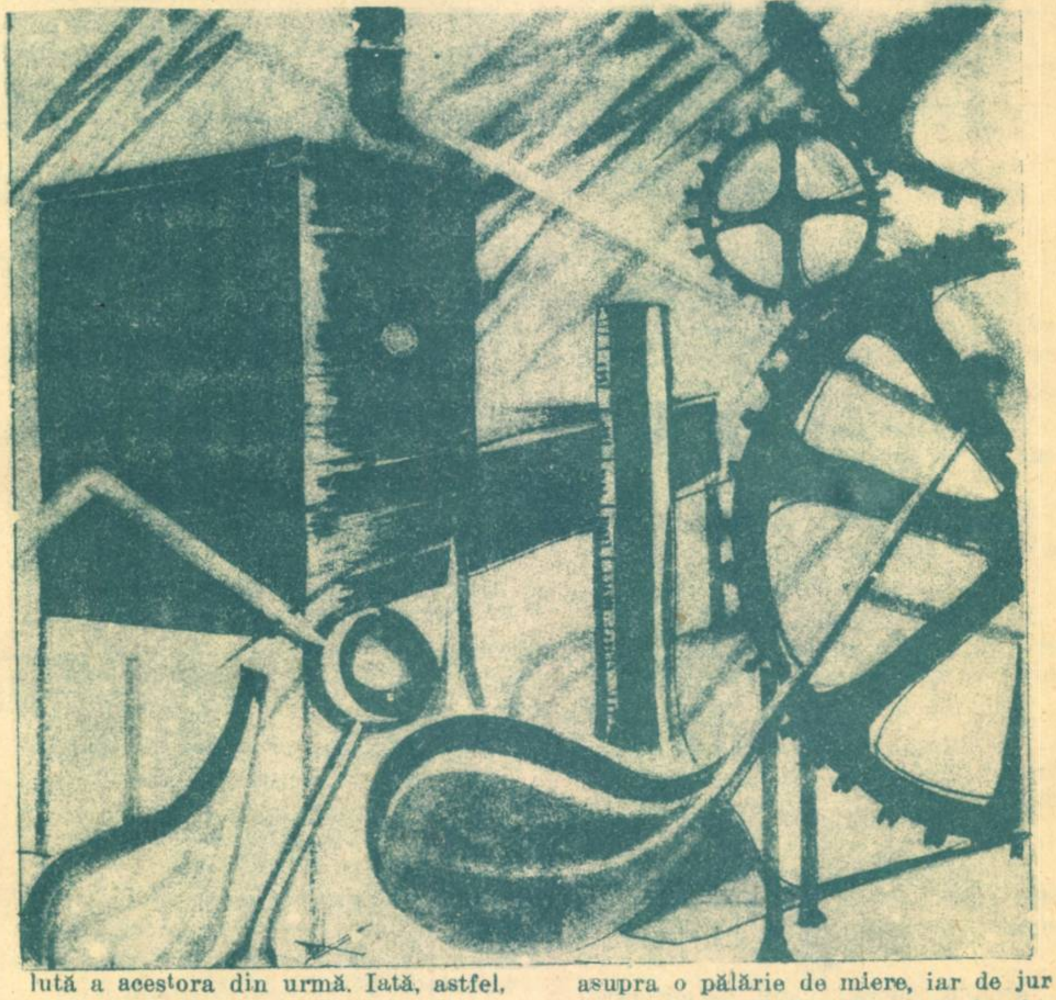

Somon de Alaska cu raze de soare și sos Marte

Luați un somon frumos de Alaska, tăiați-l felii și frigeți-l la grătar, presărându-l cu piper, sare și untdelemn fin, până ce e bine rumenit. Adăogați pătlăgele roșii tăiate în două, după ce le-ați prăjit cu usturoi și pătrunjel. Inainte de a servi, puneți pe bucățile de somon fileuri de anchois cruciș, și pe fiecare felie de pește o rotocoală de lămâie cu capere. Sosul se face din anchois, gălbenușuri de ouă tari, busuioc, untdelemn și un păhăruț de licheur auriu, toate acestea strecurate prin sită.

O masă desăvârșită cere deasemenea inventarea unor savuroase ansambluri plastice, a căror armonie originală de forme și culori să delecteze ochii și să excite imaginația, înainte de a ispiti buzele. De exemplu:

Carniplastica creată de pictorul futurist Fillia, interpretare sintetică a peisagiilor italiene, e compusă dintr'un umăr de vițel bine rotunjit, umplut cu unsprezece diferite soiuri de legume verzi și copt apoi la cuptor. Bucata se așează vertical, în formă de cilindru, în mijlocul farfuriei, punându-i-se deasupra o pălărie de miere, iar de jur împrejur se orânduește un șir de cârnați așezați pe trei chiftele de carne de pasăre tocată și rumenită la foc.

Ansamblul plastic comestibil *Ecuator + Pol Nord*, creat de pictorul futurist Enrico Prampolini, se compune dintr'un ocean ecuatorial de gălbenușuri de ouă stropite cu sare, piper și zeamă de lămâie. La mijloc se ridică un con de albușuri de ouă, ținut și străbătut de sferturi de portocală, asemenea unor secțiuni zemoase de soare. Vârful conului va fi ciuruit de trufe decupate în formă de aeroplane negre pornite să cucerească zenitul.

Aceste ansambluri plastice, apetisante, parfumate și tactile vor forma desăvârșite ospețe simultaneiste. O masă desăvârșită mai cere însfârșit:

Desființarea furculiței și a cuțitului la ansamblurile plastice susceptibile de a da o plăcere tactilă prealabilă.

(Urmează în pag. 196)

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
- IAȘI -

Intrebuințarea unui anumit soi de parfumuri pentru a favoriza degustarea. Fiecare fel de mâncare urmează a fi precedat de un parfum, care va fi apoi alungat dela masă cu ajutorul ventilatoarelor.

Folosirea muzicii, dar numai în intervalele dintre diferitele feluri de mâncare, spre a nu distrage sensibilitatea limbii și a cerului gurii, slujind adică să facă să dispară savoarea precedentă și să refacă o virginitate degustativă.

Desființarea elocintei și a politicei la masă.

Intrebuințarea temperată a poeziei și muzicii, întrucât pot servi ca ingrediente improvizate, spre a augmenta savoarea unei mâncări cu intensitatea lor sensuală.

Prezintarea rapidă, în intervalul dintre diferitele feluri, sub ochii și pe la nasul convivilor, a unor anumite mâncări pe cari le vor mânca în urmă sau pe cari nu le vor mânca de loc, spre a le excita curiozitatea, surpriza și imaginația.

Crearea de dumicate simultaneiste și schimbătoare, cari conțin zece sau douăzeci de gusturi ce urmează a fi sesizate într'un timp foarte redus. Aceste dumicate vor avea, în bucătăria futuristă, aceeaș funcțiune de analogie amplificatoare ca imaginile și metaforele în literatură. Un dumicat va putea rezuma o fâșie întreagă a existenței umane, mersul unei patimi amoroase sau o călătorie în Extremul Orient.

Inzestrarea bucătăriei cu o serie de instrumente științifice: ozonizatori pentru a da mireasma ozonului băuturilor și mâncărurilor; lămpi cu raze ultraviolete, spre a face mai active și mai asimilabile substanțele alimentare; electrolizatori spre a descompune sucurile și extractele și a obține, pentru un produs nou, proprietăți noui; mori coloidale pentru pulverizarea făinii, a fructelor uscate și a substanțelor aromatice până la cel mai înalt grad de dispersiune; aparate de distilare cu presiune obișnuită și cu vid; oale autoclave, centrifuge, precum și dializatori.

Folosirea acestor aparate va trebui să fie științifică, astfel ca să se evite de pildă eroarea de a se fierbe mâncări în oale cu presiune, a căror temperatură ridicată ar provoca distrugerea vitaminelor.

In sfârșit vor trebui introduse, în noua bucătărie futuristă, aparate indicatoare cari să înregistreze aciditatea sau alcalinitatea sosurilor și să slujească la corectarea erorilor de gust: prea fad, prea sărat sau prea piperat.

F. T. Marinetti

Un pic de dragoste, vă rog!

Câteva reflecții asupra amorului

Nu vă așteptați să vă spun tot adevărul asupra amorului. Iubiți! Acesta e tot adevărul.

*

Cine nu iese înălțat dintr'o dragoste curată, nu merită să fi fost iubit.

*

N'am văzut nimic mai frumos decât o femee, chiar urâtă, dar care iubește.

*

Momentele supreme ale iubirii noastre sunt serile când ne iubim prea mult, ca să mai vorbim de iubire.

*

Ași putea pleca, pentrucă te iubesc. Dar nu pot pleca, pentrucă mă iubești tu.

*

Femeea când a încetat de a iubi, urăște. Bărbatul când a încetat a iubi, suferă, din cauză că nu poate uita.

*

Bărbatul iubește întâi femeia pentru ea, apoi pentru el însuși; din clipa aceasta n'o mai iubește însă decât pe jumătate.

*

Ceeace la Elinii cei vechi se numea Ințelepciune, a devenit la noi Iubire. Ghinionul vrea ca decadențele să se asemene totdeauna și ca noi să nu îndrăgim paradisul decât după ce l'am pierdut.

*

— De ce ești trist pe ziua de azi?

— Sunt în doliu după toate ceasurile în cari nu te-am iubit.

*

Amorul e un lucru care nu se poate defini, pentrucă e prea simplu.

*

Fericirea bărbatului are aspecte foarte variate; fericirea femeii n'are decât o singură formă: Iubirea.

*

Secretul fericirii în orice legătură dintre un bărbat și o femee constă pentru femee din a pândi momentul când bărbatul are nevoie să fie copil.

*

Oamenii cari iubesc, sunt tot atât de rari ca și marii sfinți. E drept că cei mai mari sfinți au rămas necunoscuți.

*

Află, prietene, că de câteori sufletul tău va fi post de emisiune, se va găsi undeva aparatul de recepție, care să-ți capteze amorul.

*

Aceste lungimi de undă nu se pot fixa în cifre. Din fericire pentru d-ta prietene!

*

Dacă ești aparat receptor, mulțumește-te cu curentul dela priză, și nu pune difuzor.

CAMILLE SCHNEIDER

Danemarca și cărțile

Dacă judecăm desvoltarea unui popor după producția de cărți, atunci Danemarca stă în frunte, de oarece în țara aceasta apar, în raport cu cifra populației, cele mai multe cărți.

După o tabelă comparativă ce se putea vedea la recenta expoziție din Stockholm, s'au publicat în Danemarca, în anii 1926 și 1927, 9.38 cărți la câte 10.000 de locuitori. Locul al doilea îl ocupă Olanda cu 6.33 cărți.

Apoi urmează Germania cu 4.81, Suedia cu 4.43 și Norvegia cu 4.36 cărți.

Anglia rămâne mult înapoi cu cifra de 2,92 și numai după aceia vine Franța cu cifra 2,80, urmată de aproape de Belgia cu 2,73.

Italia avea 1,52, iar Spania 1,06 cărți.

Ofițeri sovietici la o școală de fete

Intr'o școală de fete din Moscova, elevele învață să tragă cu pușca. Instrucția aceasta o fac ofițeri sovietici.

Cronica ştiinţifică

EDISON A ÎMPLINIT 84 DE ANI

La 11 Februarie 1931, celebrul inventator american Thomas Alva Edison a împlinit 84 de ani.

Deşi la o vârstă atât de înaintată, marele inventator se menţine încă bine şi lucrează câte 8 ore pe zi la noui invenţii şi perfecţionări.

Edison n'are patru clase primare

In anul 1855, un băeţel de 8 ani dela o şcoală primară din oraşelul Milan (Ohio) avu nenorocirea să-şi câştige antipatia «domnului director» al şcoalei, o brută foarte severă, care teroriza copiii cu învăţătura predată cu varga.

Băeţelul recalcitrant se numea Tom Alva Edison.

Tom nu voi să înveţe «ştiinţa» profesorului său, nici în ruptul capului.

Fu bătut cu varga şi în cele din urmă eliminat de d. director, care-l trimise acasă cu o lungă scrisoare către mama lui. Scrisoarea se încheia astfel :

...«*In sfârşit, doamnă, băiatul dumitale e prost, leneş, rău şi obraznic. Nu mi pot compromite institutul cu un astfel de elev. Ai face bine să-l trimeţi să pască porcii, de oarece eu cred că n'are să iasă nimic din el*».

*

Adeseori, în viaţă, şi o nenorocire e bună la ceva.

Edison n'a făcut decât... două luni de şcoală. Nici până azi n'are un certificat de patru clase primare. A citit singur, şi a învăţat singur ceeace-i plăcea.

Cea mai bună şcoală e şcoala vieţii, şi cel mai bun profesor e inteligenţa.

Dat afară din şcoala primară, micul Edison deveni un copil vagabond. Şi totuşi acest copil fără şcoală şi fără educaţie, rău hrănit şi rău îmbrăcat, ajunse cel mai mare inventator al lumii.

Zeul electricităţii

Edison, deşi a suferit atât de mult în copilărie şi tinereţe, e sănătos şi plin de energie. Speră să-şi serbeze şi centenarul, dar până atunci să mai facă născociri multe, deşi a făcut peste *două mii* de invenţiuni şi ar avea dreptul la odihnă.

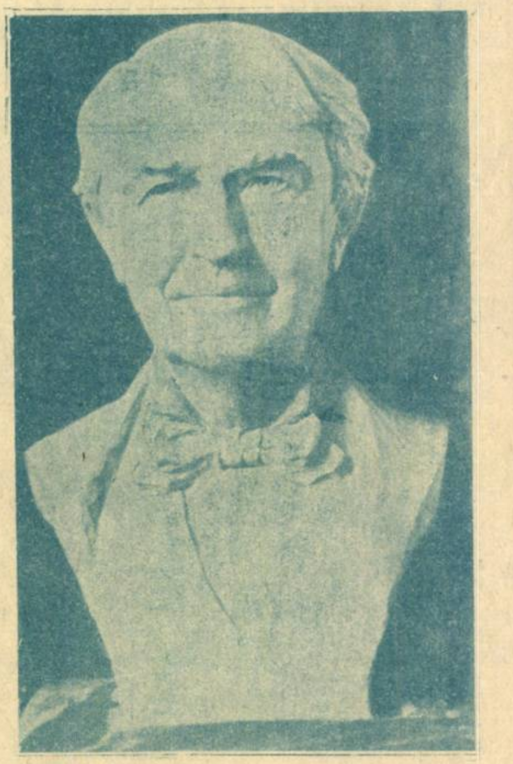

Thomas Alva Edison

Edison a inventat *fonograful, lampa electrică, acumulatorul de nichel, contorul electric, telegraful multiplex, edifonul*, etc., etc. A perfecţionat *telefonul* şi *cinematograful*, şi tot lui îi datorim o bună parte din *radio-telegrafie, radio-telefonie* şi *televiziune*, el fiind descoperitorul «*efectului Edison*» pe care se bazează lămpile de radio.

Cinematograful se datoreşte lui Edison

O invenţie nu e făcută niciodată de un singur om. Bună oară Marey descoperi principiul fotografiei însufleţite. Fraţii Lumière inventară cinematograful şi reuşiră să înscenze un «film» de 25 metri lungime.

Edison perfecţionă filmul. Azi există aproape 500.000 săli cinematografice în cele cinci continente şi zeci de milioane de oameni se bucură zilnic de această extraordinară invenţie, pusă la punct de genialul inventator american.

Ce păcat că a murit acum vreo 70 de ani institutorul din Milan, care nu voia să-şi compromită «institutul» acordând o diplomă de patru clase primare unui elev ca Tom Alva.

Şi-ar fi retras de sigur reaua părere ce-şi făcuse de elevul pe care l-a eliminat!

Momente din copilărie

Tom era într'adevăr un copil neastâmpărat, şi din această pricină era să-şi piardă viaţa în câteva rânduri.

Intr'o zi era să-şi taie mâna la o maşină. Intr'o bună zi dete foc din imprudenţă unei magazii şi era să piară în flăcări. In canalul Ohio era să se înnece de câteva ori, şi numai datorită întâmplării scăpă cu viaţa.

La 12 ani, silit să-şi câştige singur existenţa, deveni «train-boy». Vindea covrigi şi ziare în trenuri, apoi cumpără ouă, unt şi păsări dela fermieri pe care le vindea soţiilor inginerilor dela calea ferată cu un câştig 100% Avea dar un simţ comercial remarcabil.

Avea 13 ani când isbucni răsboiul de secesiune din America, cel mai mare război ce s'a cunoscut vreodată în lume, şi care a fost întrecut numai de războiul mondial de mai târziu.

Edison fu silit de împrejurări să devină «ziarist». Işi cumpără litere tipografice şi o presă mică, cu care imprimă singur «*The grand railrood trunk Herald*», căci numai un nume atât de scurt alese viitorul inventator pentru «cotidianul» său, mare cât o batistă şi având un tiraj de aproape 300 de exemplare.

«Redacţia», «Administraţia» şi «tipografia» le instală într'un vagon în care avea şi un «laborator». Singur îşi tipărea ziarul, culegând ştiri telegrafice asupra răsboiului, afişate pe peronul gărilor principale, şi singur îşi vindea apoi ziarul pasagerilor din tren şi cantonierilor.

Intr'o zi, o sguditură bruscă răsturnă o parte din laborator, o sticlă cu fosfor se sparse, şi podeaua vagonului luă foc.

Cum destinul e câteodată rău cu oamenii buni, n'a fost de ajuns că flăcările mistuiră tipografia, laboratorul şi întreaga mică gospodărie a acestui copil sărac, dar un conducător aruncă bietul copil pe peron şi-l bătu într'un mod îngrozitor, lovindu-l cu pumnii în faţă şi în cap.

In urma acestei bătăi, Edison rămase surd pe toată viaţa, căci monstrul i-a spart timpanele.

Cu toată această infirmitate, el se resemnă. Deveni admirator al lui Beethoven şi mai târziu inventă un aparat prin care sunetele erau întărite de mii de ori, şi acesta putu să-i redea în parte simţul pierdut.

Ce fericit ar fi fost *Beethoven* dacă pe vremea lui ar fi fost *Edison*, care să-i fi construit un microfon întăritor. Nu o singură dată a stat Edison ore întregi în faţa pianului, ascultând, cu amplificatorul de sunete, bucăţi ale compozitorului favorit, executate de soţia lui, mai târziu de copiii săi, de nepoatele şi strănepoatele sale.

Concediat din slujba de «train boy», Edison îşi adună sfărămăturile tipografiei şi înfiinţă un ziar numit «Paul Prey» în care îşi bătea joc de unii concetăţeni ai săi.

Intr'o zi, unul îl pândi la podul râului Saint Clair şi apucându-l pe la spate, îl zvârli în râu. Edison se scufundă în adâncul apei, dar cum ştia de toate, ştia să şi înnoate. Scăpă deci dela înnec şi renunţă la gazetărie spre a se consacra numai electricităţii.

⁂

Vom continua într'un număr viitor

CÂND LA NOI E GER...

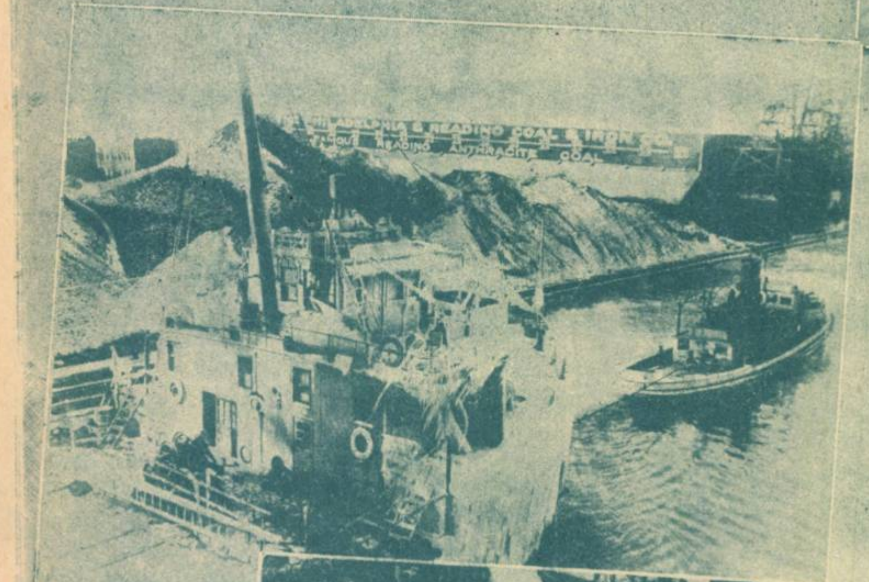

Când la noi e ger, aspectele iernii sunt nespus de atrăgătoare, pline de un pitoresc rar, ca şi cum iarna ar fi o sculptură care ţine să prezinte muritorilor capodoperele ei neasemuite. In special vapoarele cari circulă şi sunt în drumul lor isbite de furia valurilor mării, se întorc cu o înfăţişare absolut diferită de aceea pe care au avut'o la plecare: apa îngheaţă, din cauza frigului, pe frânghii şi pe balustrade, făcând ca vasul să pară la întoarcere un vapor feeric şi incomparabil. Iată aci câteva aspecte pe cari le oferă locuitorilor din porturi asemenea vase venite din larg, precum şi alte privelişti minunate din toiul iernii. —. 1 Un vas american de cărbuni, care s'a întors cu totul schimbat din călătoria sa; stratul gros de ghiaţă a îngreunat mult vasul. — 2. Pe un alt vapor, mateloţii trebue să stea toată ziua să spargă ghiaţa de pe punte, cu târnăcoapele. - 3. O alergare pe ski-uri, organizată pentru copii la Oberstdorf (Germania). — 4. La sosirea în portul New-York, un vas e atât de îngroşat de zăpadă şi ghiaţă, că nu l mai recunoaşte nimeni.

(Photo «The New York Times», Berlin, şi Keystone)

Biblioteca Universitară Iași

...LA EI E ARŞIŢA

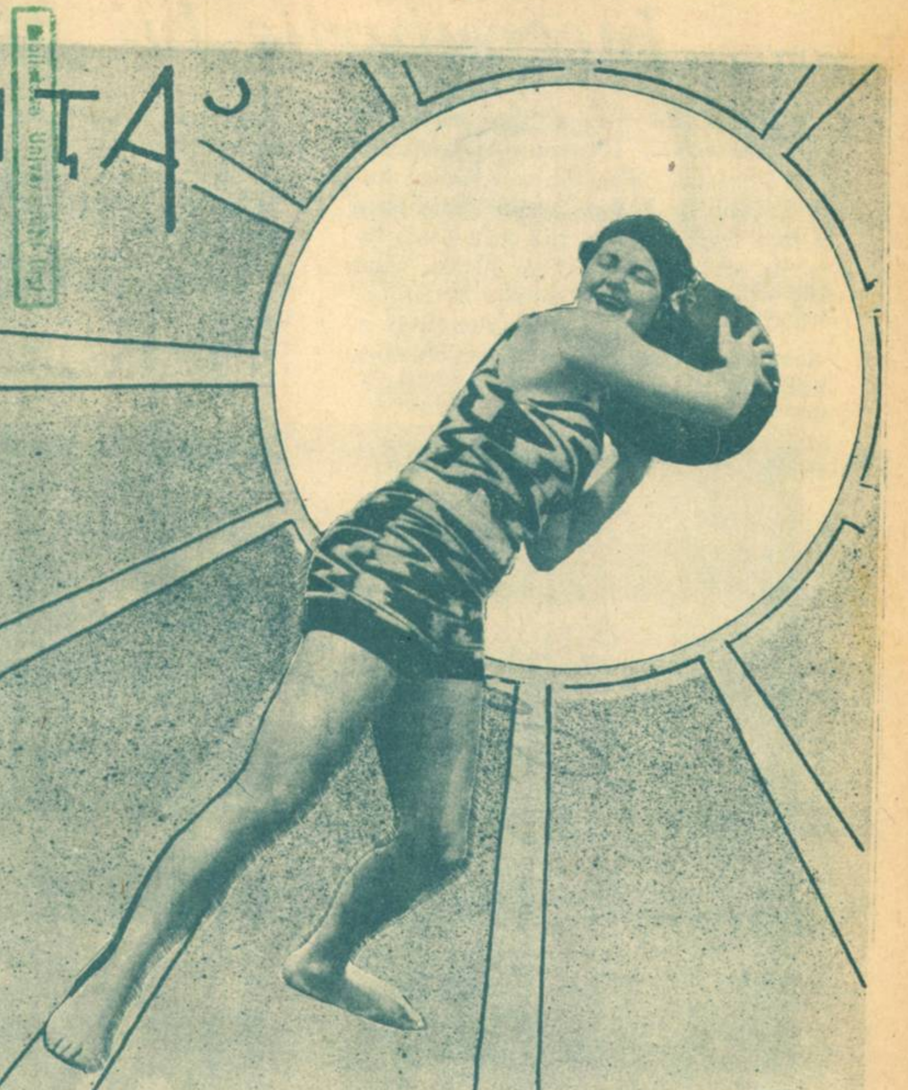

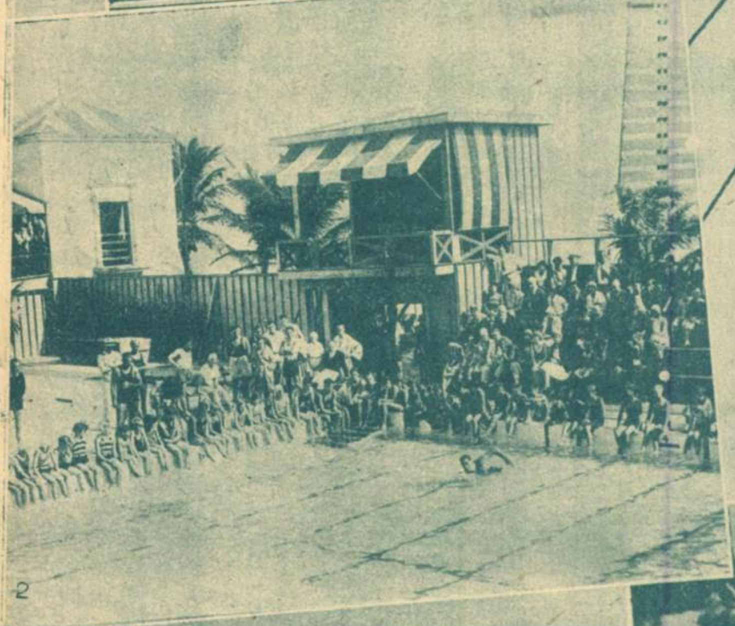

De necrezut, şi totuşi e aşa. În zilele acestea, când noi dârdâim de frig, sunt locuri pe glob, unde e atât de cald, încât oamenii umblă desbrăcaţi şi se plâng de teribila vară, care topeşte asfaltul. Aşezând faţă în faţă pagina aceasta cu cea de alături, vă dăm prilejul să vedeţi ce bizar e globul nostru şi totodată să vă consolaţi, privind aspectele estivale de pe acestă pagină, că la noi nu e încă atât de agreabil ca acolo. Iată şi explicaţiile clişeelor din pagina de faţă: 1 Vizitatori din Cannes (Coasta de Azur) se antrenează jucând o partidă de «Medeci e Ball» în costume de baie, sub soarele arzător din acest golf al Europei — 2. Un concurs de înot a avut loc zilele trecute, pentru copii, la Miami (Florida), şi vedem un episod al acestui concurs. — 3. In costum de baie, într'o regiune actualmente călduroasă, doui domni şi trei cucoane se amuză prin apă. — 4. Tot sub soarele arzător de pe Coasta de azur, la Nisa, câţiva vilegiaturişti se joacă actualmente pe plajă, cu funia.

(Photo-exclusivitate Keystone şi „The New York Times" Ltd., Berlin)

Inceputurile lui Maurice Chevalier

Maurice Chevalier şi Hannen Swaffer dela «Daily Express» se întâlniră într'o cafenea mică din apropierea bulevardului de Belleville din Paris, spre a face împreună un tur prin toate locurile unde Chevalier se jucase când era copil şi cântase ca mic artist.

Chevalier conduse pe Englez întâi în «localul de exerciţii» de lângă cafenea, unde se mai aflau şi acum aceleaşi aparate de gimnastică, cu cari se antrenase Maurice ca copil. Alţi băeţi, însufleţiţi de aceiaşi dorinţă de a deveni acrobaţi, cum o avusese odinioară şi Maurice, făceau acum exerciţii de gimnastică.

Maurice Chevalier (în frac) stă de vorbă cu alt comic al ecranului: Harold Lloyd.

Maurice văzuse pe atunci acrobaţi producându-se în apropiatul Palais du Travail şi îşi făurise planul de a deveni şi el artist pe trapez. Acesta era visul multor ştrengari parizieni, şi cafeneaua cea mică din Boulevard de Belleville instalase pentru uzul lor o mică sală de gimnastică.

Maurice şi fratele său se şi vedeau afişaţi ca «Chevalier Frères, les célèbres acrobates», dar după ce Maurice îşi spărsese întâi un picior, apoi nasul în timpul exerciţiilor, el renunţă la acrobaţie.

Acum, după douăzeci şi cinci de ani, privea cum alţi băeţi încercau să-şi frângă picioarele şi nasurile. Nimeni nu recunoscu pe Maurice, cu toate că e favoritul răsfăţat al Parisului.

— Toate au rămas ca în trecut, şopti Maurice. Oamenii luptă ca altă dată pentru existenţa lor; continuă să târguiască în prăvălii mici mărfuri eftine, beau, fac spirite şi mor de foame.

*

«Ne-am dus mai departe», povesteşte Hannen Swaffer. «Ore întregi am hoinărit cu Maurice, urmând acelaşi drum pe care îl străbătuse în viaţa sa dela sărăcie la lux, dela înjosire la glorie. Am vizitat toate apartamentele în care a locuit cu mama lui, fiecare locuinţă următoare fiind mai confortabilă şi mai mare decât cea precedentă şi mereu mai aproape de bulevardul viselor sale».

Chevalier se opri în faţa şcoalei pe care o frecuentase odinioară, un seminar cu preoţi tineri ca dascăli. Apoi arătă o fereastră din casa din faţă şi zise:

— Aci a stat Suzanne. M'am îndrăgostit de ea când avea nouă ani. Da, am început cam timpuriu; ai dreptate... Casa noastră de aci s'a urcat cu timpul în grad, şi a devenit oficiu poştal.

O pornirăm înainte şi ajunserăm la biserica Notre Dame de la Croix.

— Uită-te la degetul meu, zise Chevalier oprindu-se şi arătându-mi arătătorul său drept.

Văzui că-i lipseşte o bucată din deget.

— Ca băiat, istorisi el, stam aci ca să văd o nuntă superbă. Eram atât de emoţionat, încât îmi băgai mâna prin poarta grea a grilajului. Când fu închisă, îmi smulse vârful degetului şi fui dus la spital... Aveam atunci doisprezece ani. Trebuia să-mi câştig existenţa şi în casă nu aveam nicio centimă.

«Am avut douăsprezece profesiuni diferite... Colo, în casa cea mică, făceam ucenicie la un cismar. Era mărunt, răutăcios şi cu vorba aspră. «Dacă vei rămâne în meseria aceasta, îmi zise el, — îmi mai reamintesc parcă ar fi fost eri, — nu vei creşte mai mult ca mine şi vei căpăta nişte labe tot atât de strâmbe!»

*

Chevalier făcu semn unui taxi să se apropie.

— Am pictat odată şi capete de păpuşi. N'am perseverat însă în nicio profesiune. Nu voiam decât să cânt, şi trebue să ştii că habar n'aveam de cânt.

Taxiul se opri în faţa unei cafenele mici.

— Aci am cântat pentru prima oară în public.

In sală nu mai erau scaune aproape de loc, ci se juca pe vreo zece biliarde.

Maurice oftă:

— Aci şedea un bătrân pianist, zise el, care mă acompania. Cântam cu un nas vopsit roşu şi într'un mizerabil rând de haine, pe care îl purtam zilnic. Nu mi se plătea niciun gologan şi nu aveam niciun succes. Dar în altă cafenea mi-a mers mai bine.

In această a doua cafenea, biliardele au cucerit de asemenea terenul.

— Aci s'a decis soarta mea, declară Chevalier. Cântam seară cu seară cinci sau şease cântece şi primeam în schimb doisprezece franci pe săptămână. Ziua mai câştigam şease franci pe săptămână făcând pe comisionarul. Dacă un artist câştigă de două ori cât un muncitor, argumentai, atunci prefer să fiu artist. Acesta e singurul motiv pentru care m'am dedat teatrului.

Negustorul cu 50 de metrese

Procesul de divorţ al d-nei Beatrix Phister, de 24 ani, din Chicago, intentat soţului ei, un mare negustor bine situat, şi terminat în avantagiul ei, prezintă atâtea ciudăţenii, încât cazul acesta a produs senzaţie până şi în metropola americană, a cărei cronică judiciară e destul de plină de tot felul de curiozităţi. In tot cazul, felul cum d-na Phister a reuşit să prezinte dovada adulterului soţului ei, face cinste spiritului ei inventiv.

Iată amănuntele acestui caz:

Beatrix Phister, fiica unui fabricant, s'a măritat acum patru ani cu soţul ei actual, care lucra în biroul tatălui ei. Phister avea o înfăţişare foarte plăcută şi era mult agreat de femei.

La început tânăra pereche părea foarte fericită, dar soţia află în curând că soţul nu-i este credincios şi că o înşeală cu mai multe femei. Ea nu se arătă însă geloasă, evită orice aluzie şi se mărgini a-şi continua observaţiile.

Acestea îi deteră în cele din urmă un rezultat curios.

După şease luni, d-na Phister putu constata că soţul ei întreţinea relaţiuni cu vreo zece femei. Atunci îi veni ideia să alcătuiască un catalog în regulă, în care să fie consemnate toate semnalmentele şi notele biografice ale diferitelor amante ale soţului ei.

Ea îşi procură actele de naştere şi alte documente personale ale acestor prietene ale bărbatului ei, precum şi modele de scris ale fiecăreia, pe cari le supuse examinării unui grafolog; la aceste trăsături de caracter ea adaogă ceeace putuse afla ea-însăşi.

Şi toate le trecu apoi, în catalog.

După trecerea unui an, curiosul catalog conţinea 35 de nume, şi apoi numărul acesta se mări la 50.

Cu aceste 50 de nume, d-na Beatrix îşi încheiă catalogul. Şi acum urma să-şi procure dovada că soţul ei o înşeală în realitate — o dovadă precisă care să-i asigure rezultatul procesului de divorţ.

Pentru scopul acesta recurse la un truc abil.

Ea simulă o călătorie pentru vizitarea părinţilor ei. Inainte de a pleca, însărcină pe un detectiv particular cu supravegherea soţului ei; când se întoarse după zece zile, avu dovada peremptorie.

Inarmată cu această dovadă, d-na Beatrix încredinţă avocatului ei procesul de divorţ.

La înfăţişare se prezintaseră, fără a fi citate, numeroase dintre prietenele soţului, din curiozitate. Dar avură o surpriză penibilă, când judecătorul dete citire, spre marea distracţie a publicului, câtorva pagini din catalog, printre cari, bunăoară, acesteia:

«Molly L., 29 ani, se dă drept 21, greutatea 60 kilograme, gâscă guralivă, capabilă de orice perversitate».

Căsătoria fu desfăcută din culpa unică a soţului.

Un teatru sub cerul liber

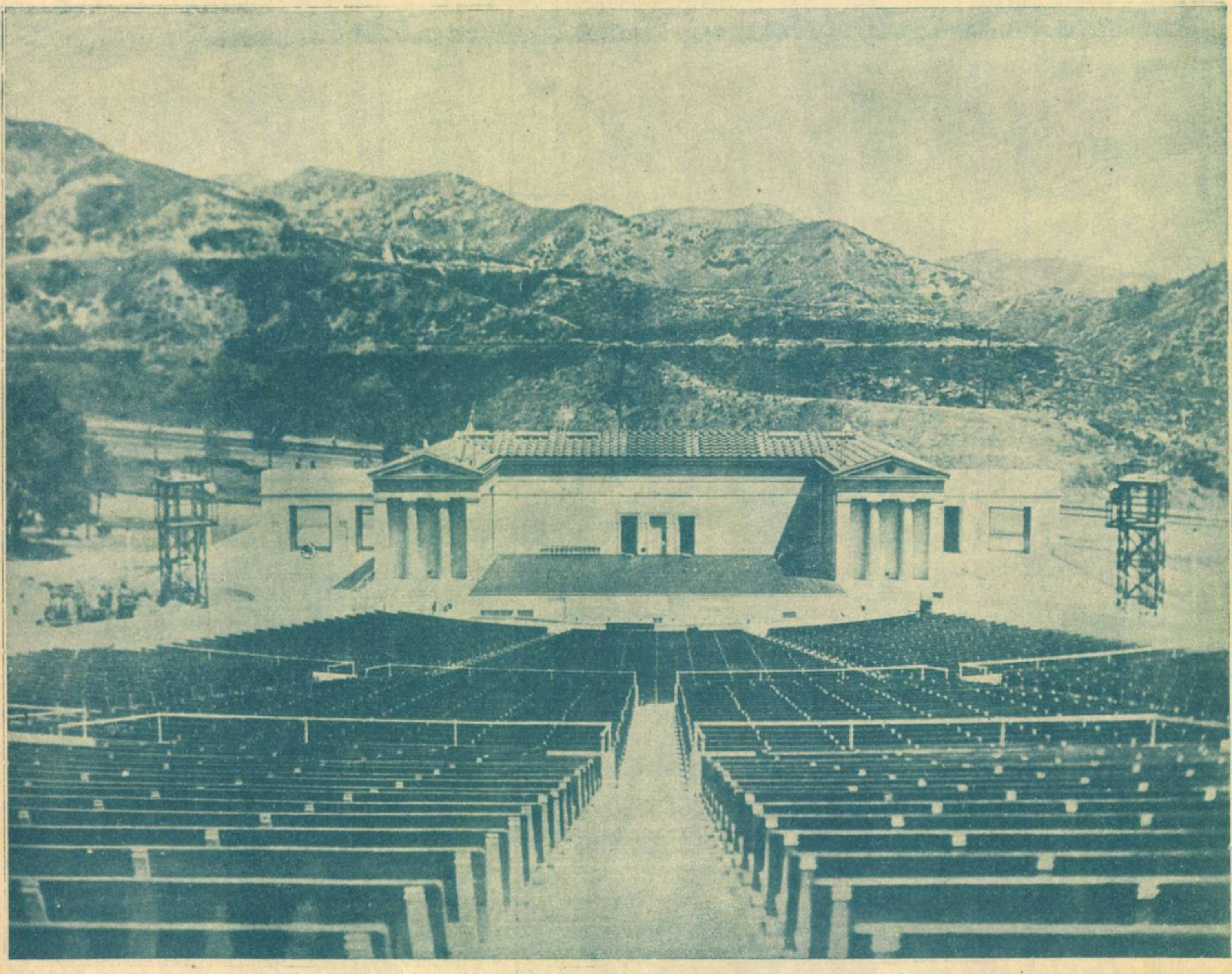

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Los Angeles s'a construit acest teatru antic elen, sub cerul liber, în mijlocul unei văi închise. Pe scena aceasta vor debuta în viitor actori de seamă, dansatori, muzicanţi de renume universal. Interesant mai e, că teatrul acesta posedă şi o bucătărie, un spital şi un garaj pentru 200 de automobile pentru uzul artiştilor.

VĂ PLAC ANIMALELE?

1

4

7

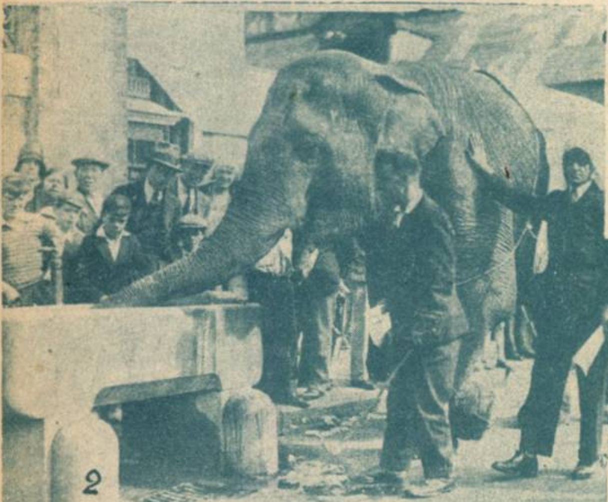

2

5

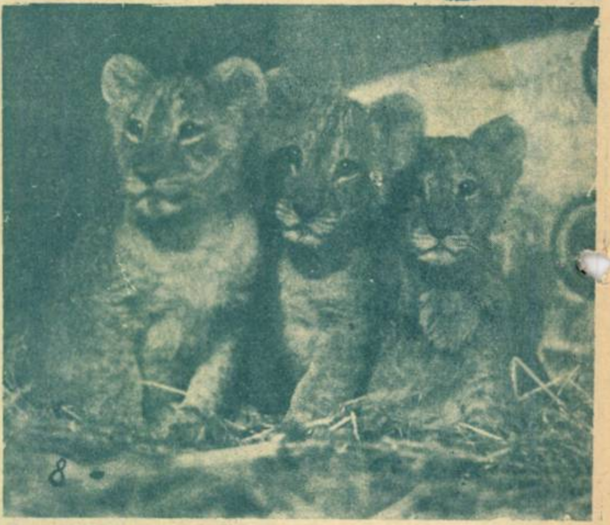

8

3

6

Dacă vă plac animalele, cu siguranță că vă vor amuza ce'e câteva exemplare, mai mult sau mai puțin originale, in tot cazul deosebit de interesante, pe cari le vedeți grupate pe această pagină. Iată-le; 1. Un exemplar de „Dik-Dik", cea mai măruntă speță de antilope din Africa; puiul de mai sus se găsește mai ales în Abisinia — 2. Un elefant în trecere prin Ramsgate, cunoscută stațiune balneară din Anglia, este adăpat de conducătorul său dintr'o troagă de cai, spre amuzamentul curioșilor adunați împrejur. — 3. Doui boxeuri din colonia de maimuțe de la Hollywood își iau „meseria" în serios, și unul din cimpanzei aplică celuilalt o lovitură sdravănă care l face să vadă zece milioane de stele verzi. — 4. Un locuitor tipic din Bolivia cu animalul de povară al acestei țări: lama. — 5. Frigul din ultimul timp înghețând apele din grădina zoologică a Londrei, pinguinii de acolo au început să se simtă mai bine, și asta le a sporit și foamea, astfel că așteaptă cu nerăbdare să fie hrăniți de către paznici. 6. O zebră cu puiul ei într'un mare parc zoologic din străinătate: picioarele puiului nu sunt încă solide, dar petele lungi îi sunt tot atât de frumoase ca ale mamei — 7 In apele înghețate din grădina zoologică londoneză, pinguinii se cred în regiunea arctică de unde au fost aduși .. și visează — 8. Una din leoaicele cele mai frumoase din grădina zoologică londoneză a dat de curând naștere la trei pui de lei. Puii sunt ținuți deoparte de celelalte animale, într'un coridor prevăzut cu calorifer și lumină electrică.

(Photo «The New York Times» Ltd., Berlin,
și Keystone)